priprema parade

Libi Roderik

KAKO JE IKO IKADA

Kako je iko ikada mogao da ti ka`e
ne{to drugo nego da si predivna?
Kako je iko ikada mogao da ti ka`e
da si ne{to drugo nego potpuna?
Kako je iko ikada mogao da ne primeti
da je tvoja ljubav ~udo
Koliko duboko si povezana sa mojom
du{om.

Priprema parade u prostorijama Labrisa, 28. 6. 2001.

Ima mesta za sve nas

**Po prvi put u istoriji Beograda i Srbije
lezbejke, gej muškarci, biseksualne i transdž ender osobe æe
proslaviti 27. jun – svoj Dan ponosa,
javnim okupljanjem na Trgu republike u Beogradu,
30. juna u 15 èasova.**

Uz prijatelje/ice, porodice i sve one koji/e poštuju ljudska prava, slobodu, otvorenost i ljubav, slavimo ovaj važ an datum – na ulici. Posle dugovekovnog æutanja lezbejke i gej muškarci obelež avaju svugde u svetu 27. juni u duginim bojama, raznoliko i veselo, dan kada su se u Njujorku 1969. godine, homoseksualci dostojanstveno usprotivili policijskom teroru, diskriminaciji i zlostavljanju. Dugine boje simbol su prava na razlièitost.

Ove godine prvi put se pridruž ujemo svetskoj proslavi Međunarodnog Dana ponosa lezbejki, gej muškaraca, transdž ender i biseksualnih osoba. U Beogradu, 30. juna na Trgu republike. Da bi se upoznali/e, da bi poèeli/e da razbijamo strahove i tabue, da bi se smanjilo neprijateljstvo, da bi zajedno ohrabrili/e jedni/a druge/u i krenuli/e da pravimo društvo u kome ž ivimo – mesto za sve nas. Solidarno u razlikama.

Oèekujemo sve demokratski orijentisane predstavnice/ke medija, organizacija, institucija, ž ene i muškarce da nas podrž e u našem slavlju i radu na stvaranju otvorenog društva pravde za razlièite.

Podseæamo, ovom prilikom, i na èlan 13. Amsterdamskog ugovora Saveta Evrope, da sve zemlje, koje ž ele da postanu èlanice Evropske unije, treba da prethodno uspostave antidiskriminatorne zakone kada su u pitanju prava i polož aj lezbejske, gej, biseksualne i transdž ender populacije.

Iza duge mož da je baš ovde...

organizacija: **Labris** – grupa za lezbejska ljudska prava
u saradnji sa **Gayten-LGBT** – Centar za promociju i razvoj prava seksualnih manjina
podrška: **Kampanja protiv homofobije, Deve, Queer Studies, Queeria**

Program proslave Dana ponosa, 30. juna 2001:

Trg republike, Beograd
15:00 - 16:30 Sveèani poèetak proslave uz ples i muziku

Studentski kulturni centar – SKC, S. Vladara 48

17:00 - 18:30 Tribina
"**Kraj diskriminacije – lezbejke i gej muškarci, i drž ava**"
Uèesnice/i tribine:
Dina Haynes, OSCE Beograd, Odeljenje za ljudska prava
Tanja Pavloviæ Križ aniæ, Fond za humanitarno pravo
Tamara Lukšiæ Orlandiæ, pomoænica Saveznog Ministra pravde
Miodrag Kojadinoviæ, Queer studies
Zorica Mrševiæ, nauèna savetnica Instituta za društvene nauke
Lepa Mlaðenoviæ – Labris, Grupa za lezbejska ljudska prava

18:45 - 20:15 Tribina
"**Gej i lezbejska alternativa: Nelagodnost u kulturi**"
Uèesnici/e tribine:
Ž arana Papiæ, socio-antropološkinja, Filozofski fakultet, Beograd
Vladimir Arsenijeviæ, književnik
Aleksandra Joviæeviæ, Pomoænica Ministra za kulturu
Sanja Kainiæ, Lezbejska grupa LORI, Rijeka
Milan Ðuriæ/Ivan Staniæ – GAYTEN-LGBT
Tijana Mandiæ, psihološkinja, profesorka na fakultetu Dramskih umetnosti

20:30 - 21:30 Pozorišna predstava "Mama, da ti kaž em", Fens teatra iz Novog Sada
21:30 - 22:30 Koktel
22:30 - 23:00 Koncert klasiène muzike (Betoven, Èajkovski, Mocart, Bah)
23:30 Ž urka

Šta traž imo

ZAKONI

◆

Izjednaèenje prava braène i vanbraène zajednice.

◆

Moguænost registracije istopolnih partnera i partnerki u braène i vanbraène zajednice.

◆

Moguænost usvajanja dece od strane jednog roditelja, dakle jedne osobe, muškog ili ž enskog pola.

◆

Unošenje novog èlana Kriviènog zakona koji æe sankcionisati zloèin iz mrž nje (poznat kao Hate Crime u anglosaksonskom pravu) i svaku vrstu diskriminacije na osnovu seksualne orijentacije, pola, roda, rase, nacionalnosti i etnièke pripadnosti, zdravstvenog i ekonomskog statusa, verskih uverenja i drugih kategorija.

INSTITUCIONALNA PRAKSA

◆

Da se drž avne, kulturne i nauène institucije odnose prema lezbejskoj, gej, biseksualnoj i transdž ender egzistenciji jednakopravno i demokratski, kao i prema heteroseksualnoj egzistenciji.

◆

Da se u okviru zdravstvenih i psiholoških ustanova osnuju savetovališta koja æe se na adekvatan naèin baviti lezbejkama, gej muškarcima, transdž ender i biseksualnim osobama, i njihovim porodicama.

◆

Da se iz obrazovne literature u formalnom edukativnom sistemu Srbije izostave delovi koji povezuju lezbejsku, gej, biseksualnu i transdž ender orijentaciju i identitet sa psihoseksualnom devijacijom ili patologijom.

Izlož ba lezbejskih fotografija
Od 25.6.2001 do 30.6.2001. godine
Studentski kulturni centar, Beograd

lesbian connexion/s

Izlož ba Lesbian ConneXions je prvi put održ ana 1998. godine u Holandiji tokom Gej igara. Put je nastavila duž Evrope – Belgija, Hrvatska, Slovenija... da bi ove godine stigla i u Beograd. Izlož bu u 2001. æe imati priliku da vide i u mnogim gradovima Amerike.

Fotografije su iz svakodnevnog ž ivota lezbejki – lezbejski parovi, lezbejska venèanja, lezbejske trudnoæe, lezbejske porodice sa decom, fotografije starih lezbejki, lezbejskog tela, lezbejskog seksualnog èina... Zastupljene su autorke iz gotovo celog sveta. Na fotografijama se èesto mogu prepoznati lica svetski poznatih i priznatih lezbejki. Martina Navratilova je jedna od podupiraèica ovog projekta.

Ciljevi ove svetske izlož be su lezbejska vidljivost i pravo na lezbejsku egzistenciju.

Postavljanje ove izlož be je deo programa kojim Labris, grupa za lezbejska prava iz Beograda, obelež ava Meðunarodni dan ponosa lezbejki i gej muškaraca.

deo ugovora potpisan sa Studentskim kulturnim centrom

Član 1.

Predmet ovog ugovora je regulisanje međusobnih prava i obaveza za održavanje programa u organizaciji LABRIS-a

Član 2.

SKC Beograd se obavezuje da o svom trošku obezbedi:

- prostor za održavanje programa u Drugom novom klubu 30.06.2001. od 17:00-03:00 časova što podrazumeva sledeće:
  - ozvučenje, rasvetu
  - obezbeđenje programa
- prostor Kružni foaje za izložbu od 26.6. do 30. 6. 2001.

Skupština grada Beograda
Dragoslava Jovanoviæa broj 2
Za gradonaèelnicu grada Beograda

poziv

Poštovana gospoðo **Radmila Hrustanoviæ**,

ove godine 30. juna po prvi put u istoriji Beograda lezbejke, gej muškarci, biseksualne i transdž ender osobe æe karnevalom proslaviti Meðunarodni dan ponosa, 27. juni, koji se poslednjih trideset godina slavi u veæem delu sveta. Tradicija koju imaju gradovi od Melburna, Rio de Ž eneira, Sidneja, Toronta, Pariza, Njujorka, San Franciska, Budimpešte... je da gradonaèelnice/i podrž avaju obeležavanje ovog dana otvaranjem veselog, simboliènog proslavljanja razliènosti, ljubavi i punog poštovanja svih ljudskih prava. Lezbejke, gej muškarci, biseksualne i transdž ender osobe su dugo godina u ovoj drž avi diskriminisane/i i zanemarivane/ i u svim segmentima društva, ali nadamo se da æe deo novonastalih promena biti i promena odnosa prema našoj populaciji, u skladu sa istinskim ostvarenjem demokratije i poštovanja prava svih.

Volele/i bismo da otvorite našu proslavu na Trgu republike u 15 èasova i time obeležite naš zajednièki rad u stvaranju društva sa punim uvažavanjem individualnih sloboda, prava, tolerancije i razliènosti.

Labris, grupa za lezbejska ljudska prava
Beograd 28.6.2001.

delije forum, 16. 6. 2001.

U vremenu opšte relativizacije i nacionalne dezintegracije, kreatori kontrolisanog haosa guraju preko svojih portparola ideju ravnopravnosti homoseksualnih i heteroseksualnih brakova. Naèin na koji se vrši propaganda pederskog lobija i datum koji je izabran za tzv. Gay paradu, nedvosmisleno ukazuje da se ova akcija vodi iz istog centra iz koga je inicirano danonoæno bombardovanje srpskih ciljeva u Republici Srpskoj Krajini, Republici Srpskoj i Saveznoj Republici Jugoslaviji. Isti licemeri koji su pogoðena porodilišta, obdaništa i mostove nazivali «kolateralnom štetom», pokušavaju da bombarduju naš oseæaj za lepo i ruž no, zdravo i bolesno, dobro i loše, pravedno i nepravedno. Ambivalentnost stada u koje Novi svetski poredak pretvara nacije pravda se "tolerantnošæu", a kukavièluk "demokratièwhat".

Ako je istina da æe pederi paradirati usred Beograda onda je to velika sremota i za grad i za drž avu...

Ako je neko homoseksualac, hetero ili biseksualan, kakve to veze ima sa srpstvom??? Da li ste vi normalni?! Da vam objašnjavam zašto ste fašisti, ne vrijedi jer inaèe ne bi ovako razmišljali. Postoji li još nešto na ovom svijetu što Srbi ne diskriminišu?

Ej, vama konvertitima je leko da prihvatite još po neki greh (pored onog vašeg glavnog, pokatolièavanja i poturèenja). Nama to nije lako, veruj mi.

Sastala se isfrustrirana bagra da u pauzi izmeðu dva drkanja pokaž e da im radi i druga siva æelija.

Udri za krst, za obraz junaèki ko goð paše svijetlo oruž je.

Bož e kako ste samo primitivni. U sve bi ste ugurali te vaše glupe nosine. Šta vas briga ko je kakvog opredeljenja? Jel ste biæe neèim ugrož eni što ne mož ete da se prepoznate u svakome? Oni su vam laka meta za leèenje vašeg oseæanja bezvrednosti i nekompetentnosti. Balkanske primitivèine. Ajde, èekam sada masu bljuvotina zbog ovog mog stava.

Ma, jok. Šta si se usrao? Stav ti je fenomenalan i imaš našu podršku.
Objašnjenje: što više pedera, narkomana i nakaznih meðu srpskim neprija-

teljima, to više šansi da na miran naèin vratimo okupirane srpske zemlje. Hvala ti, puno. Brani ih i dalje.

Zašto bi homoseksualci bili marginalizovani èlanovi društva? Kako mož eš da ih izjednaèavaš sa narkomanima i propalicama? Ono što me už asava je vaša malograđanština i netolerancija – što je razlièito i ono što ne razumem treba da se izoluje da me ne bi uznemiravalo. Jel zato treba da getoiziramo ljude sa velikim nosevima, invalide, impotentne, one sa kvrgama na lobanji i koga još ne da bi ste se vi, malograđani, oseæali komotnije u društvu?

Da li æe neko biti homo ili heteroseksualac je njegova lièna stvar. Međutim postoji jedan drugi problem. Naime, stvarati neke homo partije ili udruž enja i traž iti i to baš "sluèajno" u vreme vidovdana pravo na homo-brakove i usvajanje dece je po meni van svake pameti. Svi mi svojim rođenjem nismo baèeni u jedan van vremenski i vancivilizacijski prostor da bi mogli praviti društvo onako kako svakom pojedincu padne na pamet. Mi smo naslednici jedne civilizacije, kulture, arhitekture koja je mnogo pre nas stvorena i koja je povezana sa nekim normama, kanonima i trajnim ljudskim vrednostima u kojoj porodica zauzima centralno mesto u društvu. Pored toliko goruæih ekonomskih, socijalnih i politièkih problema samo nam još homo partije i porodice fale. Zar je malo Srba u zadnjih deset godina stradalo, natalitet je opao, veliki broj mladih sposobnih ljudi je napustilo zemlju?

Ovo je primitivizam i Fašizam.

Razbijanje Parade, Trg republike, 30. juni 2001

I Hitler je ubijao pedere, jevreje i druge manje vredne manjine kao što smo i mi. Da li mi Srbi treba tako da se ponašamo, lièno nemam ništa protiv pedera, neka svako ž ivi kako hoæe i kako se rodio. A to što neki misle da smo mi bož ji narod i da nam je Vidovdan najveæi praznik, ja sam mislio da su to Bož iæ i Uskrs. A to što nam opada natalitet zahvalite Smradu.

Ma neka ih, ali ne na ulicama, niko ih ne dira godinama, ali da izađu na ulice, a ako su ti baš toliko dragi, doði i ti.

A, zašto ti toliko braniš pedere? Citiraæu te: "Onog momenta kada su organizovano poèeli da rade na slabljenju i uništavanju porodice i naše moralne hrišæanske strukture, javilo se i to zlo". Kada vidiš zlo, ti zaž muriš?

"Onog momenta kada su organizovano poèeli da rade na slabljenju i uništavanju porodice i naše moralne hrišæanske strukture, javilo se i to zlo".
Ajde ti meni lepo dokaž i da oni organizovano rade na uništavanju porodice. Da li se brakovi raspadaju zbog homoseksualizma ili su mož da u pitanju drugi faktori?
Usput, ne trudim se da dokazujem ništa bilo kome. TI si veæ daleko zagrizo u predrasudu.

Ono što ti radiš Milane je poziv na linè. Od èega se štitiš? Jel tako racionalizuješ te svoje agresivne impulse? Ljudi treba da se štite od takvih kao što si ti. Izaði lepo sa detetom i daj mu primer šta da radi kad odraste, kako da rešava sve svoje frustracije – pesnicom u èelo.

Na ostrvu im dati sva prava i uslove za razmnož avanje.!!!!!! Nek se udaraju do mile volje i nek se tako i kote. To je demokratski, a ne da otimaju normalnu decu, da prave od njih monstrume. Zna se zašta je ž utara napravljena, ili u najgorem sluèaju dati im vize za San Francisko, tamo mogu da prosperiraju.

Ti pederi koji æe demonstrirati po ulicama našeg lepog Beograda æe samo da osremote drž avu i sav srpski narod!!!!
U trenucima kada srpski narod je u veoma teškoj situaciji i kada se naš broj smanjuje!!
Dakle natalitet opada i preti nam nestanak, vlast promovira pedere i lezbejke koji znamo svi ne prave decu!!!
Umesto da naprave plan i da podrž e višeèlane porodice oni potiskuju te iste!!!
Zato braæo napravimo kontramiting i polomimo tu ðubrad!!! Jer prvo

Razbijanje Parade, Trg republike, 30 juni 2001

moramo da proèistimo naše redove jer drukèije neæemo nikad krenuti napred!!! Za sveto srpstvo i krst!!!
Pa valjda nam je bar još èast ostala, ako to izgubimo onda smo skroz propali!!!

Ako se dogodi neko varvarstvo ja se odrièem svoga Srpstva. Znam da ono što piše na Internetu nije isto što bi i realno moglo da se desi ali ovaj primitivizam je prevazišao svaku meru. Slovenijo i Hrvatska, èekajte na mene.

Pa sada ne bi me ni iznenadilo da se ponešto od pretnji i ispuni. Uostalom na Ušæu se batine dobijaju godinama (mož da i decenijama ali ja to veæ ne bih znao), pa se niko nije nešto kao potresao ali doduše policija je bila od velike pomoæi (onima koji ne mlate naravno).
Međutim ono èega se najviše plašim jeste da se na prejdu neæe pojaviti ni stotinak gay ljudi i onda ode mast u propast.
Bilo bi lepo kada bi se neko iz javnog ž ivota outovao prvo. Inaèe momci koji pišu ove mailove su iz Obraza i pošto poznajem neke od njih znam da æe oni pomoæi u produž enju srpstva jedino ako za njihovog ž ivota dozvole da se ljudski geni kloniraju.

ХОМОСЕКСУАЛЦИ ЗА ДАНАС НАЈАВИЛИ СКУП У ЦЕНТРУ БЕОГРАДА - МНОГИ РЕШЕНИ ДА ГА РАСТУРЕ ПО СВАКУ ЦЕНУ

БАРИКАДЕ ОКО ГЕЈ-ПАРАДЕ

Организатори скупа: Излазимо на улицу да прославимо љубав, пријатељство и толеранцију, никоме нећемо сметати. "Делије" и скинхедси: Разбићемо их. Покрет "Образ": Треба разбијати идеје, а не главе

БЕОГРАД - За данас се у Београду најављује много скупова и митинга, а Трг Републике биће претесан да прими све. На политичке демонстрације сви смо већ навикли, али од 15 часова на том тргу, прав пут код нас, такозвани међународни дан поноса лезбијки и геј мушкараца обележиће и домаћи хомосексуалци. А разне друге организације решене су да тај скуп на сваки начин ометају - међу њима најагресивнији су навијачи Звезде "делије", навијачи Рада и скинхедси.

Од првобитне идеје покретке техно-журке, по узору на многе светске градове, хомосексуалци су брзо одустали. Одлучили су да параду одрже на Тргу Републике.

- Излазимо на улицу да прославимо љубав, пријатељство и толеранцију - каже за "Новости" Лепа Млађеновић, један од оснивача "Лабриса", групе за лезбијска права.

У њиховом прогласу "Има места за све нас" стоји: "После дуговековног ћутања придружујемо се светској прослави међународног дана поноса хомосексуалаца, решени да разбијемо страхове и табуе, да смањимо непријатељство, охрабримо једни друге."

- Ми нисмо ни против кога. Ко год дође нек се с нама провесели. Ако нас неко нападне, склонићемо се. Нећемо инциденте - уверљива је Лепа Млађеновић.

У међувремену, по Београду су излепљени плакати који позивају да се народ окупи у што већем броју и по сваку цену растури параду. Из Отаџбинског покрета "Образ", који се последњих дана помињао као организатор "контрамитинга", кажу да су од свега одустали.

- То би била велика несрећа за све нас - прича нам Небојша Крстић, први човек "Образа". - Треба, ипак, разбијати идеје, а не главе...

Крстић подвлачи и да се оваквим скуповима, као што је најављена парада, разарају породични и национални идентитет српског народа, а највећу милитантност, каже он, показују навијачи Црвене звезде, који на свом Интернет сајту непрестано позивају на отпор геј-паради. Једна од тих порука дословце гласи:

- Поведите и другарице, да и ми "делије" имамо неку занимацију након што вас разбијемо.

Шта ће од свега бити видеће они који прошетају центром Београда данас око 15 часова...

В. ЛАЛИЋ

ПЛАКАТИ У БЕОГРАДУ

ЊУЈОРК

ХОМОСЕКСУАЛЦИ су за свој дан прогласили 27. јун, јер су се тог дана 1969. године у Њујорку изборили за своја права.

ТРИБИНА

- ПРОШЛЕ недеље на геј-паради у Паризу учествовало је пола милиона људи, а недавно у Торонту било је и читавих 900.000 бораца за права хомосексуалаца - каже Лепа Млађеновић и додаје да ће на трибини најављеној за сутра увече учествовати Дина Хајнес, ОСЦЕ Београда, Тања Павловић-Кризанић, Фонд за хуманитарно право, Сања Кежић из Ријеке, књижевник Владимир Арсенијевић...

ХРВАТИ И СЛОВЕНЦИ

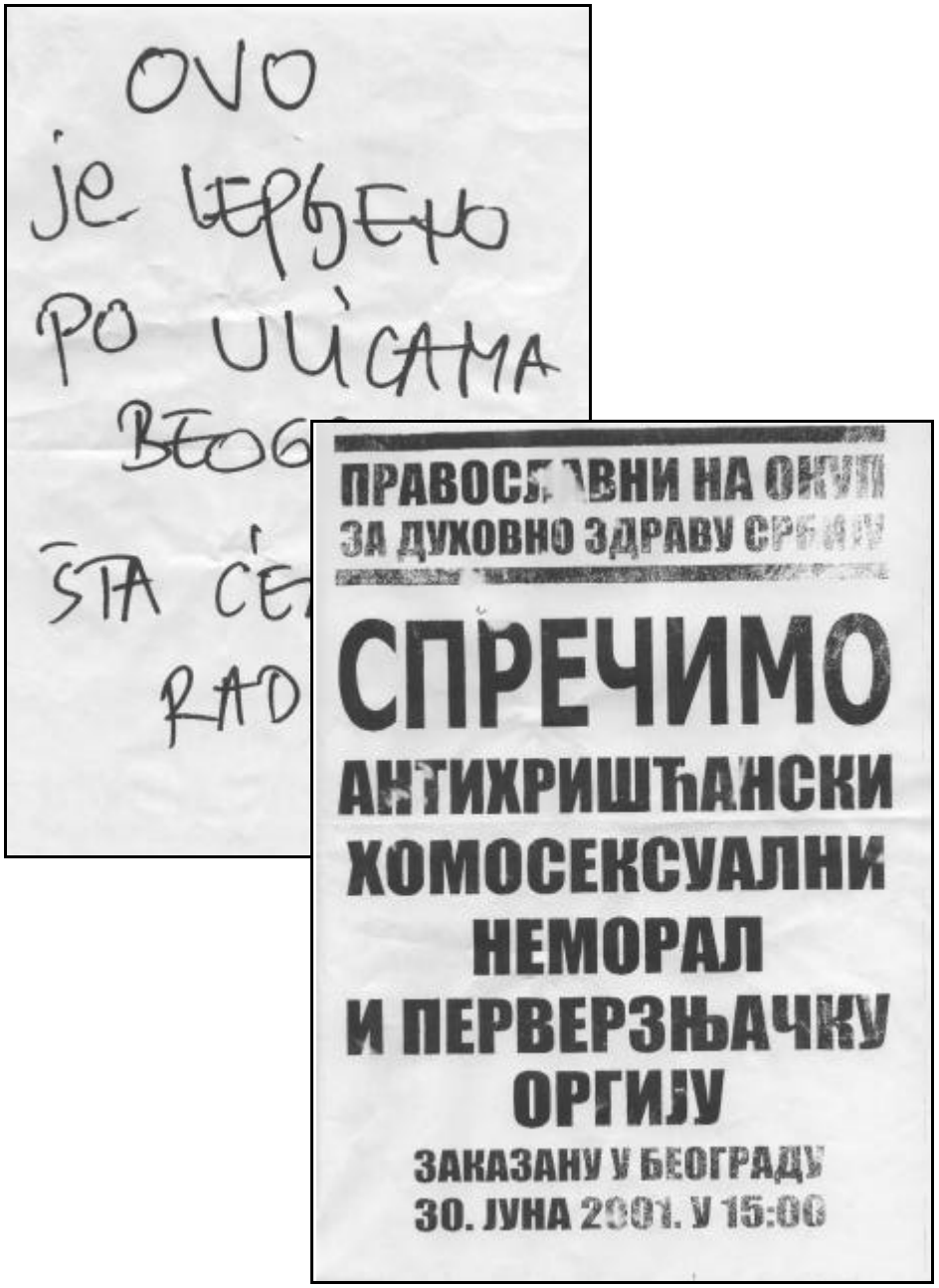
НА геј-паради у Београду планирано је учешће гостију из Италије, Хрватске, Словеније. Словенци су и у бившој Југославији били најрадикалнији - још 1984. године изборили су се за своја права, док Хрвати и даље имају великих проблема - кажу организатори.

ЈЕХОВИНИ СВЕДОЦИ

ИСТЕ групе које ће се данас окупити и на сваки начин покушати да спрече хомосексуалце да прошетају Београдом недавно су упале на скуп Јеховиних сведока у хали "Пионир". Како се сами хвале на Интернету, тада су ножем изболи једног учесника тог скупа.

Novosti, 30. 6. 2001.

pisma podr{ke

~~Puno sreæe i uspe~~ha i svima koji izaðu na ulice, i podrž e Dan ponosa! Velika stvar za Beograd i te krajeve…
Sreæno, još jedanput voli te
Maja
29.6.2001.

~~Draga Lepa,~~
za sutrašnji dan ponosa šaljem ti svu svoju energiju i ljubav. Ž ao mi je da fizièki ne mogu da pomognem i uveæam broj i lepotu ali emotivno i než no sam sa vama i tobom. Ja æu ti mahati sa Roterdamskog l/gay pride. Molim te ako naðeš prostora za mene, saèuvaj mi sve materijale koje imaš, slike, tekstove, itd. Nadam se da æu te ovde videti, javi mi na vreme. Pozdrav svima,
voli te Ivana
29.6.2001.

---

zdravo,
ja sam jedan gay iz Trsta a tek kad sam u Beogradu po radi posla posetio sam Vaš web page ali nisam našao adrese itd. Naravno znam da nije lako u Srbiji ali bih htio da znam ako ima neka mesta za gay.

sreæno, Natale

P.S.
sve najbolje za demonstraciju sutra!
29.6.2001.

---

oseæam da æe biti fenomenalno... mislim da zraèimo toliko pozitivno da ne mož e bilo šta loše da nam se desi... koliko je samo ovo znaèajno za sve nas
love
ivan
30.6.2001.

Povodom Meðunarodnog dana ponosa lezbejki i gej muškaraca

Lepa Mlaðenoviæ

prljati ulice zajedno

Parada, Beograd, 30. juni 2001.

Trg Republike, 30. juni 2001.

Danas sam otišla u lokalnu policijsku stanicu da prijavim po prvi put u našem gradu uliènu manifestaciju za Meðunarodni dan ponosa lezbejki i homoseksualaca! Procedura za prijavu je takva da vas prvo pošalju u sobu 11 kod dež urnog komandira. Dakle on je pogledao dopis i u èudu rekao "PONOSA!". Odlièno, pomislila sam, ovo je jedan istorijski trenutak za komandira, on nikada do sada nije èuo da su lezbejke i homoseksualci ponosni na to što jesu! Da "ponosa" ponovila sam, i videla kako se on uzdrž ava da ne kaž e mnoge stvari. I ja sam se uzdrž avala da se ne nasmejem. Dakle evo nas po prvi put u vašem gradu! Komandir se dosta dobro drž ao, nešto je promrmljao za sebe "sada mož e sve...", vež bao je dah. Ja sam mu rekla da su gej aktivisti skinuli sa interneta prepisku gde se vidi da se razni spremaju da ometu ovu proslavu na trgu – Delije, Obrazovci, Svetosavska omladina. "Da", kaž e on, "mož da da odlož ite to za neki drugi dan". Izgledalo je da se komandir plaši. "Kako æete da se odbranite, jer imate svoje obezbeðenje?" Pita mene komandir? Ja kaž em zato sam došla kod vas? On je govorio da mi obezbedimo svoje redare, jer zakon o javnim skupovima kaž e da je organizator odgovoran za nerede na ulici. Ja mu opet kaž em da sam zato došla kod njega, i tako smo prebacivali odgovornost javnog reda i mira s jedne na drugu stranu. Nije mogao da ne pita: "Ako je to tako kod vas, ko æe da raða?" Stara stvar, pomislim, "Nije to nikakav problem, ima puno lezbejki i gej muškaraca koji vole decu." Na kraju se nasmešio on meni i ja njemu, i ja sam izašla. Silazim niz stepenice i gledam dež urne policajce i razmišljam o èemu æe se prepièavati ovih dana u njihovoj služ bi!

Ispred SKC-a, 30. juni 2001.

Za jedno par godina biæe lakše i njima i nama, ali sada smo još na poèetku. Sada je strah ogroman. Ne zna se ko se više plaši i èega. To je prosto jedan konstruisan strah koji je izgleda u osnovi patrijarhata. Patrijarhalne ž ene i muškarci se plaše lezbejki i gej muškaraca, to je jedan dubinski strah od nepoznatog, strah od drugaèijeg, kao da govorimo o èudovištima sa druge planete. Zatim svi nacionalisti se plaše, i u isto vreme redovno proizvode mrž nju i tako se strah perpetuira. Nacionalisti svuda na svetu promovišu jednu konzervativnu porodicu u kojoj muškarac i ž ena imaju jasno odreðene uloge, i odatle ne smeju da odstupe. U njihovom sistemu ljudi nisu indivudue nego odraðuju misiju jedne nacije, dakle nemaju izbora. Tako je i u Namibiji i u Francuskoj. Ali postoje lezbejke i gej muškarci koji su nacionalisti, tako da æe i taj fenomen "nacionalista" morati da se proširuje.

Parada, Terazije, 30. juni 2001.

Dalje, politièari se plaše lezbejki i gej muškaraca, da slueajno ne podrž e neku takvu akciju jer ce biti proglašeni za "pedersku partiju". Svejedno koje su politièke orjentacije. Svojevremeno 1999. jedan politièar DOSa je optuž io

SPS da meðu njima ima "lopova, laž ova i pedera", pa je posle toga SPS odgovorio DOSu kroz prvi program RTS Dnevnika i objavio da "lezbejski i gej lobi podrž ava skupove opozicije" kako bi rekli: Eto, kod nas su samo nekoliko njih pederi, a kod vas su svi! Politièari i politièarke koji budu birali da idu prema napred a ne prema nazad, podrž aæe nedeljivost ljudskih prava. Savet Evrope ima svoje standarde i ljudska prava lezbejki i homoseksualaca su deo tih standarda – dakle pitanje za politièare u Srbije je samo kada, a ne da li. I tema saradnje sa Haškim tribunalom za ratne zloèine je vrlo brzo skoèilo sa "devete rupe na svirali" do "Devete Simfonije" , kako ovih dana piše u novinama!

Jedni se plaše zbog renomea, drugi se plaše "zaraze", pa su tako aktivistkinje i aktivisti Arkadije – Gej lezbejskog lobija još 1994. bili izbaèeni iz prostora u kome su održ avali sastanke. Psiholozi koji su delili prostor sa Arkadijom su traž ili da se aktivisti "Odmah isele iz prostorija, jer delimo isto kupatilo". U zadnjih deset godina Arkadija i Labris su promenili šest mesta za sastanke, jer je uvek bilo nekih strahova, ili od "zaraze" ili od "gazde Crnogorca", ili "komšije Balkanca" i tako redom.

"Vi prljate naše ulice" – rekao je jednom jedan muškarac kada je napao lezbejke na ulici. Od 1991. postoji termin "etnièki èisto" i izgleda da se mi ostali koji hoæemo ljudska prava za sve, a to znaèi za one Druge, zalaž emo za etnièki prljavo. Mi koje traž imo da lezbejke gej muškarci imaju pravo na svoju egzistenciju, koje traž imo da invalidkinje i invalidi budu na našim ulicama, da im se omoguæe semafori sa zvukom, stepenice sa rampama za kolica, mi koje ž elimo da Romkinje i Romi mogu da se obrate svakoj instituciji i hodaju zajedno sa nama ponosno Knez Mihajlovom, mi koji se zalaž emo da ž ene imaju jednako politièku i društvenu moæ kao i muškarci, koji traž imo da deca imju pravo na ž ivot bez nasilja, da ž ene imaju pravo na ž ivot bez nasilja, da Albanke i Albanci mogu da govore svoj jezik našim ulicama... mi koji smo za etiku razlièitosti, za politku ukljuèivanja – i dalje smo manjina. Ali još važ nije od toga je da postojimo. Evo, po prvi put je javno imenovano seksualno uznemiravanje i nasilnik-uznemiravaè je delimièno kaž njen. A komandir je danas saznao za Dan ponosa! Dakle, imamo makar neke dobre vesti.

Ako nastavimo o strahu, onda je važ na èinjenica da najveæi strah imaju same lezbejke i gej muškarci. Oni se plaše sami sebe, svoje ž udnje, svoje drugaèijosti, plaše se da æe ih odbaciti društvo, da æe ih odbaciti porodica, da æe ih izbaciti komšije iz stana, roditeji iz doma, nastavnici iz škole. Kada vam strahovi regulišu metabolizam i sliku sveta, onda je to jedna sasvim drugaèija egzistencija. Diskriminacija postaje svakodnevnica o kojoj se æuti. Jer je istorija progutala sve razlièite – heteroseksualna civilizacija je proterala neposlušne, jezik je postavio standarde, religija je pokušala da objasni "prirodnost" heteroseksualnosti i da povež e naciju i ljubav tako da biste pomislili da u krevetu zapravo ispunjavate naloge Pape a ne vaše ž udnje. I tako hiljadama godina u totalnoj izolaciji ž ive lezbejke i gej muškarci. "Bojim se kada izađem na ulicu. Pomislim ako neko sazna da sam gej udarice me motkom po glavi", kaž e jedan deèko. I tako svaki dan kada izlazi iz haustora. "Kad doðem kuæi pomislim, danas æu reæi mami i tati da sam gej. Ali onda se uplašim i ništa", kaž e jedan student, "I tako svaki dan vec èetiri godine". "Nemoj da me zoveš na posao, reci æe zovu te samo ž ene, ti si lezbejka, " kaž e jedna Beograðanka. Strahovi su svuda u telu, u slici o sebi i odreðuju šta æe neko studirati, gde æe se zaposliti, kuda æe putovati, kuda æe izlaziti uveèe. Ali ovi strahovi nisu lièna stvar pojedinaca i pojedinki – ovi strahovi su konstrukcija patrijarhalnih sistema društva koji imaju uvek jednu te istu ulogu, da kontrolišu graðane i graðanke. Imale smo zadnjih deset godina dosta primera da vidimo kako je rež im stvorio strahove, sve veæu represiju, sve veæe strahove, da bi održ ao vlast i kontrolu. Zato znamo èemu služ i proizvodnja straha. Ili politici rež ima, ili politici heteroseksizma... i tako dalje. Dakle, strahovi lezbejki i homoseksualaca pre svega su politièko pitanje. Kao što je strah Romkinje da ode u belu školu na roditeljski sastanak svoje æerke politièko pitanje. Ona nikada nije ušla u tu školu jer se boji, kao što lezbejka nikada nije rekla da je lezbejka u toj školi, jer se boji. Ova druga mož e da se maskira i da celog ž ivota ž ivi u maski, i da se boji. Ova prva ne mož e da maskira boju svoje kož e, a obadve æute. Upravo je ovo æutanje politika od koje polazim – imenujemo æutanje, imenujemo strah i podrž avamo razlièite da govore da bismo imale svoja ljudska prava na jednostavno postojanje.

Neobièno je da se toliki strahovi stvaraju u odnosu na ž ene i muškarce koji su razlièiti od drugih po tome što biraju koga vole. Za lezbejke, gej muškarce, transdž ender i bi-seksualne osobe ljubav je odrednica razlike. Erotski izbor postaje pretnja, umesto vrednosti proste lepote. Toliko zloèinaca, silovatelja, nasilnika, sedi po lokalnim kafiæima, ali za njih ne postoji konsensus o strahu. Ubili su, silovali su, tukli su, ali eto – najava na nasilje na web sajtovima nije njima usmerena. Dakle, da bi smanjili strahove, i da bi se upoznali, u subotu cemo biti na Trgu. Da bi lepoti obezbedili društveni prostor, da bi se suprostavili homofobièn oj diskriminaciji, gej i lezbejske organizacije iz Beograda pripremile su ulièno veselje IMA MESTA ZA SVE NAS. Isprljaæemo ulice zajedno.

Danas, 30. 6. 2001.

reagovanja nakon parade

SAOPSTENJE ZA JAVNOST

Organizatori proslave Meðunarodnog dana ponosa lezbejki i gej muškaraca už asnuti su nasilnièkim, fašistièkim ponašanjem desnih ekstremista, koji su danas, 30. juna 2001. izmeðu 15 i 18 èasova, brutalno nasrnuli na uèesnice/ke proslave, kao i graðanke/graðane i novinare/ke, koji/e su se zatekli/e na Trgu republike, odnosno ulici Srpskih vladara. Prema našim nezvanièním informacijama, meðu inspiratorima, organizatorima i izvršiteljima ovog nasilnog èina nalazili su se, izmeðu ostalih, èlanovi pokreta Obraz, navijaèi Crvene zvezde i Rada, kao i predstavnici Srpske pravoslavne crkve.

Skup je uredno prijavljen SUP-u Stari grad i nadlež ni su upozoreni na moguæe incidente. Iako je komunikacija sa policijskim komandirima, pre skupa, bila korektna, tokom razvoja dogaðaja pripadnici MUP-a nisu adekvatno reagovali, niti su obezbedili skup u dovoljnom broju. Uprkos molbama graðana za pomoæ, policijska kola se nisu zaustavljala. Pritom, policajci su otvoreno davali homofobiène, diskriminativne izjave, tipa: "Zašto bi ih štitili?", "Dobili su šta su zaslužili!", "Držite se u grupi! Mi nismo došli da štitimo njih, nego obièan svet!" itd.

Zahtevamo da Ministarstvo unutrašnjih poslova preuzme odgovornost za spreèavanje brutalnog nasilja nad graðankama i graðanima ove države. Takoðe, tražimo od nadležnog ministra, Dušana Mihajloviæa, da se izjasni u vezi sa ponašanjem pripadnika MUP-a u zaštiti ljudskih prava.

Podseæamo da su lezbejska i gej prava, kao ljudska prava, garantovana meðunarodnim pravnim normama, èiji je potpisnik i naša zemlja.

Ljudska prava su politièko pitanje – i zato oèekujemo da se politièke partije i institucije izjasne u vezi sa zaštitom lezbejskih i gej prava.

Organizatori podseæaju da je slogan skupa IMA MESTA ZA SVE NAS i da je politika gej i lezbejskog pokreta ovde i u svetu: kultura tolerancije i etika razlièitosti.

Žao nam je zbog svih povreðenih na ulicama, kojih je, po našim podacima bilo više od èetrdeset (40). Nadamo se da je ovo poslednji incident ove vrste. Pošto je politika države demokratizacija društva u svim segmentima, verujemo da æe i pitanje lezbejskih i gej prava biti jedno od osnovnih sadržaja tog procesa.

Labris i GAYTEN-LGBT
U Beogradu, 30 juni 2001.

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST
IMA MESTA ZA SVE NAS

Poštujemo hrabrost lezbejki i gay muškaraca da iskaž u svoju razlièitost i pozovu na tolerantnost, jer IMA MESTA ZA SVE NAS , a najoštrije osuđujemo svako izraž avanje predrasuda nasilnim ponašanjem.

Svako/a ima pravo da bude razlièit/a ako time ne ugrož ava druge, a razlièiti oblici seksualnosti su samo jedna od naših razlika. Kao što smo razlièiti/e po polu, uzrastu, veri, naciji, boji kož e, obrazovanju, statusu itd. imamo prava da budemo razlièiti/e i po seksualnim preferencijama i da to ne skrivamo. Nema važ nijih i manje važ nih ljudskih prava, niti pravog trenutka da se zahteva poštovanje ljudskih prava, jer se prava ne mogu razdvojiti i rangirati, i moraju da važ e za sve u svakom trenutku.

Smatramo odgovornom nadlež nu policiju za nastale nerede, jer javne služ be i svi njihovi služ benici postoje zbog građanki i građana, da ih štite i da im budu na usluzi. Nasilje je bilo najavljeno, a policija malobrojna, bez odgovarajuæe opreme i nespremna da reaguje.

Seæamo se vremena kada je na nenasilne skupove dolazila u pancirima, šlemovima i sa automatskim naoruž anjem, a poverovale smo da je vreme neadekvatnih reakcija policije iza nas.

Najoštrije protestvujemo protiv politike koja pripadnicima policije ostavlja pravo da duž nosti obavljaju u skladu sa privatnim stavovima umesto u odnosu na profesionalne standarde i zakone i zahtevamo od Ministarstva unutrašnjih poslova da hitno pokrene postupak za izradu etièkog kodeksa za rad policije, kao i pravila za njegovu strogu primenu i kontrolu.

Traž imo javni i jasan politièki stav kojim se osuđuje svako nasilje, jer nasilje je zloèin i nedopustivo je da zloèinci uzimaju pravo da ugrož avaju građanke i građane prema vlastitim kriterijumima procene podobnosti i vrednosti.

GLAS RAZLIKE
Grupa za promociju ž enskih politièkih prava
2.7.2001.

PRVI DAN PONOSA gay muškaraca i lezbijki zakazan za 30. lipanj u Beogradu nije se održ ao. Osim Pride parade na Trgu Republike, planirane su i dvije tribine, predstava, koncert i tulum, sve pod motom: "Ima mjesta za sve nas!". Mjesta za sve nas nije bilo. Za preko 700 Delija, Grobara, skinheadsa, pripadnika Obraza, i drugih desnièara, Dan ponosa bio je dovoljan povod da konaèno udruž e svoje snage. Preplavili su Trg i tukli sve koji su ih podsjeæali na gay muškarce i lezbijke tj. sve koji su se po bilo èemu razlikovali od mase. Mediji govore o 7 povrijeđenih građana/ki, 7 povrijeđenih policajaca i 32 privedena "huligana". S lica mjesta znamo da su posljedice puno gore: veliki broj sudionika/ca i građana/ki nisu ni potraž ili lijeènièku pomoæ, dok æe se drugi još dugo vremena oporavljati od fizièkih ali i psihièkih trauma. Najtež e je zalijeèiti strah, osjeæaj nemoæi i izoliranosti. Stoga kao znak podrške svim lezbijkama i gayevima, svim uèesnicama/cima i podrž avateljima/icama Dana ponosa koji je trebao pokazati da "Iza duge mož e da bude baš ovdje", zatamnjujemo našu Dugu, ž alujemo ovaj tjedan zbog pobjede nasilja nad tolerancijom i nadamo se da se takvo nešto neæe nikada ponoviti.

"LORI" & BecausePress
3.7.2001.

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST POVODOM NAPADA NA GAY PARADU U BEOGRADU, 30. 06. 2001.

Šokirani smo napadom neonacistièkih grupa na gay paradu koja je trebalo da se održ i u Beogradu protekle subote.

Ovaj događaj je pokazao da su ksenofobija i fašizam uopšte u strahovitom porastu na ovim prostorima.

Za ovakvo brutalno razraèunavanje sa razlièitim, drugaèijim ne postoji opravdanje.

Osuđujemo aktuelnu vlast za tolerisanje rada neonacistièkih grupa, kakva je "Obraz".

Osuđujemo sportska društva "Crvena zvezda" i "Partizan" zbog tolerisanja postojanja neonacista u redovima svojih navijaèkih klubova.

Osuđujemo Srpsku pravoslavnu crkvu kao organizaciju koja podrž ava rad ovakvih fašistièkih organizacija. Sramota je da sveštenici putem medija daju podršku prebijanjima i ubijanju.

Osuđujemo neadekvatan odgovor komande policije, koja je na paradu poslala veoma slabo obezbeđenje uprkos višednevnim pretnjama i najavama nereda.

Zahtevamo energièni odgovor vlasti.

Zahtevamo zabranu rada organizacija koje šire ideje fašizma, rasizma, ksenofobije, antisemitizma, kao i intenziviranje suzbijanja istih.

ZA JEDNAKOST U RAZLIÈITOSTIMA

Kreativna Radionica Kraljevo
4.7.2001.

PRVI GAY-PRIDE u SRBIJI IPAK USPEŠAN

Najvaž nije je ideološki rasvetliti pozadinu demonstracija - one su, pre svega, bile neonacistièke, u pravom smislu te reèi. Uèesnici skinheadsi, èlanovi grupe "Krv&Èast", su srpski izdanak istoimene internacionalne mrež e, koja se, između ostalog, zalaž e za sistematsko uništavanje Roma, Jevreja, feministkinja, narkomana, homoseksualaca i ostalih "kategorija", koje smetaju "ponosnom, heteroseksualnom, belom muškarcu". Takođe, iako se javno ogradio od organizacije kontra-mitinga, OBRAZ, protiv-ustavna ekstremno nacionalistièka grupa takođe je pozivala nekoliko dana pre toga na zaustavljanje prve gej parade, zajedno sa Svetosavskom strankom, èiji je predsednik i osnivaè (kako se zove?), navodno došavši da mirno protestvuje, dao implicitni blagoslov za nasilje, jer nije ništa uradio da ga zaustavi, veæ je svojim prisustvom strukturno uèestvovao u nasilju. Bili su viđeni i èetnici sa veæ dobro poznatom ikonografijom, kao i militantni navijaèi fudbalskih klubova Rad, Crvena zvezda i Partizan. Traž imo podnošenje kriviènih prijava protiv svih uèesnika demonstracija.

Takođe, policija nije adekvatno intervenisala, iako je skup bio regularno prijavljen, uprkos tome što su organizatori više puta upozoravali na pozive za linè, koji se na kraju i dogodio. Izjava Boška Buhe, naèelnika beogradskog SUP-a, takođe je šokantna, posle niza kriviènih dela: prebijanja nevinih građanki i građana, opsedanja SKC-a, kamenovanja prostorija SDU i brutalnog obraèuna sa policijom, gej-muškarci i lezbejke su za njega i dalje "nastrani", a ne poèinioci ovih anti-civilizacijskih i anti-demokratskih protesta. Važ no je napomenuti da su protestanti bili brutalni prema svima: od sluèajnih prolaznika, preko novinara, do heteroseksulnih ljudi koji su došli da podrž e manifestaciju. To govori o zaprepašæujuæoj kolièini besa i mrž nje, ali nikako ne treba misliti da je to nekakav sluèajni, nekontrolisani obraèun, naprotiv: imali smo jasno navedene organizatore, koji su povezani sa SPC-om (koja se, naravno, nije ogradila od izjava njihovog predstavnika) i VJ, u èijim je prostorijama smešten otaèastveni pokret OBRAZ. Predstavnike inaèe zavađenih navijaèa mogla je da ujedini samo neka eksterna struktura, nikako oni sami, spontano, kao i ideologija iza koje stoje naznaèene organizacije. Traž imo podnošenje kriviènih prijava protiv organizatora demonstracija.

Zaprepašæuje i izostatak adekvatnih reakcija politièke javnosti, buduæi da su se tim povodom saopštenjima osude pojavili GSS, Vlatko Sekulovski iz SDU i, delimièno, Zoran Đinđiæ. Ž arko Koraæ, iako podpredsednik vlade Srbije i ubeđeni socijal-demokrata, u svom obraæanju javnosti javno se ogradio od uèešæa u organizovanju demonstracija, bez ijedne osude za navedene

vandalske èinove, što otvara još jedan problem: zna li on, kao i ostali, koji nisu našli za potrebno da nasilje osude, da sa ovakvim stanjem ljudskih prava Srbiji je strukturno onemoguæena integracija u evropske institucije. Potpuno se opravdano mož e zakljuèiti da je veæini politièara stalo da se ne zameraju "homofobiènoj javnosti", koju oni ne samo da prepoznaju kao takvu, veæ je svojim neodgovornim (ne)reagovanjem i DIREKTNO PROIZVODE, umesto da taj i takav javni diskurs senzibilizuju u skladu sa njihovim javnim zalaganjima za demokratiju i poštovanje ljudskih prava. Zašto se seksualnim manjinama negira javno ispoljavanje svoje seksualne orijentacije, pravo da šetaju slobodno ulicama? Zbog èega se – ukoliko je zaista legalista kako nas uverava – nije oglasio predsednik Vojislav Koštunica, koji je izdao saopštenje povodom nedavnog pojavljivanja anti-jevrejskih grafita, a kada su ž rtve tog istog fašizma homoseksualci, on samo "mudro" æuti? Zar niko ne razume koliko nas ovakvi događaji udaljuju od svih civilizacijskih integracija, porasta standarda, razvoja kulture, nauke i umetnosti? Traž imo jasnu osudu protesta od svih relevantnih institucija, organizacija i pojedinaca u Srbiji i SRJ.

Ipak, mislim da su postignuti određeni pozitivni efekti – pre svega, gay i lezbejskom pokretu (kao i ambivalentnim "neutralnim posmatraèima") otvoren je horizont viđenja sa èime se suoèavaju, eksplicitno i nedvosmisleno. Svi uèesnici gej-parade dobili su nagradu "Grizly Bear Award", (dodeljuje The International Lesbian & Gay Cultural Network), ekvivalent nagrade koju je Radio B92 dobio na Berlinskom filmskom festivalu za film "Marble Ass". International Lesbian and Gay Association (ILGA) izvršila je diplomatski pritisak na visoke predstavnike evropskih institucija u smeru podrške razvoja prava seksualnih manjina u Srbiji. Takođe, mnoge domaæe nevladine organizacije – pre svih Fond za humanitarno pravo i Helsinški odbor – sarađivaæe sa nama ubuduæe na donošenju anti-diskriminacionih zakona u vezi sa seksualnom orijentacijom. Pojedine javne liènosti stale su na našu stranu (između ostalih Biljana Srbljanoviæ, Vladimir Arsenijeviæ, Slađana Miloševiæ, Borka Paviæeviæ, Tijana Mandiæ, Ž arana Papiæ itd.) i nadalje æe pomagati borbu protiv nacifikacije društva, u kojoj su, moram sa ž alošæu da konstatujem, na etièki ispravnoj strani, gej-muškarci i lezbejke još uvek (pomalo) usamljeni.

za Kampanju protiv homofobije,
Dušan Maljkoviæ, izvršni ko-ordinator
4.7.2001.

FORUM PISACA

Primitivno orgijanje desnièarskih, nacionalistièkih, klerikalnih i profašistièkih elemenata po ulicama Beograda u subotu 30. juna kao javni izraz ekstremne homofobije i linè uèesnika GAY PRIDE parade kao i onih koji su došli da im pruž e podršku, najozbiljnije je upozorenje da je Srbija na raskrsnici.

Pored evropskog puta prema reformama i demokratiji, postoji i onaj drugi, prema vladavini nasilja i terora ulice. Populistièke, militantne i nacistièke snage nisu oslabile nego su, naprotiv, ojaèale, ohrabrene otvorenim i skrivenim porukama koje dolaze od politièara iz opozicije ali i vlasti.

Organizacije poput Obraza, Foruma roditelja ili Svetosavske omladine, politièke partije poput SRS-a, pojedini sveštenici Srpske pravoslavne crkve (kao Ž arko Gavriloviæ), određene javne liènosti (Olivera Katarina) ali, na ž alost, i veliki deo građana, uz uglavnom nemušto i neodluèno izveštavanje medija i suštinsku nezainteresovanost policije, doveli su do toga da se GAY PRIDE parada, koja je u veæini svetskih zemalja veseo i krajnje miroljubiv događaj, pretvori u najuž asniji otvoreni fizièki progon razlièitosti po ulicama našeg glavnog grada.

Istorija nas uèi: ako se danas otvoreno i beskompromisno, svim raspolož ivim sredstvima, ne suprotstavimo ovim silama destrukcije i mrž nje, sutra veæ mož e biti kasno.

Zato traž imo:

1. Da se sve odgovorne politièke i kulturne institucije i pojedinci unutar tih institucija nedvosmisleno javno izjasne i hitno zauzmu stav povodom brutalnih subotnjih događaja na ulicama Beograda.
2. Da se u saradnji sa svim kulturnim i obrazovnim institucijama formira sistematski program edukacije koji bi pripadnike snaga unutrašnjih poslova jasno i obuhvatno upoznao sa njihovim duž nostima i obavezama u zaštiti ljudskih prava i prava manjina.
3. Da se uz konkretnu podršku svih zvaniènih kulturnih i politièkih institucija i kroz blisku saradnju nevladinih organizacija stvori stabilan i snaž an front za kontinuiranu odbranu i promociju ljudskih prava.
4. Da se ministar policije Dušan Mihajloviæ obrati javnosti i objasni šta je preduzeo da se pronađu nasilnici kao i odgovorna lica iz MUP-a Srbije koji su, svojom nespremnošæu da zaštite građane, neadekvatnom akcijom i neprimerenim izjavama, doprineli nasilju na ulicama Beograda.
5. Da se oglase èelnici SPC-a i objasne građanima da li podrž avaju nacistièko nasilje sprovođeno u ime njihove institucije

6. Da Vlada Srbije da zvanièno saopštenje i objasni graðanima da li je Srbija u kojoj se nasiljem spreèava ljudsko pravo na razlièitost, ta nova zemlja kojom pokušavamo da se približ imo civilizovanom svetu.

FORUM PISACA
U Beogradu, 04.07.2001.

Posle prekjučerašnjeg napada na učesnike parade homoseksualaca u Beogradu

Policajcu povređeno oko

BEOGRAD - Od dvojice policajaca koji su u subotu zadržani u Urgentnom centru zbog povreda zadobijenih u okršaju sa protivnicima parade homoseksualaca, jedan je otpušten, dok se drugi i dalje nalazi na neurohirurgiji. Kako je „Blic" saznao, njegovo stanje je stabilno, ali ima nezgodnu povredu oka. Svi ostali povređeni koji su pomoć potražili u Urgentnom centru pušteni su nakon ukazane pomoći.

SUP Beograd u subotu je saopštio da su u njihove prostorije tokom i posle incidenta privedene 32 osobe i to 26 punoletnih i šest maloletnih lica, protiv kojih će zbog ometanja skupa, sprečavanja ovlašćenih službenih lica u obavljanju poslova bezbednosti i oštećenja imovine biti preduzete zakonske mere. Kako je „Blic" saznao, niko od privedenih do juče posle podne nije izveden pred dežurnog istražnog sudiju.

Prema policijskom saopštenju, u prijavljeno vreme na prijavljenom mestu okupilo oko 20 učesnika skupa, a istovremeno je pristiglo i oko 700 građana - članova SRS koji su nosili stranačka obeležja, navijača, pripadnika neformalnih grupa i manji broj „skinheda", koji su ubrzo fizički napali učesnike skupa od kojih su dvojica lakše povređena. U saopštenju je navedeno da je policija, kako bi zaštitila učesnike skupa, intervenisala, pa su se izgrednici razbežali. Neki od njih su kod SKC-a, oko 16.30 sati, nasrnuli na policajce koji su u jednom trenutku bili primorani da pucaju u vazduh radi upozorenja i traženja pomoći.

U policijskom saopštenju navedeno je da je prilikom nereda povređeno sedam policajaca i sedam građana, kao i da su oštećena dva policijska vozila.

Kako je Nataša Kandić, direktor Fonda za humanitarno pravo, juče rekla „Blicu", tokom nereda je „povređeno oko 15 žena, feministkinja iz nevladinih organizacija, koje su pomoć potražile u svojim sedištima."

FHP je u jučerašnjem saopštenju zatražio od policije da identifikuje napadače i da protiv njih podnese krivične prijave. Fond je ocenio da policija „nije bila pripremljena da obezbedi neometano odvijanje manifestacije na ulici i u zatvorenom prostoru, iako ju je organizator blagovremeno obavestio o primljenim pretnjama", kao i da su policajci bili zbunjeni i da nisu razumeli da je njihov zadatak da omoguće uživanje prava na slobodno ispoljavanje različitosti.

U saopštenju FHP se navodi da izjava načelnika beogradske policije Boška Buhe, prema kojoj „kao sredina nismo sazreli za takvo iskazivanje nastranosti", upozorava da je neophodno obrazovanje policije iz oblasti ljudskih prava.

Policajci moraju da znaju da su obavezni da omoguće ostvarenje prava na okupljanje grupama građana, bez obzira na (seksualnu) različitost ili politička uverenja, istakao je FHP.

I ranije zabeleženi incidenti

Incident koji se u dogodio u subotu nije prvi. Početkom marta ove godine grupa napadača, odevena u maskirne pantalone i crne jakne sa šalovima preko lica, upala je u prostorije Socijaldemokratske unije i pretukla članove stranke koji su se našli u kancerjama. Kako je tada za „Blic" rekao Predrag M. Azejković, koordinator organizacije za prava seksualnih manjina „Kviria", pre napada neko ga je pozvao na mobilni telefon i pitao kada će doći u prostorije. Kada je došao, prema Azejkovićevim rečima, odjednom se pojavilo nekoliko „skinsa" i udarilo ga pivskom flašom po glavi, posle čega je pao pod sto, a neko ga je šutnuo u usta. Kako je ostao da leži, napadači su prešli u ostale prostorije i motkama počeli da tuku ostale i lome sve pred sobom.

Jedan od privedenih napadača

Blic, 2. 7. 2001.

1

poziv na konferenciju za {tampu

Pozivamo vas da prisustvujete konferenciji za štampu u sredu, 4. jula 2001. u 12 èasova, u Centru za kulturnu dekontaminaciju, Birèaninova 21., Beograd, povodom proslave Meðunarodnog dana ponosa gej muskaraca i lezbejki, koja je trebalo da bude održ ana 30. juna na Trgu republike, i eskalacije nasilja koja je bila izvršena na uèesnice/ke proslave, kao i na graðanke i graðane koji su se zatekli na pomenutom mestu.
Pored medija, pozivamo i predstavnike/ce ambasada, organizacija za ljudska prava, kao i politièke partije, iz zemlje i inostranstva da prisustvuju konferenciji.

Uèesnice/i konferencije:
Borka Paviæeviæ, dramaturškinja i direktorka CZKD-a (moderatorka konferencije)
Biljana Srbljanoviæ, knjiž evnica
Igor Dobrièiæ, dramaturg
Jasmina Tešanoviæ, knjiž evnica
Srbijanka Turajliæ, direktorka AAEN
Tijana Mandiæ, psihološkinja, profesorka Fakulteta dramskih umetnosti
Tanja Pavloviæ-Križ aniæ, pravnica, Fond za humanitarno pravo
Tamara Lukšiæ-Orlandiæ, pomoænica saveznog ministra pravde
Vladimir Arsenijeviæ, knjiž evnik
Ž arana Papiæ, socio-antropološkinja, profesorka Filozofskog fakulteta u Beogradu

Napominjemo da æe zgrada CZKD-a biti obezbeðena od strane obezbeðenja CZKD-a, kao i policije.

LABRIS i GAYTEN-LGBT

pisma podr{ke

~~Drage ž~~ene,
podržavamo vas u vašim akcijama i zajedno smo sa vama u našim zajedničkim naporima u rušenju patrijarhata, ksenofobije, nacionalističkog i fašističkog ponašanja nekih pojedinih grupa u našoj zemlji.
Otvorene smo za svaku vrstu pružanja otpora.

Žene u Crnom
Beograd
30.6.2001.

~~Upravo~~ *sam čula na tv-u... nadam se da ste sve dobro (od jutros sam se plašila ove vesti) pozdrav bobani i lepoj, i vama ostalima koje ne znam (osim činjenice da ste hrabre)*

marija iz vrbasa
(jedan ravničarski zagrljaj za sve)
30.6.2001.

~~Molimo~~ *vas da ako iko bude pravio neko saopštenje za štampu da potpiše Žene na delu, ako je potrebno nešto hitno ne morate nas konsultovati prethodno. Takođe ukoliko se organizuju bilo kakve akcije, rado ćemo se pridružiti i pomoći.*

Vole vas,
Žene na delu
30.6.2001.

~~DRAGE~~ *ISTORIJSKE PRIJATELJICE I PRIJATELJI,*
EVO DOŠLA SAM KUĆI POSLE 3 UJUTRO I SADA SAM POČELA DA SHVATAM ŠTA SE DOGODILO,
I DA SMO NAPRAVILI STONEWALL PREKRETNICU. DAKLE,
KADA SE MALO ODMORIMO NAĆI ĆEMO TEHNIKE ADEKVATNE OVOM TRENUTNOM STANJU -

divne ste i fantastični/e voli vas lepa
1.7.2001.

Dušane, ne znam koji su dalji koraci (pričalo se juče o konferenciji za štampu), ali sam prilično sigurna da ćeš ti ići u medije s ovim :) Ono što hoću da ti kažem je da mi se čini da akcenat priče ovaj put definitivno treba baciti na policiju. Navodno ih nije došlo dovoljno i jadni su se iznenadili, ali činjenica je da su za vreme Protesta bili u stanju da naprave kordon i da spreče 300.000 ljudi da prođu do Tolstojeve, ili čak Kolarčevom. Prvo, načelnik policije nije poslao dovoljno plavih, drugo, nije poslao specijalce a znao je da će biti krvi, treće, policija je očito imala naređenje da se ne meša, jer su stajali i mirno promatrali na Trgu dok su ovi šutirali Ratu, na nekoliko metara od nas. Kad su videli da je frka velika, nisu tražili pojačanje.

Zašto mislim da je policija najvažnija?
Pa, u ovoj priči juče su učestvovali mnogi: 1) Obraz, Justin, radikali, navijači, skinsi, četnici (pitam se da li je neko u svim navedenim kategorijama)
2) Prolaznici koji su dobacivali, što pogrdnim komentarima, što jajima, najnežnije što sam čula je bilo kako "ipak nije vreme, nismo mi zreli za takve stvari" (sa čime se skroz slažem - ne da nismo zreli, nego smo mentalno zaostali)
3) Crkva
4) Mediji - neki nisu hteli da intervjuišu gejove, mene je žena iz Radio Beograd 2 pokušavala da ubedi da su homoseksualci ionako svuda diskriminisani pa eto i ovde (Beograd je svet!), Mariju je neka druga novinarka ubeđivala da je to protiv pravoslavne vere, itd) a dečko koji je navodno krenuo da nas intervjuiše za sajt radikalne stranke nije mogao da izdrži našu priču pa je krenuo da nas podučava i popuje nam
5) Policija

E sad... Jedno po jedno.
1) Momci koji su tukli su mladi ljudi, srednjoškolci i malo stariji (glupo mi da kažem studenti kad mislim da većinom nisu). Zadojeni mržnjom, čist fašizam na delu, zaista nikad u životu nisam videla tako nerafiniranu mržnju i bes. Za njih sve imam razumevanje - nikako

opravdanje! – ali razumevanje jer su odrasli na onome što je ovde servirano godinama unatrag, to su nova deca Srbije, produkt rata, kolateralna šteta. Predstavljaju rulju, bukvalno, uopšte ih nisam doživela kao pojedince, pa prema tome, budući da su se ponašali kao rulja, radili iste stvari, vikali iste parole, to znači da je to odnekud naučeno, indukovano. Oni teško da će moći da se promene bilo čime, jedino što treba raditi sa njima je hapsiti ih, sprečiti da povređuju druge, ali što se stavova tiče bojim se da je sve miroljubivo u njima odavno umrlo. No, nećeš poverovati, mislim da su oni najmanje važni bili juče, oni su bili samo instrument moći, i to fizičke sile - najnižeg stupnja moći.
2) Spektatori su me razočarali, ali oni su svojevremeno bacali cveće na tenkove, izlazili na proteste da bi zviždali i vrištali, glasali za Miloševića, hvalili Arkana - i to je nekako deo rulje, koja će se ponašati prema onome što vidi da vlast propagira. Većina će uvek ići za porukama koje čuje preko medija, i ni tu mislim da nema pomoći iznutra, da je jedina "pomoć" promeniti poruku koja dolazi spolja, kako bismo se zaštitili, ali onda ne menjamo mehanizam nego samo sadržaj koji narodna masa reprodukuje papagajski - no i to je nešto.
3) Crkvu neću nešto ni da komentarišem, oni su odavno umešani u homofobiju i nasilje i nacionalizam i nacizam.
4) Mediji su me u početku najviše zaboleli. Nadala sam se, ono, ok, ovo se događa, bar će neko saznati. I onda je naišla ta novinarka koja je pokušala da me ubedi da je sve to ipak ok, da je to tako, šta sad, da sam mogla i da očekujem nasilje, šta se čudim, itd. Onda sam čula da nisu hteli da saslušaju Zlatka (ne znam koji je bio medij u pitanju), da biraju strane...
Pa sam posle, kad sam došla kući i skupila se u fetusni položaj :) razmišljala o svemu (i dalje drhteći, kako sam samo bila uplašena i besna!!), pa shvatila da sam previše očekivala i od medija. Pazi, ništa od ovoga nije opravdanje, samo pokušaj objašnjenja. Dakle, mediji su strašno puno učestvovali u ratu, možda se čak najveći deo krivice može svaliti na njih, manipulisali su, puštali poluinformacije, gradili mržnju i onda je usmeravali. Novinari su bili uglavnom neobrazovani i neinformisani, ali to nije smetalo u donošenju zaključaka. Pa sam shvatila sinoć da sam mnogo očekivala, da se u pola godine izmeni sistem medija, ljudi, način razmišljanja, indoktrinacija, neinformisanost, površnost, indolencija, itd.
Mediji su, prosto, još uvek ono što su bili, jesu se nešto popravili i najvažnija stvar kod njih je što imaju tendenciju da postaju bolji, odnosno, ne znam ni sama, ima nade. Danas su još uvek, prosto, jako loši. Jedini koji su prema nama bili ok je bio B92, i to u dva navrata, i to mi je strašno značilo.
5) E, ali policija... Ne mislim na pojedinačne policajce, mislim na načelnika policije i na našu vlast. Policija je tu da, kad postoji ovakva rulja, ne gubi vreme na edukovanje i razmišljanje i empatiju - nego da zaštiti građane. Naravno da celi sistem mišljenja opisan gore može da važi i za policiju - šta sad, bili su loši, šta da očekujem, blabla. Ipak, oni su mi najvažniji jer se juče radilo o sirovoj sili, a policija služi upravo toj svrsi - i oni, za razliku od medija koji nemaju dobre novinare, imaju specijalce i suzavce i štitove i šlemove i sve to dobro znamo.
Informativni deo priče pokrivaju mediji, narod je pozadina, ali kao što rekoh, mislim da se ona rulja ne može edukovati, već samo spречavati, a policija ima čime I kako da ih spreči, i to vrlo lako. Nisu imali ni štitove i šlemove na Trgu, nisu ni pokušali da se maknu kad je počela tuča, gledali su sa strane, onako, i - nista. Mogli su da naprave kordon, da dođu malo ranije, moglo je da bude dva skupa na Trgu u isto vreme, vikalo bi se, dobacivali, ali mogli su da spreče fizičko nasilje. I da ne pitaju za pol, nacionalnu, versku I seksualnu pripadnost usput pre nego što odluče hoće li zaštititi nečije telo d batina ili neće. Načelnik policije se juče pokazao kao nesposoban da odradi svoj posao - da spreči nasilje, a mogao je itekako. Još više me je naljutilo kad sam čula da - sat i po kasnije! specijalci kod SKC-a hapse neke ljude. Mislim - zašto nisu došli na Trg nego su išli kod SKC-a? Zašto nisu došli odmah? Da li im je neko javio da je bilo dosta krvi, da bi sad bilo dobro da malo nekog i uhapse kako se ne bi pederi bunili?! Kao da su učinili i jednima i drugima - na Trgu su nasilnicima dali zeleno svetlo, pokazali im kako imaju pravo da se na taj način bore sa svojim demonima, tako što će mlatiti druge i drugačije, narodu koji je gledao sa strane su pokazali da je to ok, poslali su nedvosmislenu poruku da, kad se radi o homoseksualcima, njih niko neće zaštititi i oni nemaju pravo ni na fizički integritet. E onda su otišli pred SKC i počeli da hapse, da bi ispalo kao da su ipak nešto učinili. I verujem da jesu - verujem da su zaštitili mnoge ispred SKC-a, ali ono što se događalo na Trgu je bilo nedopustivo.
Eto tako... Još sam sva rastrojena i nekoherentna... Davno mi nije bilo toliko muka.

LUV, Ana
1.7.2001.
Drage naše,

zgrožene smo pratile na tv-u što se zbiva. Izgledalo je stvarno užasno!
Brinemo jako za sve vas. D. nam je rekla da ste sve povrijeđene.
Javite kako da pomognemo ako ikako možemo!
Vole vas, ljube i grle Kontre
žene iz Centra za žene žrtve rata
Autonomne ženske kuœe Zagreb
Nela, Duda, Rada, Neva i sve druge
1.2.2001.

Dragi moji,

Vesti o ovom homofobièenom divljanju na ulicama Beograda su me jako potresle. Iako sam mislila da me ništa više ne može iznenaditi kada je tolerantnost našeg društva u pitanju, ipak sam bila zaprepašœena silinom mržnje i NEOMETANOG nasilništva.

Šta mogu ja da uradim odavde? Recite mi da li ste stupili veœ u kontakt sa IGLHRC-om? Ko je osoba u Beogradu kojoj treba pisati i zahtevati da se poštuju ljudska prava SVIH građana?

Mislim na vas i divim vam se.

Jelica
1.7.2001.

---

draga ljilja,
što se desilo? èula sam danas, da je bilo napada na vas i tuènjave. molim te javi! želiš napisati možda izvještaj o tome ili neki èlanak (opœenito o lezbejkama, pederima i transdžender-osobama) za jedan od austrijskih feministièkih èasopisa? ja œu to rado prevesti.
puno pozdrava,

vlatka
1.7.2001.

---

drage moje,
veœ danima se spremam da vam se javim a trenutno i brinem zbog vesti iz beograda o tuèama i nasilju na ulicama koliko su ženske grupe uèestvovale u celoj organizaciji?
javite mi samo kako ste,
i ako znate, ko su povređeni?

Daša Duhaèek
2.7.2001.

Ko je kad i kako spreman za dijalog, i da li se može odigrati sve ili bar nešto u tako usijanoj društvenoj atmosferi? Koja je cena iskazavanja vlastite slobode u gladijatorskoj areni gde se krv puši i pre nego što bitka poène? Èini mi se da je pravo i jedino pitanje i odgovor istovremeno povratan, nažalost, da nije u pitanju samo Miloševiœ – veœ svi oni mali Miloševiœi. Reèju, autoritarni primitivci – primitivke. Zato se niko od građana i građanki nije pobunio. Videla sam to u nekoliko navrata na više kanala. To je bila prava orgijastièka...

Zorica Jevremoviœ
2.7.2001.

---

pregled štampe na sajtu b92 /www.freeb92.net/ za 1. jul sam postavila jasmininu reakciju,
pozdrav, držite se,

nataša jankoviœ
2.7.2001.

Na sve strane je mržnja pa i tamo gde se uèestalo koristi reè demokratija. Nisam bila sigurna, a sada sam još manje, da su promene moguœe osim onih koje se odvijaju u samim ljudima.

Gordana Stojakoviœ
2.7.2001.

Dobili smo Vašu poruku o homofobièenom nasilju što je naše "Društvo žena"- Bariè najoštrije osudilo. Smatramo da je svako gospodar svoga tela i da ima pravo da se ponaša u skladu sa

svojom unutrašnjom prirodom. Okolina bi trebalo da ih prihvati takve kakvi su jer svaki ljudski život je vredan i svakoj osobi treba pružiti šansu da proživi ovaj život na dostojanstven naèin.
Iskreno nam je žao zbog Vašeg pretrpljenog straha i nemoœi koju ste oseœali tom prilikom.

Društvo žena Bariè
2.7.2001.

Užasnuta sam onim što se desilo volela bih da mogu da pomognem. Ako imate bilo kakav konkretan predlog molim Vas da se javite.
Srdaèan pozdrav, Srba

Srbijanka Turajliæ
2.7.2001.

Zdravo!
Drage moje Labristkinje, pozdravlja vas Snežana iz Valjeva i želim vam dati maksimalnu podršku kako bismo se izborile sa teškoœama nastalim na Dan ponosa.
Sve što budem mogla uèiniti kako bih pomogla, obavezno mi se obratite. Ono što se desilo u subotu mi daje utoliko više snage da se borim za naša prava.
P.S. IZAĐI I BORI SE!

Voli vas,
vaša Sneža
2.7.2001.

Drage prijateljice,
Hvala za ovu poruku, podržavamo vas i uvek smo na strani nenasilja,

Ženske studije
2.7.2001.

Ovih dana pratim u našem tisku sve što se događalo u Beogradu na paradi.
Prestrašno, jednom rijeèju da se izrazim!
Možda nemam dosta informacija o svemu što se dešavalo ali u prvom redu osuđujem vrh policije koji nije reagirao na vrijeme i dopustio okupljanje nasilnika na vašim trgovima te premlaœivanje svih osoba koji su sudjelovali na skupu.
Nadam se da ste sve dobro, koliko to možete biti i da niti jedna od vas nije ozbiljnije povrijeđena.
Molim vas javite se, da èujem iz prve ruke što se toèno događalo na ulicama.
Držite se
Puno vas pozdravljam

Bubi
2.7.2001.

Zgrožene smo i mi. Kako vam možemo pomoœi?

Èak je i naša dièna HTV (ništa bolja od vaše nacionalne televizije) našla za shodno da "korektno" otkomentira što se dogodilo. To znaèi da nisu našli za shodno da osude homofobiju kod "vas" i kod "nas".

Martina iz B.a.B.a
2.7.2001.

Zapanjeni smo onim što se dešavalo u subotu i ne možemo da ne kažemo da nam je poljuljano poverenje da narod na ovom prostoru može da živi bolje. Pitanje je i da li zaslužuje. Toliki broj neonacista govori o dubini blata u kome se nalazi ovaj narod. Ovo je ujedno i dokaz koliko su petooktobarska dešavanja bila revolucionarna. Ako na bilo koji naèin možemo da pomognemo recite.

ZAJEDNO PROTIV NEONACISTIÈKE ĐUBRADI
Kreativna Radionica
2.7.2001.

Drage cure i momci,
Ne mogu da verujem da se desilo to što se desilo. Primite punu podršku i

solidarnost od nas iz Slovenije!!!! U petak i mi ovde imamo manifestaciju protiv homofobije i javnost æemo obaveštavati o brutalnom èinu koji se desio protiv vas.
Èujemo se. Budite dobro!!!

Nataša
3.7.2001.

---

dragi/e svi,
ja ovo pišem iz vukovara. u beogradu sam živela sve ukupno 6 godina. radovala sam se pripremama proslave parade gej/lezbijskog ponosa iako više nisam tamo. moram reæi da nisam zamišljala da æe se desiti to što se desilo i verovatno je jasmina (a i moja mama koja je gledala izveštaje o tome na tv-u i prièala mi, jer sam ih ja bila propustila) u pravu kada kaže da huligani nisu napali spontano, veæ su bili organizovani, kao i obièno.
mene isto još više brine ona tiha veæina i pitam se kako se na nju može uticati. kako mi možemo uticati, mi pobornici/e gej/lezbijskih/queer prava, ovakvih i onakvih i svih mogućih seksualnosti? mislim da postoji određeni broj ljudi koji pate od "meke" homofobije i koji bi nakon što su videli brutalnost "tvrdih" homofobièara možda mogli stati na stranu boraca za gej/lezbijska prava, ako ih se usmeri i pokaže im kako da pruže podršku. baš mi je u gostima i jedna prijateljica koja je živela u njujorku kada su tamo, poèetkom osamdesetih, policajci prebijali ljude na ulicama, pa je posle te kulminacije nasilja zapravo došlo do povratne sprege i ljudi koji su bili protiv homoseksualaca su se stavili na njihovu stranu. (jer kao, prvo su mislili, "homoseksualci nisu normalni", onda su videli brutalnost policije i tek im je onda došlo ono "pa èekaj, ko tu nije normalan, miroljubiv i veseo/gay svet ili brutalne uniformisane siledžije") kažite mi da li sam naivna, ili ima nekih planova za nekakve akcije traženja saveznika? kontam da vi koji ste bili na ulicama i èuli povike koji su ohrabrivali naci-huligane, videli inertne policajce, koji ste i sami bili napadnuti, da sigurno radite na nekim planovima sta dalje, kako se zastititi, ali i kako uzvratiti te kako prosvetiti one jos neregrutovane saveznike za koje ima šanse da se oslobode svoje homofobije. ni sama se nisam rodila ovako puna podrške gejevima i lezbijkama. sigurno me tome nisu uèili ni u školi. to sam uèila kod kuæe, u krugovima prijatelja i naroèito, istièem, pod uticajem pobornika gej/lezbijskih prava.

šaljem najlepše želje da se svi povređeni prijatelji i prijateljice oporave i budu još jaèi!

s puno strepnje,

snežana žabiæ
3.7.2001.

---

drage žene,
zgranute smo nasiljem koje ste doživjele na vašoj paradi.
vjerujemo da æe se ranjenice ubrzo oporaviti i da æete se još jaèe nastaviti suprotstavljati svim oblicima diskriminacije i homofobije. mi smo uz vas,

volimo vas suradnice centra za ženske studije
3.7.2001.

DRAGE ŽENE!
Užasnute smo i potresene nakon poslednjih dešavanja na Trgu i ulicama Beograda proteklog vikenda. Veæ decenijama unazad "u ime srpstva" oni koji sebe smatraju "idealnim Srbima" vrše nasilje nad svima koji se po bilo èemu razlikuju. Kršenje ženskih ljudskih prava uključujuæi i pravo na izbor seksualne orijentacije postali su naša svakodnevnica. Verujemo da Vam posle svega što ste preživele nije lako da verujete da ono nacistièko ponašanje i mržnja ispoljena prema vama u trenucima kada ste želele da iskažete svoj ponos i da svoju ljubav uèinite vidljivom, nije stav svih koji žive u ovom gradu. Razumemo vaš strah i znamo da æe vam trebati mnogo vremena i snage da se izborite sa traumama kojima ste nepravedno izložene. Nadamo se da i pored svega neæete odustati od borbe za svoja prava. I do sada ste bile jake i hrabre. Mi æemo uvek biti uz vas i pružati vam podršku u svakoj situaciji, javno i lièno. Svesne smo da je naša zemlja daleko od Demokratije i da je teško izboriti se sa predrasudama, mržnjom i nasiljem, jer smo i same kao invalitkinje u situaciji da moramo da se borimo za svoje mesto u ovom gradu. Grupa huligana ne može da ostvari svoj cilj, jer kako i same kažete, ***U OVOM GRADU IMA MESTA ZA SVE!!!***

Mnogo vas vole "Krugašice"
11.7.2001.

pisma podr{ke iz sveta

Oseæam se strašno besno zbog sve te mržnje i nasilja i brinem zbog vašeg bola/straha.
Moj politièki dan je bio sasvim suprotan... Treæi dan Lezbejskog ponosa provela sam u hotelu i kampovanju po okolnim brdima Bolonje, dakle vrlo opušten lezbejski sastanak. Spustila sam se do Bolonje za PROTEST. 5000 žena je marširalo ulicama/vikalo/i nosilo velike transparente kako bi zadržale DOBAR zakon o abortusu (koji Berluskonijeva vlada i Vatikan žele da im oduzmu)... sve to vreme sam mislila na vas i na to šta bi moglo da se desi. Vrativši se na Lezbejski prajd èula sam na vestima kako je sve prošlo užasno. Poèela sam da telefoniram, pa su mi Goca i Milica rekle da je brutalni napad na homoseksualce i lezbejke bio na italijanskoj televiziji u 18:00, i u svim novinama sledeæeg dana.
Morate da znate da je spontana/prirodna reakcija italijanskih, portorikanskih, francuskih, amerièkih lezbejki ovde bila «Sve u Beograd za sledeæi Prajd!»

Lorans
2.7.2001.

Zdravo Lubris,
Samo sam želeo da znate da sam bio zapanjen onim što se desilo u subotu. Ako ja i/ili drugi iz Amsterdama i Holandije možemo nešto da uradimo molim vas obavestite me. Pokušaæu da vas kontaktiram kasnije.
U solidarnosti,

David Teigeler
2.7.2001.

Drage žene,
Pošto sam videla fotografije ekstremnog nasilja u novinama oseæala sam se vrlo tužno, besno i bespomoæno. Želim zato da vam svima izrazim solidarnost i simpatije. Mislim da ste veoma hrabre.
Želela bih da uradim nešto za vašu organizaciju. Poznajem puno gej ljudi u Amsterdamu, i razmišljam o fandrejzingu. Molim vas obavestite me šta vam treba!
Puno pozdrava,

Anelis de Boer
3.7.2001.

Dragi Dušane Maljkoviæu, Jasmina Tešanoviæ i svi/e Prajd kolege/inice,
Odajemo vam poèast jer ste heroji/ine – zato što ste se, suoèeni sa homofobiènim nasiljem i neredima, usudili da govorite o ljudskim pravima homoseksualaca i borite se za njih.
Vi niste sami, imate punu podršku i saoseæanje svih nas iz meðunarodnog pokreta.
Obeæavamo da æemo za vaš sledeæi Prajd lièno biti na Trgu Republike... Pridružiæemo vam se u SKC-u da gostujemo na tribinama o homo kulturi, o tome kako je homo kultura jednaka ljudskim pravima, te o tome kako bi nordijske homo organizacije mogle ubuduæe bolje saraðivati sa vama i kako bi organizacije poput Amnesti internešnel (Amnesty International), Vurld Hjumanists (World Humanists) zajedno sa svima nama mogle više da doprinesu na terenu... ma gde.
Èast nam je da vas proglasimo ovogodišnjim dobitnicima/ama nagrade Grizli, koja se dodeljuje onima koji se na barikadama bitke za homo prava suoèavaju sa posebno zverskom homofobijom i netrpeljivošæu.
Bil Šilerr,
nordijski koordinator Meðunarodne gej i lezbejske kulturne mreže i Meðunarodni sekretar Tupilak (nordijske gej i lezbejske organizacije radnika u kulturi).
P.S.
Najpoznatije švedske novine "Dagens Nyheter" su objavile veliku fotografiju o okršaju između vas i homofobiènih napadaèa... a mi æemo uraditi šta možemo da prosledimo informacije o vašoj borbi.
Još jednom, jako smo ponosni na vas!

3.7.2001.

Dragi Miodraže,
Pišem ovaj imejl da iskažem solidarnost Pokreta i punu moralnu podršku gej muškarcima i lezbejkama u Srbiji. Ono što se desilo je istovremeno šokantno i nedopustivo i zato, molim te, pokušaj da ubediš žrtve nasilja da podnesu kriviène prijave, kako bi se gej muškarci i lezbejke u Srbiji ubuduæe shvatali ozbiljnije i poštovali kao ljudska biæa koja jesu.
Hvala na pomoæi i èestitam ti na radu u Jugoslaviji. Još jednom izražavam

apsolutnu podršku svim inicijativama vaših organizacija. Ako vam zatreba pomoæ sa Malte, slobodno me kontaktiraj.

Pozdrav,
Kristijan Atard, Pokret za gej prava na Malti
3.7.2001.

Zdravo prijateljice,
Ovo je poruka podrške iz Amsterdama. Èitao sam o vašim aktivnostima na veb sajtu BBC Vesti i u brošuri koju sam dobio u gej i lezbejskom kafiæu u Amsterdamu.
Mislim da ste sve heroine jer ste 2001. izašle na ulice Srbije i nadam se da vas nasilje koje se desilo tokom vikenda neæe zauvek spreèiti da nastavite borbu. Verovatno æe vam trebati nešto vremena za oporavak i sliène procese, no nadam se da æe iz svega ovoga kad-tad proizaæi nešto dobro.
Bio sam na Gej prajdu u Roterdamu prošle nedelje i bilo je bez veze. Nema skoro nièega za šta bismo se borili – makar je to stav veæine ljudi ovde. Od kada je 1. aprila brak za gej parove ovde postao legalno dostupan, mnogi misle da je sve o.k. Ipak, gej muškarci i lezbejke su i dalje diskriminisani na poslu, u svojim domovima, u školi i slièno. I dalje postoji nasilje nad gej muškarcima i lezbejkama. Tako da ovo nije nikakav raj. Puno gej ljudi živi u getu, a misle da je sada sve o.k.
Izgleda da vi ipak imate pred sobom pravu borbu, od policije ili politièara ne treba oèekivati mnogo podrške. Pa, želim vam sve najbolje i nadam se da æete nastaviti sa borbom, plašim se da je to jedini naèin da se nešto postigne.
Želim vam svu sreæu sveta i šaljem puno poljubaca i zagrljaja,

Ronald
3.7.2001.

Draga Slavice,
Hvala ti što si mi prosledila ono pismo. Bila sam jako uzrujana kada sam saznala šta se desilo u Beogradu. Nadam se da su svi muškarci i sve žene koji/e su bili/e napadnuti/e sada o.k.
Krestina, naša koordinatorka u Beogradu, je bila na licu mesta i rekla mi da se sve izdešavalo toliko brzo da je bilo zastrašujuæe.
Takoðe sam èitala o tome u švedskim novinama. To je, bar mislim, veoma dobro. Cela stvar je dobila meðunarodnu pažnju, a opšti je stav da je sve što se desilo tužno i uznemiravajuæe. Najtiražnije novine su èak pomenule da su napadnute žene iz Labrisa. Bila sam impresionirana što je reporter znao takve detalje.
Mislim na sve vas. Ponekad poželim da sam u Beogradu, ponekad ne.
Ljubav,

Lisa Mosberg
3.7.2001.

Bio sam šokiran kada sam proèitao u novinama, èuo na radiju i video na televiziji napade na lezbejke i gej muškarce prošle subote, 30.07.2001, za vreme proslave Meðunarodnog dana ponosa u Beogradu.
Nedelju dana pre 30.07.2001, imali smo u Roterdamu (Holandija) Ružièastu nedelju, celu nedelju ispunjenu dogaðajima vezanim za kulturu gej muškaraca i lezbejki. Poslednji dan je bila Ružièasta subota, dan kada smo održali gej i lezbejsko tržište informacija u samom centru Roterdama, organizovali Paradu i lezbejske i gej žurke. Tog popodneva sam èuo za napade u Beogradu. To me je šokiralo, spustilo mi dobro Roze raspoloženje za žurke i vratilo mi obe noge nazad na zemlju. Pošto sam policajac u Holandiji, bilo mi je tužno da èujem stav "kolega" iz Beograda. Šta reæi? Šta uèiniti?
Gej muškarci i lezbejke, želim da vam izrazim saoseæanje.

Dik Snaters
4.7.2001.

Mi smo italijanska grupa koja se bori protiv svih vrsta zatvora u našim životima, naše ime znaèi: Oslobodimo se iz zatvora.
Želimo da vam izrazimo punu podršku povodom onoga što se desilo za vreme prvog jugoslovenskog GLBT prajda.
Nadamo se da æe se sledeæe godine evropski (ili meðunarodni) Prajd održati u Beogradu, jer bi to bio najbolji odgovor na ovaj pokušaj da nas sve zaplaše.
Borite se protiv fašizma!
Sva moæ narodu!

Liberiamoci del carcere
4.7.2001.

Drage lezbejke i prijateljice/i Labrisa,
Mi smo žene iz Martedi Femminista Autogestito (Samoupravni

feministièki utorak), feministièka i lezbejska redakcija Slobodnog radija iz Rima.
Od saradnice koja je bila u Beogradu saznale smo za nasilje protiv lezbejki i gej muškaraca za vreme prve proslave Prajda. Šaljemo vam svu solidarnost i snagu da biste nastavile sa politièkom borbom za vidljivost. Veœ smo imale radio prenos radi informisanja o ovom događaju i hitno nam treba nešto (dopis, izveštaj) što ste vi napisale kako bismo ga ovde prosledile lezbejkama i gej muškarcima, pojedinkama/cima i grupama i eventualno proèitale 7. jula, na Dan ponosa u Rimu.
Grlimo vas i nadamo se da œemo uskoro dobiti vesti od vas.
Lezbejke i feministkinje iz

Martedi Femminista Autogestito i Coordinamento Lesbiche Romane (Lezbejska koordinacija Rima).
4.7.2001.

Drage sestre, draga braœo i svi ostali,
Èitala sam o užasnom nasilju i "èišœenju" drugaèijih na glavnom trgu Beograda. Vaša hrabrost je inspiracija za sve nas ovde u Vankuveru, u Kanadi, gde prostor slobode za gej muškarce, lezbejke, biseksualne i transdžender osobe uzimamo zdravo za gotovo. Naravno, postoje problemi, ali policijsko odobravanje nasilja kakvo ste opisale je najgora vrsta institucionalizovanog nasilja. Možda bi trebalo da razmenimo policajce, gde bi vaši došli ovamo a naši otišli kod vas, kako bi se svima proširili horizonti novim saznanjima (i ovde postoji previše neznanja o takvim sluèajevima). U avgustu policajci organizovani u vlastitu grupu uglavnom uèestvuju u Gej prajd paradi (što ne znaèi da su preko godine anđeli). Da li biste što hitnije mogli da nam pošaljete neke?
U solidarnosti,

Dženifer Hindman
4.7.2001.

Pošto je pismo prosleđeno, na poèetku se pominje da nas je sve pozdravila Ariane Brunet iz Urdzent Aksion Fand (Urgent Action Fund, tj. Fond za hitne Akcije), da je brinula i da je preko kanadske podružnice poslala ILGA zahtev za podršku i dobila odgovor da su reagovali. Takođe nas pozdravlja Atila Kovaè.

Dragi/e prijatelji/ce iz Jugoslavije,
Došavši kuœama posle holandske Prajd proslave u Roterdamu, gde su građani/ke našeg grada imali žurku u kojoj je uèestvovalo 30 000 lezbejki, gej muškaraca, biseksualnih osoba, bili smo užasno šokirani vestima koje su stizale iz Beograda.
Nadamo se da œete skupiti snage za nastavak borbe za ravnopravnost u Jugoslaviji. Budite sigurni da œe evropski gej i lezbejski pokret skupljati podršku u osudi naèina na koji ste tretirani/e na proslavljanju Prajda i pomoœi vam da ostanete pri sebi.
Puno ljubavi i najboljih želja, pogotovo povređenima ili uhapšenima prošle subote.

Vincent u ime organizatora/ki Roterdamske Ruže, holandskog GLBT Prajda 2001.
5.7.2001.

NLGF (National Lesbian and Gay Federation) poziva Vladu da reaguje povodom napada na Gej paradu u Jugoslaviji.
Nacionalna lezbejska i gej federacija œe pitanje napada na uèesnike/ce prve beogradske Prajd parade postaviti Ministru spoljnih poslova, G. Brajanu Kovenu.
Kiaran Voles, podpredsednik NLFG-a, je rekao: "Mi œemo tražiti od Vlade da problem predstavi Evropskoj Uniji i da direktno protestvuje kod srpskih vlasti zbog njihovog neuspeha da zaštite bezbednost i garantuju pravo uèesnika/ca beogradske Prajd parade na okupljanje i udruživanje".
Prva Prajd parada u Srbiji je trebalo da se održi 30. juna. Međutim, dok su se uèesnici/e okupljali, zverski su napadnuti/e i rasterani/e od strane bande fudbalskih navijaèa i nacionalistièkih nasilnika. Veliki broj uèesnika/ca parade su povređene/i.
"Èini se oèevidnim da je i pored pravovremenog upozorenja da œe parada biti napadnuta, beogradska policija preduzela neadekvatne mere da bi zaštitila bezbednost uèesnika/ca i osigurala njihovo pravo na okupljanje i izražavanje", rekao je Voles.
NLGF œe takođe izraziti zabrinutost zbog razvoja događaja svega par dana posle Parade.
Dva dana posle napada, u ponedeljak, 2. jula, premijer Srbije, Zoran Đinđiœ, je beogradskoj radio stanici rekao da Srbija nije još spremna da toleriše taj najviši nivo razlièitosti, "Ja mislim da je isuviše rano za ovaj test tolerancije u zemlji koja je toliko dugo bila u izolaciji i ima represivnu patrijarhalnu

kulturu", rekao je G. Đinđiæ komentarišuæi napad na Paradu.
Po drugom pitanju, G. Đinđiæ je 5. jula najavio da æe poèetkom sledeæe školske godine, roditelji i deca moæi da biraju između veronauke i èasova o demokratiji, ljudskim pravima i toleranciji.
Ovi događaji i izjave dolaze posle 29. juna i briselske Donatorske konferencije, na kojoj je Jugoslaviji ponuđeno oko 1,5 milijardi evra, a pomoæ uslovljena uspostavljanjem opšteprihvaæenih standarda ljudskih i manjinskih prava.
Kiaran Voles je rekao: "Mi verujemo da je neuspeh srpskih vlasti da obezbede zaštitu uèesnicima/cama Prajd parade ozbiljan prekršaj tog uslova. Tražiæemo od G. Kovena da pitanje otvori u Evropskoj Uniji, koja je ponudila skoro treæinu te materijalne pomoæi".
"Evropska Unija bi trebalo da pojasni srpskim vlastima obavezu da garantuju fundamentalna prava lezbejkama, gej muškarcima, biseksualnim i transdžender manjinama. To podrazumeva kako ponašanje policije, tako i funkcionisanje obrazovnog sistema", rekao je G. Voles.

Katal Keli, Međunarodni sekretar NLGF,
6.7.2001.

Drage,
Bila sam jako šokirana kada sam u "The Gully" proèitala o nasilju nad prvim Lezbejskim i gej prajdom u Beogradu. Jedino èega sam mogla da se setim je da tu informaciju pošaljem svim ljudima iz svog imejl adresara.
Kasnije sam istu informaciju poslala Zelenima (The Green Party, èija sam èlanica), našim ministrima i parlamentarcima sa pitanjem o tome šta Belgija planira da preduzme povodom ovoga. Belgija je 6 meseci predsedavajuæi Evropske Unije i zato mora nešto da izjavi o nasilju...
Danas sam dobila saopštenje za javnost od Labrisa, pa sam i to poslala svojim poznanicima. Želim da vam kažem da imate svu moju podršku i ljubav.
Prijateljski pozdravi,

Liv Snelings
7.7.2001.

Zdravo žene, lezbejke i sestre,
Mi, žene iz Austrije, Italije, Nemaèke, Sjedinjenih Država, smo èule za napade na prošlonedeljnu Gej i lezbejsku paradu. Informaciju koju smo dobile od vas, prosledile smo drugim ženama sa kojima smo povezane. Bile smo šokirane i zabrinute zbog situacije u kojoj se nalazite i sve smo se složile da ovo pokazuje dubinu homofobije u društvu. Volele bismo zato da znamo kako se stvari razvijaju. Jer mislimo da je bilo vrlo hrabro izaæi na ulicu. To je uvek važan korak da bi lezbejski i gej životi postali vidljivi. U solidarnosti sa vama!!! Snaga i ljubav!!
Molim vas, recite šta vam je potrebno i kakva vam je vrsta podrške važna,

Feniks Džragon (Phenix Dragon)
Ursula Tesche
Skup žena i lezbejki iz Kasela, Nemaèka
8.7.2001.

Drage lezbejke,
Stižu nam informacije o agresiji koja se desila 30. juna.
Mi smo vrlo, vrlo besne zbog toga i želimo da vam pošaljemo puno ljubavi i snage.

Kristina Torboli u ime lezbejki koje žive u Vendladu, Nemaèka.
9.7.2001.

Drage,
Ovo je reakcija koju sam dobila od flamanske Ministarke za jednaka prava i zdravlje, pokušaæu da vam prevedem (nije baš dobar engleski, ali mislim da æe u opštim crtama biti blisko onome što je htela da kaže).
"Hvala vam na mejlu. Nažalost, to nije prvo upozorenje povodom nasilja nad glbt ljudima u drugim zemljama. Zajedno sa FWH (kišobran organizacija glbt organizacija u Vladerenu i Briselu), potražiæemo najbolji naèin da izrazimo ozlojađenost i ponuditi belgijskoj Saveznoj Vladi konstruktivne predloge za aktivnosti u svojstvu predsedavajuæeg EU. Svakako æemo raditi na tome jer verujemo da je to važno."

Lieve Snellings, poruka flamanske ministarke Mieke Vogels.
10.7.2001.

Drage lezbejke,
Kao èlanica Lezbejske linije iz Getingena, Nemaèka, želim da vam u ime svih koleginica pošaljem svu solidarnost. Èule smo šta se desilo

za vreme prvog Gej prajda u Beogradu i totalno smo besne i tužne zbog toga. Na sreæu, niko nije ubijen.
Proèitati šta se desilo boli, jer oni to žele svima nama, bez obzira gde živimo... Niko nije slobodan sve dok postoji homofobija, ksenofobija, seksizam i rasizam u svetu!!!!!!!!!!!!!
Zato vam šaljemo svu svoju ljubav i želimo da vas podržimo kako god je moguæe.
Puno snage, lezbejske moæi i ljubavi,

Lezbejke iz Lezbejske linije,
Èuvajte se!!!!!!
10.7.2001.

Dragi Milane,
Zovem se Džeri Dilno i zadužen sam za okupljanje povodom Gej prajda u San Dijegu, u Kaliforniji. Proèitao sam tvoj lièni izveštaj o iskustvu sa Gej prajd dana u Srbiji. Bio sam potrešen. Mnogi su ovde u S.A.D. zaboravili šta znaèi nemati slobodu. Želim da delove tvog pisma iskoristim na našem skupu. Zamisao mi je da ga proèitamo na poèetku i naznaèimo ko ga je napisao, kao podsetnik na to zašto održavamo Gej prajd proslave. Taj skup je za nas izrazito politièki iskaz tog vikenda.
Imam li odobrenje da se tvoji komentari proèitaju za Gej i lezbejski skup u San Dijegu, 27. jula? To bi nam mnogo znaèilo.
Hvala,

Džeri Dilno
11.7.2001.

Drage/i,
Èitala sam preko Interneta o prvoj Gej i lezbejskoj paradi u Beogradu i stvarno sam šokirana nasiljem i napadom na vaš skup. Šaljem vam ovaj mejl da bih iskazala solidarnost sa vašom politièkom borbom, sa vašim naporima da budete out i ponosne/i u Srbiji i sa svim narednim koracima koje æete preduzimati radi skretanja pažnje na ovaj nasilni incident i svoje politièke zahteve!
Hvala što širite informacije o ovome! Moramo da znamo kako žive glbt ljudi u raznim zemljama! Prosledila sam izveštaj o tome šta se desilo svima iz e-mejl adresara.
Dodala bih još nešto: mislim da je stvarno odlièno što ste organizovale/i Paradu i obavile/i sav za to neophodan posao!
Godišnja Parada u Beèu, Austrija je sada velika i šarolika. Narasla je dosta za poslednjih deset godina, iako se ranije na gej i lezbejskim demonstracijama skupljalo svega oko 50 ljudi.
Nadam se da i dalje imate, ili da æete opet uskoro skupiti snage, da bi nastavili/e sa borbom za svoja prava i za vidljivost gej muškaraca, lezbejki i transdžender ljudi.
Najlepše želje!
Budite out i ponosne/i i moæne/i!!

Karin Hiršmuler
11.7.2001.

Draga Lepa,
Upravo sam proèitala o napadu na sve vas tokom Parade – opet brinem za vašu bezbednost. Ružnoæa ovakvog događaja neæe nestati, ali neæe ni hrabrost – tvoja i onih koji su u ovome uèestvovali sa tobom.
Ljubav uvek.

Džoan Nestle
12.7.2001.

Draga Irena,
Ceo svet vas posmatra – to je ono što su ljudi govorili u Sijetlu, Pragu, Salcburgu, itd.
To što se desilo tebi i tvojim prijateljicama/ljima u Beogradu je neverovatno i nadam se da æe sledeæe godine biti drugaèije. Možda se time, ipak, pokazuje koliko je bilo bitno i neophodno napraviti taj Prajd.
Nadam se da sada imate vremena da se odmorite i da budete ponosne/i na sebe zbog hrabrosti i snage koje ste imali/e da uradite to što jeste.
Najbolje želje tebi i tvojim prijateljima/cama

Helga
I sve lezbejke, prijateljice iz Beèa
12.7.2001.

Za sve hrabre lezbejke i gej muškarce Beograda

Drage/i Prijateljice/i,
Želimo da znate da smo svi ovde u Schorerstichting (Lezbejski i gej medicinski centar iz Amsterdama), bili šokirani kad smo èuli šta se desilo prošle nedelje na prvom Gej prajdu u Beogradu. Želimo da vam kažemo da nam je strašno žao zbog homofobije koja vas toliko pritiska i to baš u trenutku kada ste, nadajuœi se da œete stvoriti bolju budušnost za gej muškarce i lezbejke, preduzeli/e taj prvi korak da organizujete prvi Gej prajd svih vremena.
Strašno je bolno videti da svuda u svetu lezbejke i gej muškarci moraju da biju bitku za jednaka prava i za poštovanje. Èak i ovde u Holandiji gde sve izgleda kao da je dobro organizovano, postoji agresija protiv pojedinih gej muškaraca i lezbejki. I naši su prvi Gej prajd marševi, između 1975. i 1981. bili meta zlostavljanja i nasilja. Trebalo nam je mnogo godina da bismo od ilegale došli do gej brakova, koji su prošle godine odobreni.
Molim vas, znajte da mislimo na vas i da œemo vaš pokret podržati kako možemo. Kao prvi znak solidarnosti nudimo vam novu zastavu duginih boja. Molim vas da nas obavestite na koju adresu da pošaljemo zastavu. Moguœe veliène variraju od 1,20m sa 0,90m do 10m sa 10m. Koju veliènu želite? Ako hoœete najveœu, za isporuku œe trebati šest nedelja ili više, jer je za njenu izradu potrebno vremena.
Nadamo se da œete dobiti potrebnu podršku i inspiraciju da nastavite da radite dobre stvari, te da možete da ublažite bol zbog ovog odvratnog poniženja.
U solidarnosti
U ime Schorerstichting, Amsterdam

Riek Stienstra, predsednik
Olga de Kaper, konslultantkinja
12.7.2001.

Drage lezbejke,
Mi smo lezbejska, feministièka grupa za samo-odbranu koja radi na lezbofobiji.
Mi smo razbešnjene, šokirane, gnevne i tužne zbog homofobiènog i fašistièkog nasilja koje ste iskusile za vreme Gej prajda.
Šaljemo vam tone moœi, lezbejske solidarnosti, lezbejskog ponosa i snage i želimo puno podrške i moœi da bi nastavile sa radom!!

Vaše,
Sem, Stefani, Silke, Rike, Juša, Inga, Betina, Betina, Anja
17.7.2001.

Mi smo "grupa" feministièkih lezbejki iz Rima.
Dobila sam vašu imejl adresu od Darije, ona je bila u Beogardu 30. juna... mislim da je poznajete.
Ona je tražila da vam pošaljemo ovu fotografiju sa Prajda koji smo održale u Rimu.
Transparent nam je bio: Od Beograda do Rima protiv lezbofobije.
(Na fotografiji se vidi kako žene prolaze ulicom noseœi ogroman transparent)
Mi smo na vašoj strani... uvek... nadamo se da œemo se videti sledeœe godine u Beogradu... možda za evropski Prajd???
Zagrljaji i poljupci u sestrinstvu.

P.S.
Bilo bi odlièno ako biste nam poslale informacije o tome šta planirate sledeœe godine (okupljanja, debate...)

DOMIKS, lezbejsko-feministièka grupa, Rim
18.7.2001.

Prijatelj Pam mi je napisao ovo pismo. Mislila sam da bi bilo dobro proslediti ga vama.
Lezbejski pozdravi,
Liv Snelings

Ovo je užasna prièa – od onih koje u Sjedinjenim Državama više ne èujemo èesto. Da, imamo horor prièe kao što je smrt Metju Šeparda, ali masovne demonstracije nasilja – za sada smo imali sreœe da se veœ duže vreme sa tim ne suoèimo.
Da li zato što naprosto ne vidimo kako ljudi žive u malim i gradovima srednje veliène – ljudi koji možda ostaju izolovani i skriveni zbog straha, ili pak zato što su naši neo-naci/religiozni fanatici previše opsednuti sobom da bi pokušali da rasture skup od
1 000 000 ljudi u paradi, jednostavno ne znam. Možda misle da mogu da nam nanesu veœu štetu donošenjem zakona za ogranièavanje života.
Znam zasigurno da mnogi u gej i lezbejskoj zajednici, ovde u San Francisku, dele moj oseœaj zagarantovanog luksuza da se može zaboraviti politièka i nasilna strana vlastitog izjašnjavanja kao gej ili lezbejka, pošto živimo u gradu koji je za homoseksualnost Meka. Ali

nekad jednostavno biramo da, kada možemo, ignorišemo postojanje i bujanje homofobije u svim aspektima naših života, ovde ili drugde.
Ljudi u Beogradu ne mogu to da ignorišu i bio je enormni rizik reæi nešto toliko jednostavno i iskreno kao: «Ovo je deo moje liènosti i ponosna/an sam na to.»
Mi, ovde u Americi, mnogo dugujemo glbt ljudima u Beogradu zbog njihove hrabrosti i snage! Bolno su nas podsetili na to šta je potrebno da bi se osvojila sloboda.

Pam Peniston
18.7.2001.

Drage prijateljice,
Znajte da vam šaljemo svu solidarnost, najbolje želje, nadamo se da ste bezbedne i spremne da nastavite borbu za promene. Prosleđujemo informacije Amnesti Internešnelu i znamo da reaguju i pozivaju sve na akciju. Obaveštavaæu vas.
U solidarnosti,

Susana T, Frajd,
Podpredsednica Nacionalnog rukovodeæeg komiteta OUTFront Programa, Amnesti Internešnelovog S.A.D. projekta za prava glbt ljudi.
23.7.2001.

Drage Labriskinje,
Hvala vam na imejlu. Oseæala sam se veoma privilegovano i ponosno što sam marširala sa vama onog dana i isto bih u svakom trenutku uradila opet.
Posle marša sam o tome šta se desilo napisala otvoreno pismo svim prijateljima/cama, a oni/e su ga onda prosledili/e svim svojim kontaktima. Sve je dovelo do toga da su vesti stigle do svih LGB grupa u Engleskoj (od kojih je nekoliko odgovorilo pismima podrške i pitanjima o tome šta mogu da urade), Kanadi, Kaliforniji, Norveškoj, Danskoj, Švedskoj, Novom Zelandu. Šta više, kontaktirane su glavne novine u Britaniji i poslato im je moje pismo. Ne mogu da vam kažem više od toga da je informacija do njih stigla – ne znam šta su oko toga uradili, ako išta. LGB grupama u Engleskoj sam predložila da pišu srpskoj Vladi i osude nasilje – nisam znala šta još da im predložim.
Što se tièe mog povratka u Beograd drago mi je da vam kažem da æu se vratiti u subotu 28. i ostati do srede, 1. avgusta, kada imam let nazad kuæi. Stvarno bi bilo odlièno da se opet vidimo (pitaæu i raèunaæu na Z. za to!). Radujem se ponovnom viđenju.
Najlepše želje,

Eve Parmiter
23.7.2001.

Ženama koje su zamalo bile linèovane,

***Svim ženama** koje su bile okupljene tamo, onima koje poznajem i onima koje ne poznajem.*
Kao neko ko predstavlja svet, i Holandiju i samu sebe, želim da vam kažem koliko sam bila šokirana kada se oko vas tako ružno ispisivala istorija, kršenjem svakog ljudskog prava. Sve ste imale vlastite razloge da budete tamo i u tom trenutku je postalo kristalno jasno šta je dobro a šta zlo, što se retko dešava. Strahovala sam da vas neæe pomenuti na vestima, ali jesu – samo da znate.
Misliæu na vas veèeras i u mislima biti sa vama.

Marlin Dihman
25.7.2001.
P.S.
Trebalo bi da je veselo biti gej. (Trebalo bi da je gej biti gej).
(Komentar na prevod: Gej (Gay) je u engleskom jeziku reè koja je, osim oznaèavanja homoseksualnosti, u osnovnom reèniènom znaèenju opisni pridev za sreæne i bezbrižne ljude.)

Sa engleskog prevela Nina Đurđeviæ-Filipoviæ

Napomena:
Pisma koja smo izdvojile ovom prilikom su samo jedan mali deo pisama podrške pojedinki/ca i organizacija iz celog sveta koja su stizala na naše adrese, pre i nakon parade.

Jasmina Te{anovi}

Homofobi~no politi~ko nasilje

Trebalo je da bude slavlje, prva javna demonstracija gej-lezbejskog pokreta koji proslavlja svoj internacionalni dan, na Trgu Republike na kome se odigrala cela naša demokratska istorija.

Jedino èega smo se plašili bilo je ruž no vreme. U redu, budimo iskreni, velika kolièina homofobije je veæ godinama u Srbiji, pojaèana ratovima, nacionalizmom, ali i marginalizovana svim tim muškim pitanjima, od kojih je poslednje ekstradicija Miloševiæa, kljuène osobe tih muških ponašanja, ukljuèujuæi bombardovanje, ubijanje, etnièko èišæenje i masovne grobnice pred našim pragom ispod naših ž ivih tela.

Pre dva dana kad je naš bivši predsednik iznenada deportovan u Hag, njegovi obož avaoci održ ali su mlak miting, pod kontrolom policije, na istom tom trgu. Danas nije bilo tako: ž ivahna, šarena i vesela grupa, od 30-50 gejova i lezbejki trebalo je da igra i peva na trgu, a da posle održ i konferenciju u Studentskom kulturnom centru koji je ponovo postao slobodan prostor za alteranativnu politiku i kulturu.

Meðutim videla sam da se ovo desilo: oko 3 po podne bila sam na trgu prilazeæi gustoj gomili uglavnom mladih muškarac obrijanih glava, razvijenih mišica u tesnim majicama, pitajuæi se gde su ovi moji. Èula sam kamermana pored mene kako kaž e: ovo æe potrajati nekoliko sekundi, nema šanse da ovako nešto proðe u Srbiji. Htela sam da mu odgovorim, nema šansi, ovo je i moja Srbija, ali veæ sam bila na oprezu. Posle nekoliko sekundi poneo me je stampedo divlje gomile koja je trèala ka drugoj strani trga: primetila sam grupu gejova sa balonima kako idu u koloni pevajuæi. Potrèala sam i ja ka njima: videla sam nekoliko stotina vrišteæih, vreðajuæih, nasilnih ljudi kako gaze nekolicinu. Policija se nije videla, tu i tamo mogao si da opaziš nekog specijalca.

Krdo je napalo malu grupu koja se razbež ala na sve strane. Pratila sam nekoliko njih: sledeæa scena koju sam videla je kako oni iz gomile šipkama prebijaju meni nepoznatog momka svetlo ofarbane kose. Glava mu je krvarila, nos. Jedna moja prijateljica pokušavala je da ga odvuèe nekud, oko desetak policajaca pravili su krug oko nas, ali stotina nasilnika je pokušavala da probije krug.

Bilo je mnogo novinara sa kamerama. Pomislila sam kako prisustvujem linèu, potpuno sam se osetila bespomoænom i izgubljenom. Ali je policija poèela da puca u vazduh, huligani su se povukli na sekund, i veæ sledeæeg trenutka su hrlili urlajuæi "kurve, degenerici", prema trgu ponovo. I bilo je tu obiènih policajaca koji su samo stajali i gledali: kako su udarali devojku iz feministièke grupe koja je davala intervju, bacali jaja na bilo koga ko im je lièio na deo grupe, kako su vukli jednu devojku prolaznicu i vreðali je.

S dve drugarice krenula sam ka Studentskom centru: grupa mladiæa nas je pratila, vredajuæi nas i pljujuæi na nas, u gomili ljudi. Moja se prijateljica osvrnula rekavši im: smirite se, duše.

Meni je došlo da ih ubijem. Prolaznici su komentarisali na razne naèine, uglavnom što se petljamo sa uvrnutima, treba ih sve poubijati, prljaju našu novu Srbiju. Neki su jednostavno bili uplašeni ili zbunjeni. Ali nikoga nisam èula da kaž e: pustite ih, i oni su ljudi kao i mi, imaju osnovna ljudska prava.

Stigle smo u Centar, bio je zatvoren, svuda okolo je bila policija a neke ž ene koje su posmatrale urlale su im: pa glasali ste za demokratiju i eto vam ga sada, vi budale, ovi pošteni momci brane našu èast.

Jedan veoma ruž an stariji, debeo èovek urlao je i znojio se, dajte mi lezbejke, hoæu da ih silujem. Samo smo stajale i gledale, davale intervjue svakom ko je hteo da nas èuje: jedine reèi koje su mi padale na pamet bile su: ovo je i moja Srbija, ovo je fašizam.

Tek kada su neki huligani bili uhapšeni i razbijeni u male grupe, uspela sam da slož im sliku: Miloševic u Hagu, huligani frustrirani, i trenutno ne biju svoje ž ene i decu, sada biju sve što im ne lièi na patriote. Kasnije dok smo sedeli u Ž . C. proveravajuæi koliko je osoba povreðeno (osam policajaca i osam civila), svi smo priznali da ovu vrstu nasilja i reakcije nismo oèekivali i da se nikad ranije nije desila, bez obzira na sve strahove, i da ovo nije spontana akcija.

Dali smo mnogo intervjua, bilo je dosta ekipa ali posle nekoliko pristojnih emitovanja, zvanièna verzija postala je: sukob između homoseksualaca i protivnika. Zvanièna izjava šefa policije isto je glasila: sve je pod kontrolom zahvaljujuæi hrabroj policiji.

Pre tri dana miting je zvanièno prijavljen u policiji i reèeno je da su se pojavili pamfleti desnièarske organizacije koja preti nasiljem... Ali meni to nije dovoljno objašnjenje, razumem ja daleko više od toga, iza te velike organizovane nasilne mase etnièki superiornih patriota, osim radikalne stranke, homofobiènih organizacija, nepismenih demokrata, postoji veæi problem: tiha veæina, ukljuèujuæi i ljude na vlasti, onoj pre i ovoj sada.

Ti bi ljudi u nekoliko reèi rekli da su Srbi veæ pretrpeli dovoljno poniž enja i nesreæa samo im ova javna predstava fali. Zar nije iskopavanje albanskih tela sasvim dovoljno? I ti ljudi da bi proèistili svoje nacionalno samopoštovaje ž ele da nametnu religiju po školama, da kontrolišu raðanje, da uguše glasove manjina, etnièkih i seksualnih.

Iako još uvek drhtim od straha, mož da najveæeg koji sam dož ivela, zato što je bio lièni a opet delovao bezlièno, kao kod linèa, ne ž elim da ni ja ni moji saputnici govorimo kao ž rtve: ovo je

prilika, bez obzira koliko bolna, da se progovori, da se denuncira, da se traž i pravda, imena organizatora nasilja. Otarasiti se Miloševiæa i iskopati mrtva tela iz masovnih grobnica nije dovoljno, moramo da se rešimo malih Miloševiæa koji kruž e našim gradovima i ž ivotima i da iskopamo iz naše svesti i tela svu netoleranciju i homofobiju koja se godinama talož ila i zanemarivala.

Ž elim da stojim uspravno i da kaž em, ovo je i moja Srbija, iako sam ž ena, marginalka, feministkinja, šta veæ. Ž elim da uzvratim onima koji koriste nasilje i mrž nju, da njih proglasim kriminalcima i marginalcima. Zato pišem ovu poruku i svima šaljem, traž eæi podršku i javnost.

Beograd, 30 jun 2001.

OSUDA NASILJA

Uz policiju odgovornost snose i organizatori javnih skupova

Povodom incidenta u subotu po podne, kada su, na Trgu slobode, građani napali ucesnike proslave "Dana ponosa", praznika homoseksualaca i lezbejki, Izvršni odbor Skupštine grada izdao je saopštenje u kome se ovakvo ponašanje najoštrije osuđuje.
S druge strane, od organizatora ovakvih skupova oèekuje se da, pored policije koja obezbeđuje okupljanje građana, odgovornost za bezbednost uèesnika snose i organizatori.
Izvršni odbor Skupštine grada zahteva od nadležnih organa da utvrde identitet napadaèa i protiv njih podnesu kriviène prijave zbog izazivanja nereda u nanošenja telesnih povreda. (...)

J.M.-S.P.

Politika 3.7.2001.

Осуда насиља

Уз полицију одговорност сносе и организатори јавних скупова

Поводом инцидента у суботу по подне, када су, на Тргу слободе, грађани напали учеснике прославе „Дана поноса", празника хомосексуалаца и лезбијки, Извршни одбор Скупштине града издао је саопштење у коме се овакво понашање најоштрије осуђује.

С друге стране, од организатора оваквих скупова очекује се да, поред полиције која обезбеђује окупљање грађана, одговорност за безбедност учесника сносе и организатори.

Извршни одбор Скупштине града захтева од надлежних органа да утврде идентитет нападача и против њих поднесу кривичне пријаве због изазивања нереда и наношења телесних повреда.

У поменутом саопштењу најављено је и покретање поступка против организатора концерта Здравка Чолића на стадиону „Црвене звезде", на који, и поред купљених улазница, многи Београђани нису могли да уђу.

Ј. М. – С. П.

Parada homoseksualaca - Policija nije ispunila svoju obavezu

Fond za humanitarno pravo zahteva od policije da utvrdi identitet i podnese kriviène prijave protiv napadaèa koji su pretukli više od 15 uèesnika parade homoseksualaca i sluèajnih prolaznika.
Uliènu manifestaciju seksualno razlièitih, prvu takve vrste u Srbiji, rasturila je gomila mladih: navijaèa, pripadnika Otaèastvenog pokreta "Obraz" i "Svetosavske omladine". Planirana tribina u SKC-u nije održ ana jer su nasilnici bacali kamenje na zgradu i pretukli nekoliko "razlièitih". Policija nije bila pripremljena da obezbedi neometano odvijanje manifestacije na ulici i u zatvorenom prostoru, iako ju je organizator blagovremeno obavestio o primljenim pretnjama. Posmatraèi FHP-a zapazili su zbunjenost i nerazumevanje pripadnika policije da je njihov zadatak da omoguæe už ivanje prava na slobodno ispoljavanje razlièitosti.
FHP smatra da izjava naèelnika beogradskog SUP-a Boška Buhe da kao "sredina nismo sazreli za takvo iskazivanje nastranosti", pri èemu je mislio na homoseksualce, ozbiljno upozorava na potrebu obrazovanja policije u oblasti ljudskih prava. Policajci su duž ni da znaju da je njihova obaveza da omoguæe už ivanje prava na okupljanje, bez obzira na (seksualnu) razlièitost ili politièka uverenja.

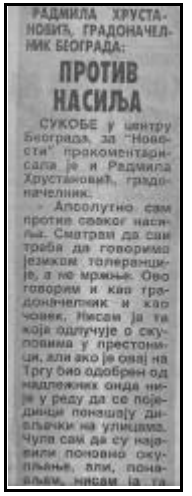
30.7.2001.

RADMILA HRUSTANOVIÆ, GRADOLNAÈELNIK BEOGRADA:

PROTIV NASILJA

Sukobe u centru Beograda, za "Novosti" prokomentarisala je i Radmila Hrustanovic, gradolnaèelnik.
Apsolutno sam protiv svakog nasilja. Smatram da svi treba da govorimo jezikom tolerancije, a ne mržnje.
Ovo govorim i kao gradolnaèelnik i kao èovek.
Nisam ja ta koja odlluèuje o skupovima u prestonici, ali ako je ovaj na Trgu bio odobren od nadležnih onda nije u redu da se pojedinci ponašaju divljaèki na ulicama.
Èula sam da su najavili ponovo okupljanje, ali, ponavljam, nisam ja ta koja treba nešto da preduzima.

Novosti, 1.7.2001.

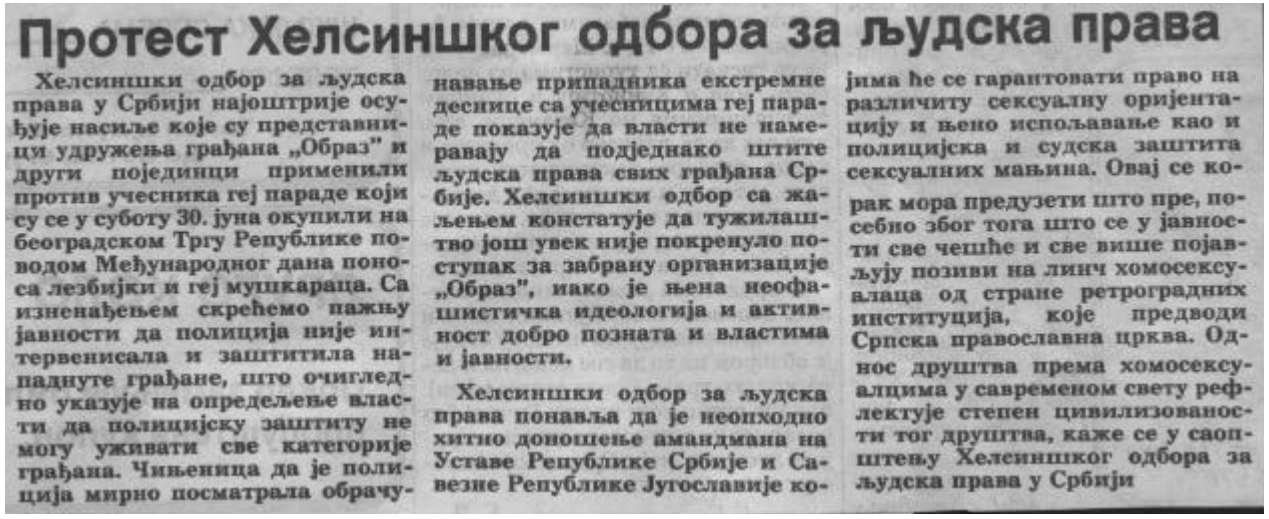

РАДМИЛА ХРУСТАНОВИЋ, ГРАДОНАЧЕЛНИК БЕОГРАДА:

ПРОТИВ НАСИЉА

СУКОБЕ у центру Београда, за "Новости" прокоментарисала је и Радмила Хрустановић, градоначелник.

– Апсолутно сам против сваког насиља. Сматрам да сви треба да говоримо језиком толеранције, а не мржње. Ово говорим и као градоначелник и као човек. Нисам ја та која одлучује о скуповима у престоници, али ако је овај на Тргу био одобрен од надлежних онда није у реду да се појединци понашају дивљачки на улицама. Чула сам да су најавили поновно окупљање, али, понављам, нисам ја та

Протест Хелсиншког одбора за људска права

Хелсиншки одбор за људска права у Србији најоштрије осуђује насиље које су представници удружења грађана „Образ" и други појединци применили против учесника геј параде који су се у суботу 30. јуна окупили на београдском Тргу Републике поводом Међународног дана поноса лезбијки и геј мушкараца. Са изненађењем скрећемо пажњу јавности да полиција није интервенисала и заштитила нападнуте грађане, што очигледно указује на опредељење власти да полицијску заштиту не могу уживати све категорије грађана. Чињеница да је полиција мирно посматрала обрачунавање припадника екстремне деснице са учесницима геј параде показује да власти не намеравају да подједнако штите људска права свих грађана Србије. Хелсиншки одбор са жаљењем констатује да тужилаштво још увек није покренуло поступак за забрану организације „Образ", иако је њена неофашистичка идеологија и активност добро позната и властима и јавности.

Хелсиншки одбор за људска права понавља да је неопходно хитно доношење амандмана на Уставе Републике Србије и Савезне Републике Југославије којима ће се гарантовати право на различиту сексуалну оријентацију и њено испољавање као и полицијска и судска заштита сексуалних мањина. Овај се корак мора предузети што пре, посебно због тога што се у јавности све чешће и све више појављују позиви на линч хомосексуалаца од стране ретроградних институција, које предводи Српска православна црква. Однос друштва према хомосексуалцима у савременом свету рефлектује степен цивилизованости тог друштва, каже се у саопштењу Хелсиншког одбора за људска права у Србији

PROTEST HELSINŠKOG ODBORA ZA LJUDSKA PRAVA

Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji najoštrije osuđuje nasilje koje su predstavnici udruženja građana "Obraz" i drugi pojedinci primenili protiv uèesnika gej parade koji su se u subotu 30.juna okupili na beogradskom Trgu Republike povodom Međunarodnog dana ponosa lezbijki i gej muškaraca. Sa iznenađenjem skreæemo pažnju javnosti da policija nije intervenisala i zaštitila napadnute građane, što oèigledno ukazuje na opredeljenje vlasti da policijsku zaštitu ne mogu uživati sve kategorije građana. Èinjenica da je policija mirno posmatrala obraèunavanje pripadnika ekstremne desnice sa uèesnicima gej parade pokazuje da vlasti ne nameravaju da podjednako štite ljudska prava svih građana Srbije. Helsinški odbor sa žaljenjem konstatuje da tužilaštvo još uvek nije pokrenulo postupak za zabranu organizacije "Obraz", iako je njena neofašistièka ideologija i aktivnost dobro poznata i vlastima i javnosti.

Helsinški odbor za ljudska prava ponavlja da je neophodno hitno donošenje amandmana na Ustave Republike Srbije i Savezne Republike Jugoslavije kojima æe se garantovati pravo na razlièitu seksualnu orijentaciju i njeno ispoljavanje kao i policijska i sudska zaštita seksualnih manjina. Ovaj se korak mora preduzeti što pre, posebno zbog toga što se u javnosti sve èešæe i sve više pojavljuju pozivi na linè homoseksualaca od strane retrogradnih institucija, koje predvodi Srpska pravoslavna crkva.

Odnos društva prema homoseksualcima u savremenom svetu reflektuje stepen civilizovanosti tog društva, kaže se u saopštenju Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji.

Politika , 1.7.2001.

TEMA B92:
KO JE ODGOVORAN ZA PREBIJANJE UÈESNIKA GEJ PARADE

Tema dnevnika B92 je prebijanje uèesnika gej parade koje se u senci odlaska Slobodana Miloševiæa u Hag, desilo pre 4 dana u centru Beograda. Svedoèe oni koji su prebijeni, oni koji su pozvali na nasilje i oni koji su trebali sve to da spreèe, dakle, govore predstavnici nevladinih organizacija, pokreta "Obraz" i policije.

U Centru za kulturnu dekontaminaciju u Beogradu u sredu je održ ana protestna tribina više nevladinih organizacija i javnih liènosti koji su zatraž ili hitnu reakciju drž avnih organa zbog subotnjeg prebijanja uèesnika Gej parade na Trgu Republike.
Dramaturg Igor Dobrièiæ, mladiæ koji je u subotu teško prebijen, a èije se krvavo lice moglo videti na televizijskim snimcima, rekao je da njega od napadaèa više plaši broj ljudi koji su navijali za nasilnike. "Da bi ovo društvo postalo tolerantno prema razlièitostima moraju se podneti ž rtve", smatra Dobrièiæ. "Ja sam gej, i ne da se toga ne stidim, nego naprotiv, èak se time i ne ponosim, to sam prosto ja. Teško mi je da imam neku distancu u odnosu na to i da se prema tome odnosim bilo kako drugaèije nego kao prema boji kose i boji oèiju, na kraju to i zaboravite, to je deo vas.

Seksualno razlièiti u bilo kom smislu moraju jasno i glasno to da kaž u. Moraju da budu spremni da zbog toga budu prebijeni, jer znamo da se pravo na seksualnu razlièitost nikada nije osvajalo bez toga da budete prebijeni, nigde u svetu. Seksualne revolucije su uvek poèinjale tuèama, i to ne tuèama u kojima ste vi ž eleli da tuèete nekoga, veæ tuèama u kojima je gomila htela da vas ubije. Da li æemo se boriti za to ili neæemo, to je pitanje hrabrosti i ljudskog dostojanstva. Moje lièno mišljenje je da ako treba da

ž rtvujem strahu svoje ljudsko dostojanstvo i svoje pravo da budem ono što sam, radije æu da se ubijem nego što æu da ž ivim i da se krijem. Eto, to je to", rekao je Dobrièiæ, prenosi B92. On je dodao da nije pitanje samo ko su nasilnici sa Trga republike, veæ ko njima upravlja.

Profesorka Srbijanka Turajliæ ocenila je da je strašno to što se o ovoj temi govori u "Paviljonu Veljkoviæ", a ne u parlamentu. "Šta æe uraditi da edukuju policiju, da objasne policiji da je tu da štiti narod a ne da prosuđuje da li joj se dopada taj narod pre nego što poène da ga štiti? Konaèno, poslednjih pet dana gledamo jednog èoveka koji je na nesreæu predsednik savezne drž ave, koji nam objašnjava kako nije znao za sudbinu nekog drugog èoveka. On je toliko zabrinut za sudbinu tog drugog èoveka koji je upropastio sudbine deset miliona ljudi, da nas je zaboravio. Drugim reèima, da ne bi bilo posle da nam predsednik savezne drž ave nije znao šta se desilo na ulicama Beograda, ja molim štampu da ga obavesti da su u subotu brutalno prebijeni građani ove zemlje zato što su ž eleli da šetaju svojim gradom. I volela bih da nam kaž e šta æe da preduzme on lièno, legalistièki. Da se to više nikada ne desi", zaključila je Srbijanka Turajliæ.

Tatjana Pavloviæ - Križ aniæ iz Fonda za humanitarno pravo smatra da je za subotnji događaj pre svega odgovorna policija, zapitavši se zašto nijedan policajac nije suspendovan.

Knjiž evnik Vladimir Arsenijeviæ proèitao je proglas "Foruma pisaca" u kojem se predstavnici vlasti i posebno policije pozivaju da hitno zauzmu stav o ovom događaju. "Primitivno orgijanje desnièarskih, nacionalistièkih, klerikalnih i profašistièkih elemenata po beogradskim ulicama najozbiljnije je upozorenje", kaž e se u proglasu u kojem se između ostalog i od Srpske pravoslavne crkve traž i objašnjenje da li podrž ava, kako se navodi, "nacistièko nasilje sprovodeno u ime njihove institucije", piše u proglasu, prenosi B92.

Brojni uèesnici tribine zatraž ili su također i zabranu pokreta OBRAZ koji je pozivao na spreèavanje Gej parade u Beogradu.

Sa druge strane predsednik "oteèestvenog pokreta Obraz" Nebojša Krstiæ, u izjavi za B 92, negira bilo kakvu umešanost ove organizacije, u subotnjem prebijanju građana. Ipak, u "Obrazu" smatraju da homoseksulaci nemaju pravo na javne manifestacije. "Smatram da, kao što i veæina srpskog naroda smatra da su takve parade zaista izrugivanje moralu, izrugivanje porodicnom, duhovnom i nacionalnom identitetu mnogo stradalog i napaæenog srpskog naroda, i da je to klasièan primer zloupotrebe ljudskih prava. Ljudska prava su prava svih ljudi da ne ugrož avaju svojim opredeljenjem i svojim identitetom identitete drugih èlanova zajednice koja pre svega promoviše i koja pre svega stoji na temeljima istine i istinske slobode, neguje svoj identitet ne ugrož avajuæi tuđ identitet. Homoseksualci koji se pokazuju i paradiraju gradovima, svejedno da li Njujorkom, da li Berlinom, da li Parizom, da li, ne dao Bog, Beogradom, ugrož avaju tuđe identitete širaei nemoral" rekao je Krstiæ za B92.

Na tribini je kao jedan od krivaca za prebijanje građana u centru Beograda posebno apostrofirana Policija a èak se i pomoænik saveznog ministra Pravde Tamara Lukšiæ - Orlandiæ slož ila sa ostalim uèesnicima da su odgovorni u SUP-u morali da snose konsekvence.

O dosadašnjim rezultatima istrage za B 92 šef beogradske policije Boško Buha je rekao da "se ta istraga intenzivno sprovodi, prikupljamo sve materijale kako ovo što imamo mi tako i od drugih TV kuæa i novinarskih agencija, ono što su oni uspeli da snime, i mislim da æe to vrlo brzo biti okonèano".

Na pitanje da li on lièno, snosi odgovornost zbog lošeg obezbeđenja najavljenog skupa kao i poèetne inertnosti policajaca, koji su kasnije i sami postali ž rtve huligana, Boško Buha odgovara da æe o tome da odluèe njegove neposredne starešine, ministar i naèelnik resora javne bezbednosti.

"Naravno, iluzorno je oèekivati da ja kao naèelnik sekretarijata mogu biti pored svakog policajca. Naša prava i duž nosti su propisane zakonom, i prema tome, svi policajci su duž ni da se ponašaju u skladu sa tim propisima. Mi æemo, naravno, utvrditi i eventualnu odgovornost svakog policajca pojedinaèno i naših starešina koje su to organizovale, uopšte to obezbeđenje i nakon toga nema nikakvog razloga da to i ne saopštimo", naglasio je Buha, za Radio B92.

Kako B92 saznaje u MUP-u æe u petak biti održ ana konferencija za novinare na kojoj æe biti više reci o ovom sluèaju.

5.7.2001.
DIJALOG, ponedeljak, 9. jul 2001.

Напад на новинаре

У сукобу је повређено више новинара који су пратили дешавања. У нападу на камермана Студија Б уништена је камера ове телевизије. Повређена је новинарка „202", која је покушала да заштити једног малолетног учесника параде.

NAPAD NA NOVINARE

U sukobu je povređeno više novinara koji su pratili dešavanja.
U napadu na kamermana Studija B uništena je kamera ove televizije.
Povređena je novinarka "202", koja je pokušala da zaštiti jednog maloletnog uèesnika parade.

Glas javnosti, 1.7.2001.

Nade`da Radovi} -]etkovi}

U`as na Trgu slobode

Grupa građanki/građana poverovala je da je u Srbiju stigla demokratija, da bez straha mogu izraziti svoje ljudsko pravo da vole ljude istog pola. Oni su hteli da podele radost slobode sa građankama/građanima svog grada. Pripremili su veseo program, performans, tribine o problemima sa kojima se susreæu homoseksualne osobe. Pod nazivom "Ima mesta za sve nas" pruž ili su nam šansu da se zapitamo kako gledamo na ljude koji se od veæine razlikuju po nekoj od svojih osobina. Nikoga nisu primoravali da doðe na Trg, nikoga nisu vreðali, omalovaž avali, nikome bol nanosili. Tamo ih je doèekala organizovana banda - teroristi. Prebili su ih. Vreðali. Kao građanka oseæam se, po ko zna koji put, osramoæenom, poniž enom. Tako sam se oseæala kada je 6. aprila '92. Karadž iæeva banda pucala sa hotela "Holidej in" po bespomoænim građanima Sarajeva, a moj grad muèki æutao. Sem retkih izuzetaka, meðu koje spadaju i ljudi koje su oni što su slavili Karadž iæa, pretukli na Trgu slobode, Beograd se nije oglasio, osudio... I tako godinama. Beograd nije hteo da zna za Vukovar, Dubrovnik, Srebrenicu, Kosovo. Zloèine je Miloševiæev rež im prikrivao, ali ko je hteo da zna šta se dešava i èini u naše ime, znao je. Ko je hteo protiv toga da digne glas, digao je. Samo, u našem gradu mogu da nabrojim svega stotinak ljudi od integriteta i savesti koji su to stvarno i uporno radili. Ž elela sam da verujem da je 5. oktobar doneo promene, da æu bez straha moæi da izrazim svoje mišljenje i radujem se sa prijateljicama/prijateljima koji slave. Sve ono što se u subotu dogodilo na Trgu Republike vratilo me je u Miloševiæevo vreme. Setimo se, to je vreme straha, zebnje, netolerancije, vreme prava jaèih, brojnijih, agresivnijih. O tom vremenu svedoèiæe zauvek jame koje Beograd nije hteo da vidi. Jame pune leševa, leševa Albanaca sa Kosova, koje raskopavaju u našem gradu. Sada ne mogu sebi da kaž em - nije ni èudo što je prebijena jedna marginalna grupa ljudi, jer je pod zloèinaèkim rež imom sve moguæe, pa i vreðati ljude zato što vole na svoj naèin (kao da je uopšte moguæe voleti po šablonu). Sada moram sebi da odgovorim kako je moguæe da se praksa mrž nje i netolerancije Miloševiæevog rež ima nastavlja, da ljudi i dalje strepe. Vreme je, pošto je glavni krivac u Hagu, da se pomenu i oni koji su Miloševiæu pridrž avali skute, hrabrili ga da èini sve ono što je èinio dok do Haga nije dospeo.

Uloga Srpske pravoslavne crkve nije mala i beznaèajna na Miloševiæevom putu. Postoji sasvim direktna veza između už asa na Trgu slobode i oslanjanja gospodina Koštunice, kao predsednika drž ave, na Srpsku pravoslavnu crkvu i patrijarha Pavla. Njegovo nekritièko podrž avanje Srpske pravoslavne crkve, njegovi rukoljubi patrijarha i bdenija u Hilandaru kao javni èin, povladivanje nacionalistima, uzgajanje svih onih budalaština o Srbiji kao posebnoj, svetosavskoj, preko kojih je Miloševiæ godinama vodio zemlju u izolaciju, bedu i pakao, diskreditovali su ga kao predsednika drž ave. Svako mož e sam za sebe da bude šta hoæe i pravoslavac i katolik i musliman, ali predsednik drž ave nema prava na javnu demonstraciju svojih verskih opredeljenja, jer time svoju moæ prenosi na crkvu. Za Koštunicu sam glasala jer sam bila svesna da Miloševiæ mora da ode i da on ima najveæe šanse da proðe. Bio mi je simpatièan i zato što je daleke '93 kao opozicioni poslanik potpisao amandman autonomnih ž enskih grupa da se osnuje ministarstvo za ž ene. Njegovi i stavovi njegove politièke stranke su mi bili suviše mraèni i retrogradni. Glas za njega sam dala od srca. Ali, u svom stolovanju gospodin Koštunica je napravio veæe toliku količinu grešaka uporno utiruæi put najgorima meðu nama, da moram javno da izuzmem glas koji sam mu dala.

GSS zaprepašæen nasiljem "grupe kriminalaca i neonacista"

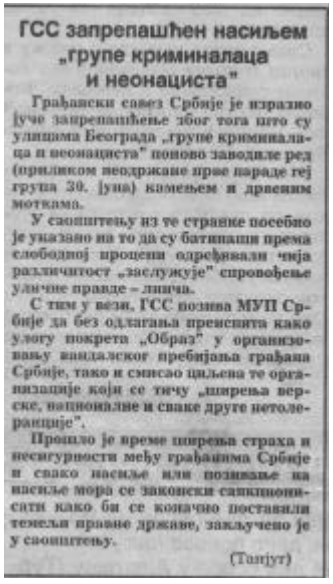
Građanski savez Srbije je izrazio juèe zaprepašæenje zbog toga što su ulicama Beograda grupe "kriminalaca i neonacista" ponovo zavodile red (prilikom neodržane prve parade gej grupa 30.juna) kamanjem i drvenim motkama.

U saopštenju iz te stranke posebno je ukazano na to da su batinaši prema slobodnoj proceni određivali èija razlièitost 'zaslužuje' sprovoðenje uliène pravde - linèa.

S tim u vezi, GSS poziva MUP Srbije da bez odlaganja preispita kako ulogu pokreta "Obraz" u organizovanju vandalskog prebijanja građana Srbije tako i smisao ciljeva te ogranizacije koji se tièu "širenja verske, nacionalne i svake druge netolerancije".

Prošlo je vreme širenja straha i nesigurnosti meðu građanima Srbije i svako nasilje ili pozivanje na nasilje mora se zakonski sankcionisati kako bi se konaèno postavili temelji pravne države, zaključeno je u saopštenju.

Tanjug, Politika, 3.7.2001.

ГСС запрепашћен насиљем „групе криминалаца и неонациста"

Грађански савез Србије је изразио јуче запрепашћење због тога што су улицама Београда „групе криминалаца и неонациста" поново заводиле ред (приликом неодржане прве параде геј група 30. јуна) каменьем и дрвеним моткама.

У саопштењу из те странке посебно је указано на то да су батинаши према слободној процени одређивали чија различитост „заслужује" спровођење уличне правде – линча.

С тим у вези, ГСС позива МУП Србије да без одлагања преиспита како улогу покрета „Образ" у организовању вандалског пребијања грађана Србије, тако и смисао циљева те организације који се тичу „ширења верске, националне и сваке друге нетолеранције".

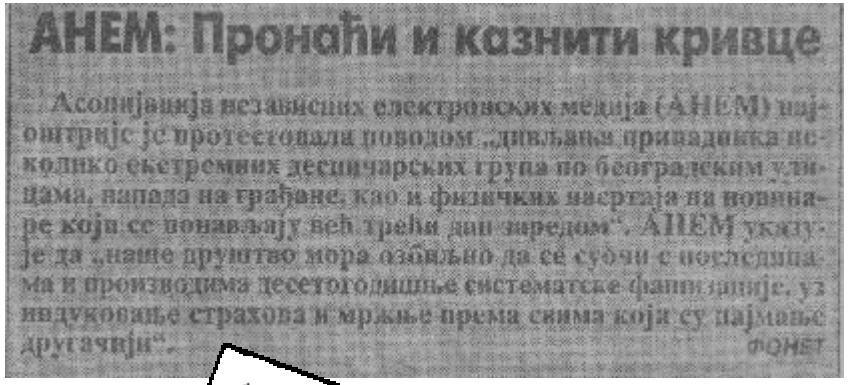
Прошло је време ширења страха и несигурности међу грађанима Србије и свако насиље или позивање на насиље мора се законски санкционисати како би се коначно поставили темељи правне државе, закључено је у саопштењу.

(Танјуг)

tema B92
SILOM PREKINUTA GEJ PARADA U BEOGRADU

21:50 Oko hiljadu desnièara koji su se predstavili kao pripadnici "oteèestvenog" pokreta i navijaæi fudbalskih klubova "Rad" i "Crvena zvezda" razbilo je u subotu popodne prvu jugoslovensku Gej-paradu.

Sekretarijat unutrašnjih poslova u Beogradu saopštio je da je tokom nereda na Trgu Republike i okolnim ulicama povreðeno sedam policajaca i sedam graðana, a iz organizacije "Kampanja protiv homofobije" javljeno je da je povredeno 30 do 40 graðana. Dva policajca su tež e povreðena, navodi se u saopštenju gradskog SUP-a. Dodaje se da je policija tokom i nakon današnjih nereda privela 32 lica, od koji su šest maloletna. Beogradski SUP je takoðe saopštio da su tokom nereda ošteæena i dva policijska vozila.

АНЕМ: Пронаћи и казнити кривце

Асоцијација независних електронских медија (АНЕМ) најоштрије је протестовала поводом „дивљања припадника неколико екстремних десничарских група по београдским улицама, напада на грађане, као и физичких напада на новинаре који се понављају већ трећи дан заредом". АНЕМ указује да „наше друштво мора озбиљно да се суочи с последицама и производима десетогодишње систематске фашизације, уз вишковање страхова и мржње према свима који су најмање другачији".

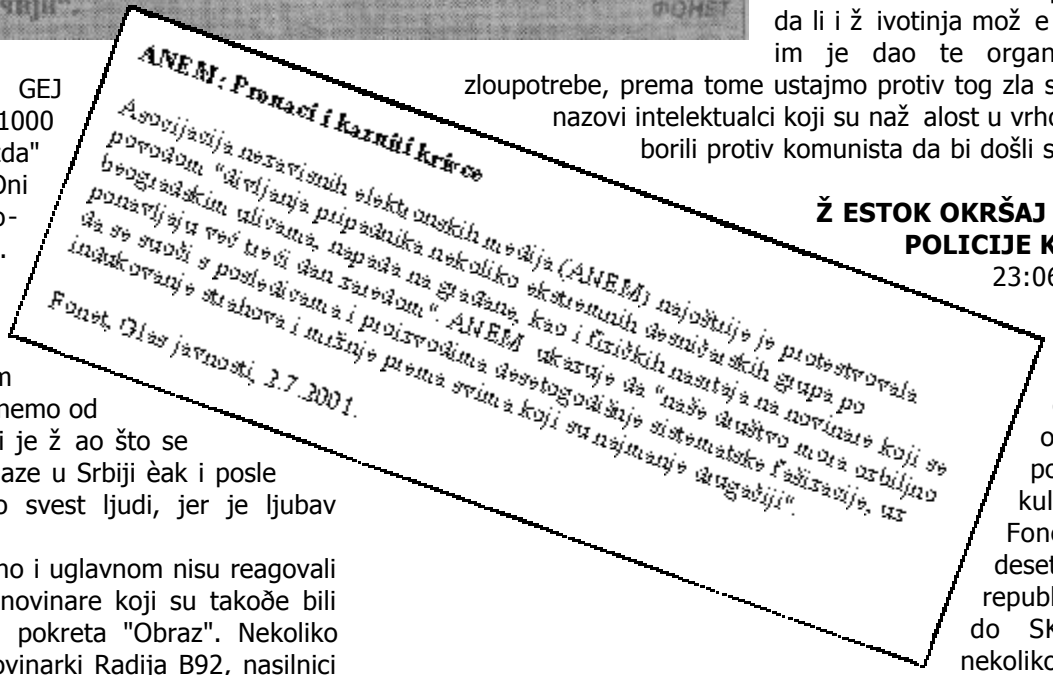
ФОНЕТ

Prvi incidenti su izbili neposredno pre poèetka GEJ parade kada se na Trgu republike okupilo oko 1000 navijaèa fudbalskih klubova "Rad" i "Crvena zvezda" kao i pripadnika otaèastvenog pokreta "OBRAZ". Oni su nasilnim ponašanjem rasturili grupu homo-seksualaca i njih nekoliko brutalno pretukli. Reporteru B92 desnièari su objasnili da su se okupili da spreèe "nemoral" i "pojavu lezbejstva".

Jedna od uèesnica gej-parade je za B92 izjavila: "Ja jesam šokirana, ali nisam iznenaðena, jer znam da je Srbija èist patrijarhat. Mi neæemo da odustanemo od svojih prava i da se borimo za demokratiju. Meni je ž ao što se ljudi iz Obraza i ljudi koji propagiraju mrž nju nalaze u Srbiji èak i posle svih ovih ratova. Trudiæemo se da promenimo svest ljudi, jer je ljubav najvaž nija".

Policije je, u trenutku izbijanja tuèe, bilo nedovoljno i uglavnom nisu reagovali na vreme. Pripadnici policije nisu štitili novinare koji su takoðe bili izlož eni maltretiranju grupa navijaèa i pokreta "Obraz". Nekoliko policajaca je mirno posmatrala i kako novinarki Radija B92, nasilnici otimaju kasetofon. Šef beogradske policije general Boška Buha na pitanje našeg radija - zbog èega je na ulici bilo toliko malo policije kada su razlièite grupe, navijaèi "Rada" i "Crvene zvezde" i organizacije "Obraz" danima najavljivale da æe razbiti paradu homoseksualaca, kaž e: "Ne znam kako mislite malo. Ima 50 policajaca, èak i više od toga, ne znam koliko je trebalo angaž ovati - kao za miting od 20.000, na primer? Procenili smo da neæe biti toliko tih ludaka koji bi ugrož avali, ali oèigledno da mi još kao sredina nismo sazreli za takvo iskazivanje nekih svojih, da kaž em, nastranosti ili kako bi to veæe neko rekao, ispunjavanje svojih ž elja ili seksualnih sklonosti".

Među onima koji su na Trg republike došli kako bi spreèili najavljeno održ avanje GEJ parade bio je i sveštenik Srpske pravoslavne crkve dr. Ž arko Gavriloviæ koji je za naš radio otkrio motive svog dolaska na trg: "To je protivno bož jem planu i celoj našoj istoriji i kulturi - to je nastranost koju treba osuditi i koju treba leèiti. Ja sam ovde da mirno protestujem, ja ne znam da li i ž ivotinja mož e tako nešto da radi? Bog im je dao te organe koje oni ž ele da zloupotrebe, prema tome ustajmo protiv tog zla satanskog koji ž ele neki nazovi intelektualci koji su naž alost u vrhovima vlasti. Mi se nismo borili protiv komunista da bi došli satanisti".

ANEM: Pronaći i kazniti krivce

Asocijacija nezavisnih elektronskih medija (ANEM) najoštrije je protestvovala povodom "divljanja pripadnika nekoliko ekstremnih desničarskih grupa po beogradskim ulicama, napada na građane, kao i fizičkih napada na novinare koji se ponavljaju već treći dan zaredom". ANEM ukazuje da "naše društvo mora ozbiljno da se suoči s posledicama i proizvodima desetogodišnje sistematske fašizacije, uz izazivanje straha i mržnje prema svima koji su najmanje drugačiji".

Fonet, Dnevi javnosti, 2.7.2001.

Ž ESTOK OKRŠAJ NAVIJAÈA I POLICIJE KOD SKC

23:06 Nekoliko stotina navijaèa "Crvene zvezde" i "Rada", koji su spreèili održ avanje gej parade, sukobilo se oko 17 èasova sa policijom kod Studentskog kulturnog centra, javlja Fonet. Pošto su prebili desetak gej aktivista kod Trga republike, navijaèi su se uputili do SKC, gde su polomili nekoliko prozora, a zatim se policija grupisala oko zgrade. Navijaèi

|in|i} o spre~avanju gej parade

18:45 Neuspešan pokušaj organizovanja prve manifestacije seksualno razlièitih u Srbiji, koju je u subotu rasturila grupa mladih navijaèa kao i pripadnici Oteèestvenog pokreta "Obraz" i "Svetosavske omladine" u izjavi za Radio B92 premijer Srbije Zoran Đindiæ je prokomentarisao rekavši: "Mislim da je prerano da se u jednoj zemlji koja je toliko dugo bila u izolaciji i pod jednom patrijarhalnom represivnom kulturom izdrž i tu probu tolerantnosti. Ja sam, naravno, pristalica

Proslava Međunarodnog dana ponosa 6. 7. 2001, ljubljana

tolerantnosti u svakom pogledu i svako ima pravo da ispoljava svoju razlièitost, ako ne ugrož ava drugoga, a sigurno ne ugrož ava drugoga time što ima drugaèije afinitete po pitanju polova. To je najviši stepen tolerancije i ja se bojim da æe nam trebati još izvesno vreme da stignemo do njega".

Proslava Međunarodnog dana ponosa 6. 7. 2001, ljubljana

zapanjena sam!

Imali smo razne scenarije šta bi sve moglo da se desi na juèerašnjem skupu, ali ovo je prevazišlo sva naša oèekivanja. Zapanjena sam! Naših èetrnaest èlanica je lakše i tež e povređeno od toga pet je u Urgentnom centru.
Milicija nije pravovremeno

Spreèavanje Međunarodnog dana ponosa, 30. 6. 2001. Beograd

Proslava Međunarodnog dana ponosa 6. 7. 2001, ljubljana

1.7.2001.

reagovala, jer da jeste ovaj skup se nije smeo pretvoriti u linè.
Ne znam šta æemo dalje, obratiæemo se ministarstvima, miliciji i traž iæemo svoja prava kaž e Lepa Mlađenoviæ predsednik grupe za lezbijska ljudska prava.

Spreèavanje Međunarodnog dana ponosa, 30. 6. 2001. Beograd

Demonstranti su kasnije nasrtali na sve koji su imali crvenu kosu bili oni homoseksualci ili ne.

Novosti, 1.7.2001.

KORAÆ: "SKUPŠTINSKA GOVORNICA" PODSTIÆE NA NASILJE

19:12 Predsednik Socijaldemokratske unije Ž arko Koraæ demantovao je za B92 da je njegova stranka jedan od organizatora Gej parade u Beogradu. On je rekao da ne zna ko je spremao tu manifestaciju i dodao da nije upoznat sa dogaðajima koji su se desili na Trgu republike. Zamoljen da prokomentariše pogrdne parole koje su pripadnici Obraza uputili na njegov raèun, Ž arko Koraæ za naš program kaž e: "Masa je skandirala pre nekoliko dana i da se ubije Zoran Ðindiæ - èinjenica je da u našem društvu ima mnogo ljudi koji su vrlo agresivni i koji su politièki protivnici novih vlasti. Njima parole i ideje daje skupštinska govornica jer cela skupštinska govornica služ i da bi se ljudima koji su inaæe, ili bez posla ili iz nekog drugog razloga teško ž ive, davali argumenti.
Tako da je oèigledno da je propaganda sa skupštinske govornice imala efekta. Svakom od nas iz javnog ž ivota je neka besmislica pridodata, ili je zbog neèeg obeležen. Naš program stranke nema nikakve veze sa pravima homoseksualaca - svako mož e da ga uzme i vidi da je to tipièan socijaldemokratski program u kome se ta tema uopšte posebno ne pominje".

30.6.2001.

REAGOVANJE SDO

Predsednik SDU Ž arko Koraæ je u svojoj izjavi medijima 30.6.2001. godine prekršio program SDU izjavivši da Socijaldemokratska unija u svom programu nema nijednu stavku kojom se SDU bori za prava homoseksualaca. Pritom uopšte nije osudio napade desnièarskih ekstremista na homoseksualce na Trgu Republike.

Izvod iz programa SDU:
èlan 2. programa SDU drugi pasus 1. stavka strana 10 – obogaæivanje i preciznije institucionalno obezbeðivanje ustavnih i zakonskih odredbi koje se tièu individualnih i kolektivnih ljudskih i graðanskih prava, a pre svega svih manjinskih (politièkih, nacionalnih, religioznih, socijalnih, kulturnih, seksualnih) prava i za njihovo striktno poštovanje.
èlan 2. programa SDU prvi pasus 3. stavka strana 10– opšte prihvaæene ideje-vrednosti novovekovne demokratije (individualne i kolektivne slobode, jednakost, solidarnost, tolerancija, itd.) kao regulativne principe u skladu sa kojima treba da funkcionisu demokratske institucije i da graðani uèestvuju u politièkom ž ivotu.
èlan 1. programa SDU poslednja stavka strana 9 – dosledno poštovanje ljudskih i graðanskih prava i kaž njavanje svakog poèinioca kršenja tih prava.
strana 6. – društvo koje æe biti demokraticnije, humanije i racionalnije od postojeæeg – proširenje i poštovanje ljudskih sloboda i graðanskih prava
strana 28 stav 4. SDU se zalaž e za stvarnu ravnopravnost graðana bez obzira na njihovu rasnu, nacionalnu, versku ili drugu pripadnost.
Manifest SDO
Svi graðani i graðanke Jugoslavije jednaki su bez obzira na nacionalnost, veru, rasu, klasnu pripadnost, pol i seksualno opredeljenje. SDO podrž ava prava svakog pojedinca da se slobodno seksualno opredeljuje. Traž imo jednak tretman za sve ljude bez obzira na njihovo seksualno opredeljenje. Verujemo da je pravo svakog èoveka da se slobodno seksualno opredeli, jer je seksualnost jedan od fundamentalnih aspekata ljudske liènosti i osnovna ljudska potreba za ljubavlju i paž njom. Naglašavamo da su homoseksualnost, biseksualnost i heteroseksualnost jednako vredne i ligitimne ekpresije ovih potreba. Dodatno verujemo da su sve vrste seksualnih i liènih veza koje nisu prinudne za uèesnike jednako sadrž ajne vrednosti. Uplitanje drž ave i društva u sfere najintimnije privatnosti graðana radi kontrole vrsta seksualnih odnosa na koje ljudi dobrovoljno pristaju i diskriminisanje ljudi na osnovu seksualnog opredeljenja predstvalja kršenje osnovnih ljudskih prava.
Zalaž emo se:
1. za uvoðenje zakona koje æe dozvoljavati brakove između pripadnika istog pola,
2. za uvoðenje zakona koji bi sankcionisali diskriminaciju graðana zbog seksualnog opredeljenja
3. za izmene postojeæih zakona koji diskriminisu homoseksualce i biseksualce.
Takoðe verujemo da se ne sme praviti razlika između heteroseksualaca sa jedne i homoseksualca i biseksualaca sa druge strane u pogledu i primeni bilo kog zakona. SDO priznaje prava mladih ljudi da sami odluèuju i izraž avaju svoje seksualno opredeljenje i ž ive u porodici koja poštuje njihovu seksulanost. To podrazumeva izmene školskih udž benika u kojima se navodi da su homoseksualnost i biseksualnost nenormalne i protivprirodne seksualnosti. Ne diskriminišemo gej, lezbejsku, biseksualnu mladež i podrž avamo ih u njihovoj borbi protiv HOMOFOBIJE u društvu, pravnih i ograniènenja nametnutih od strane roditelja, staratelja i drugih u pogledu ekspresije seksualnosti.

Zahtevam da se SDO pridrž ava svog manifesta i da se èlanovi SDU pridrž avaju svog programa i da osude izjave Ž arka Koraæa.

mre`a za hitne reakcije

Meðunarodna komisija za gej i lezbejska ljudska prava (IGLHRC)

POZIV NA UZBUNU I AKCIJU!

SRBIJA:
RASTURANJE PRVE GEJ PRAJD PARADE

Meðunarodna komisija za gej i lezbejska ljudska prava (IGLHRC, The International Gay and Lesbian Human Rights Comission) prosleðuje od Meðunarodne lezbejske i gej asocijacije – Evropa (ILGA – Evropa, ILGA Europe) ovaj znak za uzbunu i akciju.

ILGA – Evropa:
Hitan poziv za akciju:
rasturanje prve Gej prajd parade u Srbiji – molim vas prosledite ovaj imejl na liste aktivista/inja u svojoj zemlji.

Dragi/e Prijatelji/ce,

U subotu je prva Gej prajd parada bila brutalno rasturena od strane navijaèa – huligana i nacionalistièkih nasilnika. Za foto-reportaž u posetite sajt:
http://www.news.bbc.co.uk/hi/english/world/europe/newsid_1415000/1415789.stm
Èini se oèevidnim da je i pored pravovremenih upozorenja da æe Parada biti napadnuta, beogradska policija preduzela neadekvatne mere da bi zaštitila sigurnost uèesnika/ca, te obezbedila njihovu slobodu okupljanja i javnog izraž avanja.
ILGA – Evropa, trenutno protestvuje kod srpskih vlasti, a pitanje æe proslediti i Evropskoj Komisiji, koja je tokom briselske Donatorske konferencije, 29. juna ponudila 530 miliona za pomoæ Jugoslaviji. Ta pomoæ je uslovljena poštovanjem opšte priznatih standarda ljudskih prava.

ILGA – EVROPA TAKOÐE POZIVA ORGANIZACIJE ÈLANICE I LGBT AKTIVISTE/KINJE ŠIROM EVROPE DA PODRŽ E LGBT POKRET U SRBIJI TIME ŠTO ÆE:

1) Protestvovati kod Ministra unutrašnjih poslova Srbije

2) Zahtevati od svog/je Ministra/ke spoljnih poslova da se ovom dogaðaju posveti paž nja, i traž iti da nešto uèini kako bi se srpskim vlastima objasnilo da zaštita LGBT manjine spada u obaveze o poštovanju opštih ljudskih prava preuzete 29. juna briselskom Donatorskom konferencijom. Evropske zemlje koje su na toj konferenciji ponudile finansijsku podršku Jugoslaviji su: Austrija, Estonija, Finska, Francuska, Nemaèka, Grèka, Maðarska, Italija, Luksemburg, Holandija, Norveška, Španija, Švedska, Švajcarska i Engleska. Meðu donatorima su takoðe Sjedinjene Amerièke Drž ave, Kanada i Japan.
ILGA predlaž e organizacijama èlanicama i aktivistima/kinjama da pišu protestna pisma Ministru unutrašnjih poslova Srbije, kao i svojim Ministrima/kama spoljnih poslova i šalje svima obrasce pisama.

Pismo srpskom ministru unutrašnjih poslova

Gospodin Dušan Mihajloviæ
Ministar unutrašnjih poslova
Vlade Srbije
Nemanjina 11
11000 Beograd
Jugoslavija

Dragi gospodine Mihajloviæu,

Pišemo da bi Vam iskazali našu ozbiljnu zabrinutost zbog neuspeha srpskih vlasti da adekvatno zaštite i osiguraju uèesnike/ce beogradske Gej prajd parade 30. juna, i da im obezbede slobodu udruž ivanja i slobodu izjašnjavanja.

Zahtevamo da odmah poènete sa uspostavljanjem potrebnih mera kako bi osigurali da se ovakva kršenja ljudskih prava ne ponove, i kako bi gej, lezbejske, biseksualne i transdž ender osobe u Srbiji mogli da už ivaju svoja puna ljudska prava bez straha od nasilja i diskriminacije.

Dalje, traž imo da se ovaj proces zapoène time što æe se otvoriti kooperativni dijalog između Vas i predstavnika/ca srpske lezbejske, gej, biseksualne i transdž ender zajednice, sa time što æe Vaša Vlada preduzeti dalekosež ne mere da podrž i manjinu koja trpi široku diskriminaciju.

Znamo da se na internacionalnoj Briselskoj konferenciji 29. juna srpska Vlada obavezala na poštovanje ljudskih prava i zaštitu manjina. Verujemo da je neuspeh da obezbedite beogradsku Gej paradu kršenje gore pomenutih uslova. Prema tome mi æemo predstavnicima/cama naših Ministarstava spoljnih poslova skrenuti paž nju

na neuspeh srpskih valsti da zaštite Gej prajd paradu, i zahtevaæemo od njih da se obrate Vama po tom pitanju.

Mi srdaèno podrž avamo progres koji je Srbija napravila u smeru demokratije tokom zadnjih meseci, ali moramo napomenuti da demokratija neæe biti ostvarena ukoliko prava SVIH graðana/ki, ukljuèujuæi i lezbejke, gej muškarce, biseksualne i transdž ender osobe, ne budu potpuno poštovana i zaštiæena.

Pismo ministrima/arkama spoljnih poslova

Po pitanju neuspeha srpskih vlasti da zaštite uèesnike/ce beogradske Gej prajd parade

Dragi/a,

pišemo da bi traž ili od Vas da srpskim vlastima predstavite problem neuspeha da zaštite sigurnost i da garantuju slobodu udruž ivanja uèesnicima/cama beogradske Gej prajd parade, 30. juna.

Prva srpska Gej prajd parada je trebala da se održ i 30. juna. Ipak, dok su se uèesnici/ce okupljali brutalno su napadnuti i rasterani od strane navijaèa fudbalskih klubova i nacionalista. Nekolicina uèesnika/ca su bili povreðeni.

Oèevidno je da, i pored pravovremenih upozorenja da æe parada biti napadnuta, beogradska policija nije preduzela adekvatne mere kako bi zaštitili bezbednost uèesnika/ca i osigurali njihovu slobodu udruž ivanja i izjašnjavanja.

Ovi dogaðaji su se desili odmah nakon Briselske donatorkse konferencije, 29. juna, kada je otprilike 1.5 milijardi evra bilo dodeljeno Jugoslaviji, pod uslovom da se ophode shodno sa generalno poštovanim standardima ljudskih i manjinskih prava.

Verujemo da je neuspeh srpskih vlasti da obezbede uèesnike/ce parade ozbiljan prekršaj tih uslova. S time traž imo od Vas, kao jednog/u od ministara koji su se obavezali na donaciju Jugoslaviji, da predstavite ovaj problem srpskim vlastima, i da im stavite do znanja da moraju da garantuju fundamentalna prava lezbeskoj, gej, biseksualnoj i transdž ender manjini, i da im obezbede punu i adekvatnu protekciju od nasilja i diskriminacije.

Zahvaljujemo Vam se unapred za Vašu podršku po ovom pitanju.

Republika Srbija
MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA
Sekretarijat u Beogradu
01 Br. 07.2-536/01
11.09.2001. godine
B e o g r a d

U vezi Vaše prijave za održ avanje javnog skupa u pokretu pod nazivom "Ima mesta za sve", povodom Meðunarodnog dana ponosa lezbejki i homoseksualaca, za dan 30.06.2001. godine na Trgu Republike a u organizaciji "Labris" – Grupe za lezbejska i ljudska prava i "Gayten – GLBT" – Centra za promociju i razvoj prava seksualnih manjina, obaveštavamo vas da su radnici Sekretarijata unutrašnjih poslova u Beogradu preduzeli sve mere i radnje potrebne za obezbeðenje navedenog skupa.

Održ avanja javnog skupa onemoguæeno je od strane veæeg broja lica i tom prilikom povreðeno je 6 graðana koji su zadobili lake telesne povrede i 8 policajaca od kojh su dvojica zadobili teške povrede a šestorica lake telesne povrede.

Zbog narušavanja javnog reda i mira i onemoguæavanja održ avanja skupa sa lica mesta priveli smo 31 lice, a naknadnim radom Odeljenja za javni red i mir ovog Sekretarijata identifikovano je i privedeno još 17 lica tako da smo Gradskom sudiji za prekršaje podneli zahteve za pokretanje prekršajnog postupka protiv 38 punoletnih i 10 maloletnih lica sa sledeæim ishodom: 5 lica je kaž njeno kaznom zatvora od 10 do 20 dana, 4 lica su kaž njena novèanom kaznom, protiv 17 lica postupak je u toku, a za 22 lica Gradski sudija za prekršaje je obustavio postupak.

Protiv tri lica podnete su kriviène prijave zbog osnovane sumnje da su izvršili krivièno delo ometanje ovlašæenog služ benog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održ avanja javnog reda i mira iz èl. 23 Zakona o javnom redu i miru Republike Srbije.

Imajuæi u vidu da dobijamo veliki broj pisama od èlanova navedenih organizacija u inostranstvu a koji su zainteresovani za mere koje je policija preduzela prema licima koja su napali uèesnike skupa i onemoguæili, molimo Vas da obavestite predstavnike navedenih organizacija u Beogradu o preduzetim merama i njihovom ishodu, da im prenesete da se nadamo da æe ubuduæe skupovi biti bez incidenata kao i naša uveravanja da æemo preduzimati sve neophodne mere kako bi uèesnike skupa maksimalno zaštitili od bilo koje vrste nasilja.

Unapred se zahvaljujemo na razumevanju
NAÈELNIK SEKRETARIJATA
general – major
Boško Buha

Labris – Grupa za lezbejska ljudska prava
Gejten-LGBT – Centar za promociju prava seksualnih manjina

Republika Srbija
MINISTARSTVU UNUTRAŠNJIH POSLOVA
Sekretarijat u Beogradu
5.10.2001.
Beograd

Poštovani genaral - majore Boško Buha,

Zahvaljujemo vam na vašem pismu, u kome nas obaveštavate o do sada preduzetim aktivnostima radnika/ca Sekretarijata unutrašnjih poslova u Beogradu, a povodom pokušaja održ avanja skupa i proslave Međunarodnog dana ponosa gej muškaraca i lezbejki "Ima mesta za sve nas", 30. juna 2001. godine, na Trgu Republike u Beogradu, u organizaciji Labris - Grupe za lezbejska ljudska prava i Gejten-LGBT – Centra za promociju prava seksualnih manjina.

Obzirom na tež inu i ozbiljnost nasilja koje je poèinjeno nad uèesnicima/cama ovog skupa, kao i nad ostalim građankama/ima koje/i su se zatekle/i na mestu dešavanja, od velikog nam je znaèaja vaše viđenje ovog događaja i izveštaj o broju i stanju povređenih građana/ki i policajaca, kao i koliko je lica privedeno zbog uèinjenog nasilja i kakvi su postupci prema njima preduzeti.

U vašem pismu ste saopštili, citiramo: "obaveštavamo vas da su radnici Sekretarijata unutrašnjih poslova u Beogradu preduzeli sve mere i radnje potrebne za obezbeđenje navedenog skupa." Ubeđeni smo, gospodine Buha da vi iskreno verujete da je policija profesionalno obavila pošao 30. juna 2001. godine. Međutim, kao organizatori/ke skupa, ne mož emo, na ž alost, da se slož imo sa tim zaključkom. Mnogi od nas su bili svedoci/kinje ili direktne ž rtve incidenata koji su se dogodili upravo zbog neadekvatnog reagovanja pripadnika policije. Podseæamo vas da smo policiju danima, pre proslave, upozoravali da postoje najave ekstremnih grupa da æe primeniti nasilje. Smatramo je njena duž nost bila da uzme u obzir ove pretnje i preventivno reaguje, spreèavajuæi okupljanje pripadnika ovih grupacija sa transparentima i drugim simbolima homofobične, diskriminativne sadrž ine, na mestu i u vremenu predviđenim za našu proslavu. Po našoj proceni, navedene èinjenice su iziskivale daleko veæi broj policajaca i njihovo efikasnije reagovanje.

Neefikasnost reagovanja, je pretpostavljamo, dobrim delom uslovljena duboko ukorenjenim predrasudama i netolerancijom policajaca u odnosu na seksualne manjine. Prikupili smo brojne izjave uèesnika/ca o tome da su policajci/ke davali homofobične, diskriminativne izjave pune netrpeljivosti, odbijajuæi da zaštite ugrož ene građanke/e. Podseæamo i na vašu izjavu medijima da: "Naše društvo kao sredina nije sazrelo za takvo iskazivanje nastranosti". Ova izjava, diskriminativna i uvredljiva, na najbolji naèin ilustruje ukupno stanje u policiji kada je u pitanju poštovanje ljudskih prava i, posebno, prava na različitost.

Smatramo da su radnici/e Sekretarijata unutrašnjih poslova profesionalno reagovali/e od trenutka kada su i sami bili napadnuti/e. Postavlja se pitanje da li su privedeni i kaž njeni samo oni poèinioci nasilja koji su bili u direktnom sukobu sa policijom, jer njihov broj je veoma mali, te koji kriterijumi su primenjivani u privođenju lica koja su onemoguæila naš skup.

Kako bismo zajednièki delovali preventivno, u cilju spreèavanja buduæih incidenata, naš stav je da je izuzetno važ no identifikovati kojim grupacijama i organizacijama pripadaju napadaèi koji su zlostavljali građane/ke 30. juna, kao i njihove motive za poèinjeno nasilje.

Ž elimo da vam izrazimo da smo otvoreni i raspolož eni za saradnju sa Ministarstvom unutrašnjih poslova republike Srbije, odnosno Sekretarijatom unutrašnjih poslova u Beogradu.

Pozicija gej muškaraca, lezbejki, biseksualnih i transdž ender osoba je vrlo teška i delikatna u našem društvu. Slièno ostalim manjinama, ona zahteva poznavanje situacije ovih grupacija u celokupnoj društvenoj strukturi Srbije, kao i poznavanje i poštovanje svih ljudskih prava. Mi smo otvoreni za razvijanje saradnje sa vama na ovom planu putem različitih edukativnih programa koje sprovode eksperti/kinje za ovu problematiku.

Veoma poštujemo i raèunamo na vaša obeæanja o zaštiti naših skupova ubuduæe, te predlaž emo zajednièke sastanke na kojima æemo izvršiti detaljnu analizu događaja od 30. juna, kao i razradu i pripremu naših buduæih manifestacija, kojima æe se promovisati pravo na različitost seksualne orijentacije, u kontekstu zaštite svih ljudskih prava.

Obaveštenje o vašem pismu æemo poslati domaæim i stranim ne-vladinim organizacijama i medijima.

Sa poštovanjem,

Labris – Grupa za lezbejska ljudska prava
Gejten-LGBT – Centar za promociju prava seksualnih manjina

Uz podršku Deve, EPOA - istoèna Evropa, Gay-serbia com, Istopolne

Azdejkoviæ M. Predrag **30.6.2001.**
Prava i demokratija (*Droits et Democratie*)
Internacionalni centar za ljudska prava i razvoj demokratije

4. juli 2001.

Poštovani D ž on Manli
Ministar spoljnih poslova i internacionalne trgovine
Laster B. Pearson zgrada
Toranj A, 10. sprat
125 Sussex Drive

Dragi D ž one,

Pišemo Vam da bi ste se obratili srpskim vlastima u vezi njihovog neuspeha da obezbede sigurnost i slobodu udru ž ivanja uèesnicima/cama beogradskog prajda, 30. juna ove godine.

Prva gej parada u Srbiji je trebala da bude odr ž ana 30. juna. Navijaèi fudbalskih timova - huligani, i nacionalisti su divljaèki napali i oterali uèesnici/ce skupa, dok su se ovi još okupljali. Veliki broj uèesnika/ca parade je bio povreðen.

Oèevidno je da, i pored toga što je upozorena na vreme da æe parada biti napadnuta, beogradska policija nije preduzela adekvatne mere kako bi zaštitila bezbednost i osigurala pravo na udru ž ivanje i ispoljavanje liènosti uèesnicima/cama parade.

Ovi događaji su došli odmah posle Donatorske konferencije u Briselu, 29. juna 2001. na kojoj je 1.5 milijardi evra bilo odobreno za donaciju Jugoslaviji. Ta donacija je uslovljena pristankom na generalno poštovane standarde ljudskih i manjinskih prava, i voðenjem poslova shodno njima.

Verujemo da je neuspeh srpske policije da obezbedi zaštitu uèesnicima/cama gej prajda ozbiljan prekršaj tog uslova. Zbog toga tra ž imo od Vas, kao ministra spoljnih poslova jedne od zemalja koja se obavezala da materijalno pomogne Jugoslaviji, da se obratite srpskim vlastima povodom neophodnosti da garantuju osnovna prava lezbejskoj, gej, biseksualnoj i transd ž ender manjini, i da im pru ž e potpunu i adekvatnu zaštitu od nasilja i diskriminacije.

Zahvaljujemo vam se unapred za Vašu podršku po ovom pitanju.

Iskreno Vaš,

Voren Almand P.C. O.C. Q.C.
Predsednik
Ministarstvo spoljnih poslova, Otava, Kanada K1A OG2
Èasni D ž on Manli P.C. M.P. c.p.

Èasni Voren Almand P.C. Q.C.
Predsednik
Prava i demokratija
1100 – 1001 De Maisonneuve istoèni Bulevar
Montreal, Kvebek (Kanada)
H2L 4P9

Dragi gospodine Almand,

Hvala Vam na vašem pismu koje ste poslali 4. jula 2001. o neuspahu srpskih vlasti da zaštite uèesnike/ce beogardske gej prajd parade. Ž ao mi je što mi je trebalo ovoliko vremena da Vam odgovorim.

Iako je pad Miloševiæevog re ž ima drastièno popravio sveukupnu situaciju ljudskih prava u Jugoslaviji, Kanada shvata da postoje još mnogi problemi na kojima treba raditi što se tièe situacije o ljudskim pravima. U tom kontekstu prava manjina, ukljuèujuæi i one sa ne-heteroseksualnom orijentacijom i/ili identifikovanjem, i dalje predstavljaju brigu.

Predstavnici/ce Kanadske ambasade u Beogradu su diskutovali o policijskoj reakciji tokom gej prajd parade u junu sa Ministarstvom unutrašnjih poslova Srbije. Ministarstvo je priznalo da postoje ozbiljni problemi (sa time) kako je policija obavljala svoju du ž nost za vreme ovog događaja. Srpski/e predstavnici/e su naveli manjak policijskog profesionalizma kao i nedostatak ljudstva zbog velikih demonstarcija protiv izruèenja Slobodana Miloševiæa koje su se dešavale u isto vreme kada i parada.

Dešavanja 30. juna jasno ukazuju da je edukacija o ljudskim pravima neophodna, što podrazumeva prava gej i lezbejske zajednice u Jugoslaviji. Kanada podr ž ava organizacije za ljudska prava u Jugoslaviji koje svojim radom promovišu svest o ljudskim pravima u (Jugoslovenskom društvu). Biæe potrebno dosta vremena da se promene duboko ukorenjena društvena mišljenja o homoseksualnosti, ipak profesionalnija policija bi bolje štitila uèesnike/ce parada.

Kanada poma ž e Jugoslaviji i Srbiji da reformišu bezbednosni sektor. U tu pomoæ se ubraja širenje demokratskih principa u zakonodavnim ograncima Vlade, kako bi se poboljšao njihov kredibilitet i efikasnost; uspostavljanje

efektivne i sistematske regionalna kooperacija policije; i legitimna društvena kontrola bezbednosnih institucija, uključujući policiju, zatvore i sudove. Kanadski regionalni program obuke i pomoći se bavi obukom policije u tom regionu. Pod tu obuku spada treniranje policajaca/ki sa višim činovima o važnosti ljudskih prava i o ulozi koju policija može da odigra da bi sačuvala prava svih građana/ki.

Kanadska Vlada će nastaviti da podržava predstavnike/ce Srbije i Jugoslavije da obezbede potpunu protekciju ljudskih i manjinskih prava, kao što ćemo nastaviti da nadgledamo ovu situaciju i sarađujemo sa Vladama Srbije i Jugoslavije po pitanjima osnovnih prava.

Još jednom Vam zahvaljujem što ste pisali.

Akcija u sklopu proslave Međunarodnog dana ponosa, bilbordi sa natpisom "Gejevi i lezbejke vam žele lep dan", Ljubljana

Zaustaviti vandalizam

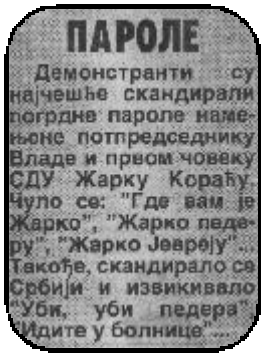
– Stanje svesti u Srbiji još nije sazrelo za manifestacije kao što je parada homoseksualaca. Ako ta manifestacija nije bila zabranjena, onda je obaveza policije bila da zaštiti učesnike. Policija je očigledno bila zatečena, a država mora stati na put svakoj vrsti vandalizma – prokomentarisao je ministar pravde prebijanje homoseksualaca u subotu u Beogradu.

Vladan Batiæ, ministar pravde u Vladi Srbije

Politika, 3. 7. 2001.

Iskreno Vaš,
D ž on Manli

delije forum, 30.06.2001.

ПАРОЛЕ

Демонстранти су најчешће скандирали погрдне пароле намењене потпредседнику Владе и првом човеку СДУ Жарку Корачу. Чуло се: "Где вам је Жарко", "Жарко педеру", "Жарко Јевреју"... Такође, скандирало се Србији и извикивало "Убиј, уби педера" "Идите у болнице"...

Novosti 1. 7. 2001.

Istina. Danas su se okupili Delije–Grobari–Forsi (normalno nije pao dogovor veæ spontano) da bi spreèili skup pedera na Trgu Republike... Pošto smo ih odvalili od batina (èak i neki stranci su došli i dobro se proveli) i rasterali sve oko Trga, panduri su poèeli da se sukobljavaju sa nama, i tu je normalno poèeo rat. Fajt je trajao sve vreme od Trga do Slavije (pošto smo èuli da su se okupili kod SKC-a, a i krenuli smo ispred sedišta SDU). Mnogo, ali baš mnogo kerova je nastradalo, pucali su iz pištolja i kalašnjikova... Vremenom smo se rasturili... tj. pubovi su uspeli da nas razbiju (ne u bukvalnom smislu te reèi, niko od naših nije nastradao)... Sve u svemu bilo je FENOMENALNO.

Odlièan dan na ulicama Beograda! Masovno, a spontano okupljanje, gomila huligana svih klubova, sjajni incidenti sa policijom... Sve u svemu – odbranjen Beograd. Gledajte vesti veèeras!

Ne znam šta su pustili kod vas ali svako ko mo ž e neka gleda veèeras izveštaj na B92, ovo ka ž em jer sam imao priliku da gledam snimak 10 minuta posle tuèe kod JDP-a i bolji je i od Studija B i od YU Infa i od RTS-a! A najjaèi je trip što je Sky News pre 5 minuta takoðe pustio opširnu reporta ž u sa opisom “èudna mešavina fudbalskih huligana, ekstremnih politièara tukla se sa gejevima i policijom, a stotine normalnih ljudi koji su sedeli u kafiæima su aplaudirali...”

“Oni su za Lazu”.
Sve ih treba pobiti. Oni su za “Lazu”, ludaci koji ugro ž avaju srpsku naciju, bio je kategorièan jedan “Delija”.

ОБРАЗОВАЊЕ ПОЛИЦИЈЕ

ИЗЈАВА начелника београдског СУП-а Бошка Бухе да "као средина нисмо сазрели за такво исказивање настраности", при чему је мислио на хомосексуалце, озбиљно упозорава на потребу образовања полиције у области људских права, саопштио је Фонд за хуманитарно право.

Novosti 1. 7. 2001.

Kod nas na vestima prikazali su kraæi izveštaj iz Beograda, a više puta su ponovili jedan snimak kada je 10-ak navijaèa nasrnulo na jednog pedera. Kako su ga šutirali ko da je fudbalska lopta, a bilo je snimaka iz obraèuna sa policijom. Reporter iz Beograda je rekao da je ovo mo ž da prvi put kada su navijaèi Zvezde i Partizana na istoj strani, ali to je i razumljivo kada se zna o kakvoj akciji je reè.
Ma ubijte ih sve!!!
Pozdrav svima!
Ubij, ubij pederaaaaaaaa!!!!!!

Jedina mana je pojavljivanje onih indijanaca iz Obraz-a!!! Ostalo je sve bilo perfektno pogotovo izjava onog geja koji je prebijen na Trgu sa naduvenim licem!!!

I za tebe va ž i kao što sam i ranije napisao: ako ideš na utakmicu pokazaæu ti i aktivne èlanove i simpatizere Obraza iz naše ekipe. Pa da vidim da li æeš da prièaš da su indijanci!

ultra-nacionalisti~ki i neo-fa{isti~ki napad na lezbejsku i gej paradu

IZVJEŠTAJ ORGANIZATORKI/A

Labris - grupa za lezbejska ljudska prava, GAYTEN – centar za ljudska prava lezbejki, gejeva, biseksualaca/ki i transseksualaca/ki, Kampanja protiv homofobije, Deve i Kvirija – organizatori/ke prve planirane javne proslave Dana ponosa, gej i lezbejske parade u Beogradu èiji je poèetak bio zakazan za 15 èasova na Trgu Republike, u subotu, 30.juna 2001., daju sledeæi izjavu o onome što se dogodilo umjesto parade povodom Dana ponosa.

Uvod

U maju 2001. Poèele su pripreme za paradu zajedno sa javnim saopštenjima postavljenim na lezbejske i gej veb sajtove. Poèetkom juna ekstremno homofobiène izjave mogle su se proèitati na sajtu "Delija" (navijaèa fudbalskog kluba "Crvena Zvezda" èuvenih po svom voði Arkanu koji je bio i voða paramilitarnih snaga na Kosovu i u Hrvatskoj (www.oaza.co.yu/ubb/Forum1/HTML/002164.html). Ostale ultra-desni-èarske grupe koje su najavile da æe sprijeèiti pokušaj organizovanja gej parade su bile: "Obraz" – religiozna organizacija koja se otvoreno slu ž i govorom mr ž nje (www.obraz.cjb.net), "Svetosavska omladina", pristalice Srpske radikalne stranke poznatoj po svojim govorima mr ž nje i ratnim zloèinima lidera Vojislava Šešelja, kao i pristalice "Skinhedsa".

Dogaðaj je uredno prijavljen lokalnoj stanici milicije (opština Stari grad) kako zakon i nala ž e. Organizatorke/i koje/i su razgovarale/i sa naèelnikom milicije upozorile/i su ga da ultra-desnièarske snage planiraju da sprijeèe najavljenu paradu i da je nasilje moguæe.

Dva dana pred poèetak parade u gradu su osvanuli plakati bez potpisa, na kojima je bio ispisan sledeæi tekst:

Pravoslavci ujedinjeni u duhovno zdravoj Srbiji

SPRIJEÈIMO anti-hrišæansku, homoseksualnu, nemoralnu, perverznu orgiju

S obzirom na ovo, organizatorke/i su djelovali na tri novoa: informisale/i su sve organizacije za ljudska prava o moguæem nasilju i pozvale/i ih da se pridru ž e paradi; ponovo su razgovarale/i sa

policijom ž eleæi da se uvjere da æe policija prijetnje shvatiti ozbiljno i radile/i su na smanjenju straha kod gejeva i lezbejki koje/i su ipak odluèile/i da doðu na paradu.

Trebalo je da program traje bar sat i po na glavnom trgu uz muziku, ples, poeziju, balone i duginu zastavu. Od 17h je trebalo da poène tribina na temu lezbejskih i gej prava i kulture u Studentskom kulturnom centru, uz uèešæe lokalnih umjetnica/ka, aktivista/kinja za ljudska prava, nauèmica/ka, spisateljica i pisaca, predstanvica/ka Ministarstava za pravdu i kulturu. Velika ž urka je bila planirana za 23h.

Na licu mjesta

Nekolicina organizatorki/a su stigle/i na Trg oko 14.30. Tu se veæ bilo skupilo oko 300 muškaraca i nekolicina ž ena. U 14.50 poèeo je prvi napad. Jedan sluèajni prolaznik je imao kosu ofarbanu u plavo i izgledao je drugaèije. Neko je prstom pokazao na njega i rulja je velikom brzinom pojurila za njim. U istom trenutku, na drugoj strani Trga, gomila mladiæa je vikala "Uhvati pedera" i pojurila. Mladiæ ofarban u plavo je le ž ao na ploèniku i nakon brojnih udaraca poèeo da krvari. U tom trenutku oko 600-800 muškaraca je vikalo na sav glas "Srbija, Srbija – Ubij, ubij pedera"!

Sledeæih sat vremena stampeda ljudi su jurili Trgom i tukli ž ene, muškarce, mlade i stare, sluèajne prolaznike, feministkinje koje su došle da podr ž e lezbejke i gejeve, novinare/ke, organizatorke/e koje/i su došle/i sa balonima i zastavom i praktièno svakoga. Kadgod bi identifikovali novu " ž rtvu" stampedo bi pojurio u tom pravcu. U tom periodu bilo je desetak policajaca na Trgu koji uglavnom nisu intervenisali, a neki su komentarisali: "Nismo ovdje da branimo pedere."

U to vrijeme na Trgu je bio i Zarko Gavriloviæ iz Srpske Pravoslavne Crkve i predsjednik stranke "Svetosavska omladina". On je dao izjavu: "Došao sam ovdje da u miru protestujem protiv ove nastranosti. Nismo se borili protiv komunista da bi Satanisti došli na njihovo mjesto. Mi ž elimo bo ž ansku Srbiju sa bo ž anskim ljudima koji æe raðati druge u skladu sa bo ž anskim planom."

Graðane su gaðali jajima, kamenicama, metalnim šipkama, pivskim flašama, konzervama i udarali pesnicama, nogama i pljuvali na njih.

Drugi sat je zapoèeo tako što su nasilnici nastavili da šetaju prema Studentskom kulturnom centru usput razbijajuæi izloge. U to vrijeme policija je riješila da koristi i d ž ipove. Kada su policajci krenuli da se suprotstave ekstremistima, zapoèela je prava tuèa izmeðu njih. U jednom trenutku, u 14.30, ulica Srpskih vladara je zatvorena za saobraæaj pošto je oko 1000 nasilnika divljalo, trèalo, rušilo sve pred sobom, vikalo. U par navrata policija je morala da puca u vazduh iz vatrenog oru ž ja kako bi zaplašila i smirila ekstremiste. Ispred Studentskog ckulturnog centra napadaèi su poèeli da razbijaju izloge istog, da prijete bombama, uzvikuju psovke i pokazuju pištolje. Policajci su bili u d ž ipovima parkiranim ispred SKC-a. U 17.25h organizatorke/i su odluèile/i da otka ž u drugi dio programa iz bezbjednosnih razloga. (Prvu polovinu programa takoðe nije bilo moguæe realizovati.)

Ekstremisti su kasnije pratili neke aktiviste/kinje i napadali ih na njihovom putu kuæi.

Podrška lezbejki iz Rima

Organizatorke/i procjenjuju da je bilo oko 40 povrijeðenih graðana/ki, od kojih se 11 javilo Urgentnom centru. Policijski izvještaji navode da je 8 policajaca povrijeðeno, jedan tež e i da je policija privela 32 lica (od kojih 6 ispod 18 godina) ali da protiv njih nije pokrenut krivièni postupak.

Nakon dogaðaja

Prvi medijski izvještaji dan poslije imali su neke komentare i snimke nasilja, ali su komentari varirali od onih homofobiènih do demokratskih.

Sastanak sa pravnicama/ima organizacija za ljudska prava održ ao se dva dana nakon dogaðaja a konferencija za štampu tri dana poslije.

Premijer Zoran Đinðiæ je izjavio: Mislim da je prerano da ova zemlja koja je dugo bila pod izolacijom i patrijarhalno represivnom kulturom podnese ovakav vid tolerancije prema razlièitostima".

Predsjednik drž ave Vojislav Koštunica se nije oglasio povodom ovog dogaðaja mada je bio zamoljen da ga prokomentariše od strane Srbijanke Turajliæ, pomoænice ministra za obrazovanje i mada je prilikom ranijih napada skinhedsa na Romsku i Jevrejsku populaciju dao kratke izjave.

Isto tako, predstavnici SPC-a se nisu oglasili, mada je Forum pisaca zahtijevao od zvaniènih crkvenih predstavnika da daju svoj komentar povodom brutalnog nasilja koje se odigralo na ulicama glavnog grada.

Naèelnik beogradske policije, Boško Buha, je izjavio: "Naša zajednica nije još uvijek spremna za ovakvo javno iskazivanje nastranosti".

Predsjednik Graðanskog saveza Srbije, Goran Svilanoviæ je osudio nasilje.

Organizatorke/i zahtijevaju pravdu za lezbejsku i gej populaciju, pravo na javno okupljanje, pravo na integritet liènosti, slobodu govora, ravnopravan policijski tretman kao i uvoðenje antidiskriminatornog zakona u Krivièni zakon. Organizatorke/i takoðe zahtijevaju od institucija i politièkih organa da poštuju ljudska prava lezbejki, gej muškaraca, biseksualaca/ki i transseksualaca/i.

LABRIS - grupa za lezbejska ljudska prava
GAYTEN – Centar za GLBT ljudska prava
Kampanja protiv homofobije/ www.gay-serbia.com
Beograd, 15. juni 2001.

Aida Bagi}

Parada je u svakom slu~aju bila me|unarodna

Od nas jedanaest koje smo pronijele balone glavnim beogradskim ulicama – preko Slavije i ulice koju istovremeno nazivaju i ulicom Maršala Tita i Kralja Milana i ulicom Srpskih vladara, sve do Trga Republike na kojem smo ispustile balone (jer baloni su bili znak da smo mi "pederi koji paradiraju na srpsku sramotu") – dvije su djevojke stigle iz Ljubljane, dvije iz Zagreba, jedna iz Walesa.

Dobro je da nisu znali. Ne znam kako bismo prošle da su znali. Ovako su "ustašama" nazivali vlastitu policiju, malobrojnu i nevoljnu da primijene svoje vještine u obrani "pedera i lezbejki" pred hordama kratko ošišanih (vrlo kratko) vrlih i pravih Serba. Iako, primijetila sam i Srbkinju, u maskirnim hlaèama, s oznakom u obliku pravoslavnog križ a kako trèi između stolova kafiæa u koji sam se sklonila nakon jurnjave. Srbkinje nisu tako kratko ošišane.

Dok izigravam naivnu turistkinju, u novoj majici koju sam kupila odmah iza ugla, crvena s natpisom "mama" u kojoj sam bež ala prema policijskim kolima na raskršæu prema Narodnom pozorištu previše je upadljiva, prepoznat æe me, i dvije ž ene za susjednim stolom pitam što se to dogaða kad ima tako puno policije (a njih jedva desetak, u ljetnim plavim uniformama, u tom je trenutku lež erno prošetalo nešto dalje od nas) saznajem da upravo svjedoèim "tuèi između ljudi i pedera".

Ponavljam kasnije samoj sebi, tako je, dakle, postoje ljudi i postoje pederi. Gotovo kao kad je moja baka govorila o tome da postoje ljudi i postoje ž ene. Nekoliko je stotina godina prošlo prije nego što su zamrle rasprave o tome imaju li ž ene dušu. Još uvijek postoje dijelovi svijeta u kojima ž enama nije priznata duša ili veæ ono nešto što ih èini vrijednima poštovanja, dostojanstva ili naprosto dostojnima da ih se uključi u krug onih na koje se odnose ljudska prava. Ovdje je rijeè o jednom univerzalnom pravu, teško mu je osporiti univerzalnost, iako njegovo kršenje dokumenti o ljudskim pravima najèešæe ne predviðaju.

Rijeè je o pravu da nosimo balone. Svejedno da li na beogradskom Trgu Republike ili negdje drugdje. Rijeè je o tome da su djeca, ugledavši našu minijaturnu paradu sa stotinjak balona povezanih u šarenu gusjenicu (bilo ih je preko stotinu, kaž e Nina koja ih je sve sama napuhala) traž ila da im damo

barem jedan, da smo ih brižno èuvale noseæi ih kroz gradsku gužvu (a baloni su pucali, naravno, i Irena je vikala "Pazite, pazite, neæe nam ostati ništa od materijala") i da smo ih u èas ispustile u trenutku kad je prema nama potrèala gomila bijesnih, kratko ošišanih (vrlo kratko), gomila koja nije željela balone nego nas, pod svojim nogama, podatna tijela koja pod udarcima krvare, svijaju se i krvare, nisu to ljudska tijela, to su pederi, svejedno da li je rijeè o muškarcima ili ženama.

Pederska i lezbijska tijela obilježena su bojom i dužinom kose, balonom u ruci, zastavom ili znaèkom u duginim bojama (iako, to o zastavi su vrlo kratko ošišani muškarci nauèili tek iz televizijskih emisija koje su uslijedile nakon tuèe), pederska i lezbijska tijela obilježavaju sama sebe izgovore li "pravo na razliku" (i tako heteroseksualna žena izgovarajuæi u kameru reèenicu u kojoj je upotrijebila sintagmu "pravo na razliku" postaje metom).

Gomila je, uistinu, bila zbunjena. Pederi i lezbijke ne izgledaju posve onako kao što bi trebali izgledati. Gle, tamo su žene. I zamisli, izgledaju kao žene. Dragana koju jedan od njih hvata za vrat uspijeva kazati, "Šta ti je, bre! " i njena kratka kosa prestaje biti znakom pederskog tijela, njezin ženski glas i njene grudi navode napadaèa da odustane, èak i da kaže, "Izvini sestro! ", i da odjuri dalje. Dragana se kasnije osjeæa krivom, izdala je, u tom trenutku je izdala, kaže, sve nas. Ali nama nije potrebno mrtvo lezbijsko i mrtvo pedersko tijelo. Nama je potrebna Dragana koja je spremno pronijela zastavu i nakon prvog nasrtaja (na uglu Srpskih vladara i Kneza Miloša) podigla zastavu i nastavila koraèati, naša mala gomilica bila je uplašena i priznajem da su nam glasovi drhtali dok smo pjevale nastavljajuæi hodati prema Trgu. Nama su potrebni ljudi kao Igor koji je pretuèen toliko da mu je potrebna operacija lica (a glasine kaže da je mogao biti u najužem krugu za izbor najljepšeg muškarca Srbije) i koji ima hrabrosti da stane pred kamere i kaže, "Da, ja sam gej".

Baloni nisu bili punjeni helijem, nisu odletjeli. Sve ih je svojim dahom ispunila Nina koja je, kao i ja, otrèala i tako navukla bijes gomile na sebe.

O tome sam zapravo htjela govoriti. O tome kako smo, uprkos gomili i indiferentnoj policiji, spasile glave zahvaljujuæi vlastitim nogama i pojedinaènim energijama žena i muškaraca koji su imali hrabrosti okrenuti se prema gomili i kazati ne.

Naši baloni odvukli su pažnju muškaraca kratke kose (vrlo kratke) s grupe žena koju su veæ poèeli gaðati jajima i kamenjem (kasnije æu na snimci vidjeti Tanju u naranèastoj majici kako trèi prema nama da nam javi da su na Trgu batinaši i da ne prilazimo...). Mi koje smo potrèale odvukle smo pažnju od onih koji su ostale stajati uz balone, u zabezeku, zatvorenih oèiju, projurili su pored njih, ali da smo sve ostale na mjestu nijedna ne bi ostala pošteđena.

Meni je ostalo nejasno zašto su prestali trèati za mnom sve dok nisam saznala kako je Rada, volonterka SOS telefona, jedna velika žena kojoj sam zahvalna, ugledala gomilu kako ganjaženu u crvenoj majici i sa zelenim ruksakom na leđima, i stala je podignutih ruku rekavši, "Kud æete na ženu! " Muškarci kratkih kosa zastali su zbunjeni i krenuli trèati na posve drugu stranu. Tamo su napali Igora koji je najgore prošao. Ali možda bi prošao i gore da Ljilja i Spomenka nisu prišle i podigle ga, tek tada se pojavila policija, a snimka njih dviju kako se izdiru na muškarce, kao bijesne i oèajne majke na okrutnu djecu, pokazana je iste veèeri na svim televizijskim stanicama.

Dijanu, koja je u podne sišla s vlaka, prvi put u Beogradu, da bi samo tri sata kasnije dobila udarac nogom u glavu, spasio je od drugog udarca stariji muškarac koji ju je obgrlio i viknuo, "Nemojte na dete" (jer ona je uistinu djelovala kao preplašeno dijete). Bobani je udarcem raskrvario sljepooènicu èièa kad je stala pred njega da uspori gomilu koja je jurila za Ljiljom i Dušicom.

O tome sam, dakle, htjela govoriti i to je ono èega se želim sjeæati: tog dana, na Trgu Republike, spasile su nas vlastite noge i pojedinaène energije žena i muškaraca koji su imali hrabrosti okrenuti se prema gomili i kazati ne. A vjerujem da su i boginje bile sa nama. Boginje balona.

zapisano u sigurnom ženskom prostoru, neposredno nakon odlaska sa trga

prvi put batine. ako su batine dva tri udarca, ostao je podliv ispod oka, jedva vidljiv, do sutra se može da pojavi još koja masnica. bacaj balone. bež i! i ja sam potrèala preko ceste. vidjela sam njih trojicu kako jure prema meni, ili za mnom, sasvim sigurno na mene. bobana mi kasnije kaže da je njih barem pedeset jurnulo na nas koje smo bacile balone i krenule da bježimo na sve strane. preko ceste, ako krenu automobili zaprijeèit æe im put. nisam u tom trenutku mislila o tome kako æe im automobili zaprijeèiti put. vidim policijska kola i jurim prema njima. uspijevam otvoriti vrata. da, to

jesam isplanirala u te tri sekunde. do policijskih kola, policija je duž na zaštiti me. ne smiju dopustiti da me premlati gomila. uspjela sam otvoriti zadnja vrata. kola su odjurila. vidim ih kako me i dalje jure. udarac. udarac. udarac. mož e biti da mi je tad projurilo glavom, tako, dakle, izgleda kad dobiješ batine. nisu me srušili na pod. uspjela sam pobjeæi u predvorje narodnog pozorišta. glavni ulaz je otvoren. predvorje je otvoreno. dalje ne mogu. kvake na vratima povezane su crvenom, tamno crvenom, baršunastom trakom, iznutra. ako ostanem u predvorju izgubljena sam. nemam kamo. izlazim. slušam prolaznike. pretvaram se da sam i ja prolaznica. iako imam osjeæaj da mi ispod oka otiče. iako imam osjeæaj da se toliko tresem da æe svi vidjeti da sam ja ta koju su jurili i reæi æe im. reæi æe im da sam ja ta. slušam prolaznike dok sam ja i sama prolaznica: kako znaju da su pederi. kako znaju. pijem kavu u kafiæu u prolazu. traž im vodu s ledom. led stavljam na oko. ruke mi se tresu. pitam za telefon. imaju telefon. zovem je. javlja se telekom srbija. isključèen je. pravim krug. vraæam se na trg. vidim gomilu, ne znam tko je tko. policija u gomilicama. srpska zastava. gledam kamo da sjednem. uz dvije zene. uz obitelj. da li bih ikoga mogla pitati smijem li sjesti s vama... ne pitam nikoga ništa. sjedam za posljednji stol. uz dvije ž ene koje piju kavu. malo dalje muškarac s lulom èita novine. puno je. ljudi povremeno ustaju i gledaju što se događa. nekoliko policajaca prolazi od ulice prema konju. usuđujem se pitati ž ene koje sjede do mene, zašto ima toliko policije, da li se nešto događa? ma tuèa između pedera i ljudi. da li mi je trebalo da èujem takvo nešto. takvo nešto izgovaraju tamo negdje neki drugi. ja sam u svom zaštiæenom svijetu. tuèa između pedera i ljudi.

plašim se i ž elim ostati ovdje. u gomili ne vidim nikoga. plašim se da mi na licu vide tko sam. iako sam kupila novu majicu, skinula crvenu na kojoj je pisalo mama, i obukla svijetlu na kojoj piše we will win. èista sluèajnost. u trgovini u blizini platoa. vidim bobaninu crvenu košulju.

vidim bobanu kako stoji iza kioska. okreæe se prema meni. ne mogu potrèati prema njoj. ustajem. okrenuta je prema meni. ne vidim da li me je primijetila. krenut æu polako prema njoj. okreæe se. vidim da niz cestu netko trèi. jure za nekim. vidim bobanu kako kreæe u gomilu. kreæem prema rubu ulice. ne vidim je više. vidim da gomila juri za nekim. vidim da su ž ene. dvije ž ene. prepoznajem dušicu i ljilju. pretrèavaju cestu. zaustavljaju kola. istrèavaju pred kola.

gomila je za njima. bacaju kamenje. jure. policije nema. ali to su ž ene. govorim nekom do sebe. i èujem ž enski glas, pa ima i ž ena homoseksualaca. strašno. govori drugi ž enski glas. ž ena je tu da raða. odlazim. preko knez mihajlove. prolaze pored mene. nose zastave. oni nas stvarno mrze. oni su stvarno bijesni. posve bijesni što postojimo.

Ivan, Gayten-LGBT

Biti Gej persona u Srbiji na poèetku XXI veka je identièno kao da ste perverznjak, pedofil, sektaš, ili najgori otpad koje zakon mase mož e da povež e sa svojim najdubljim mrakovima i strahovima. Èak je i kategorija masovnog ubice pozitivnija, jer ipak, do sada u ovoj zemlji niko nikada nije linèovan zbog te karakteristike. Uzmimo samo primer bivšeg predsednika Miloševiæa koji se među ljudima u ovoj zemlji još uvek kotira kao mesija. Kada neobuzdanu rušilaèku energiju ove mase usmerite na Gej populaciju dobijate kao rezultat proslavu prvog srpskog Dana Ponosa.

Moja prvobitna vera u pozitivan feedback sa Danom ponosa bila je potvrđena prošlogodišnjim projektom Coming Out With Nick (www.cyberrex.org/cown) kojim sam pokušao da senzibilišem javnost kroz transparentnost samog Gej identiteta. Projekat je bio javan i nije bilo nikakvih neprijatnosti ili problema. To me je osnaž ilo da ove godine budem mnogo samopouzdaniji u svojim namerama. Na poziv Milana sam se prihvatio da uèestvujem u realizaciji projekta za Gayten – LGBT.

Prvi znaci potencijalnih problema su došli sa plakatima kojima je grad Beograd bio izlepljen par dana pred paradu u kojima se otvoreno pozivalo na linè i foruma navijaèa na Internetu koji su pokazivali identièNu netrpeljivost. Mislio sam da su te pretnje ipak samo virtuelne i da mož emo neometano da pripremamo paradu. Takvo naše uverenje je podgrejala i informacija u dnevnoj štampi dan pre Dana Ponosa kojom je kontramiting demantovan.

Jedan od segmenata našeg marketinga su bili i plakati koji su sa dosta muke bili pripremljeni za sam događaj. Međutim, ni jedna firma koja se bavi plakatiranjem nije pristala da iste i izlepi po gradu. Milan je insistirao na njihovom lepljenju, a ja sam i bio spreman da se na dan pre Dana Ponosa sam uputim u grad i da bi ih izlepio. U tome me je spreèilo jedino to što nisam mogao da nabavim lepak za tapete sa kojim bih ovu radnju izvršio. Na moju sreæu, lepak nisam našao, jer bih mož da i postao prva ž rtva celog dešavanja koje je zatim usledilo.

Subota, predivan dan, presreæan i pomalo uplašeno uzbuđen i ušarenjen kreæem ka Trgu republike, mestu dešavanja. U gradu sve regularno, ljudi na ulicama, ni traga neèem neobièNom ili preteæem. Prilazeæi sve bliž e, osetio sam neki èudan energetski naboj koji me i nije baš ohrabrio. Predamnom se otvorio pogled na trg i veliku masu ljudi. Prva pomisao je bila: Divno, koliko ljudi! Ali, odmah sam uvideo da je profil prisutnih ipak pomalo neodgovarajuæi i nepoznat. Primetim skoncentrisanu gomilu koja je okruž ila nekoga puštajuæi

neartikulisane krike. U svoj toj gomili prepoznajem Lepu iz Labrisa i prilazim joj. U mom pitanju šta se dešava bilo je oseæaja prestravljenosti. Odgovor je bio da je neko pretuèen i da se prelazi na plan C koji smo dan pre toga definisali u sluèaju da krene ka mnogo lošem. Plan C se sastojao od evakuacije ka prostoru Studentskog kulturnog centra, gde je program trebao da se nastavi. U tom trenutku su poèela da iz bezoblièene i pune mrž nje gomile lete jaja ka Lepi i ž enama oko nje. Uvideo sam da je ovde bezbednost na negativnoj beskonaènosti. Prilazim devojci koju sam u meðuvremenu video i sav sreæan se pozdravljam sa njom. U tom mi prilazi Lepina prijateljica i saopštava da su me snimili likovi iznad njih i da su prokomentarisali da kreæu u lov na mene. Bio sam taj sledeæi ž rtveni jarac. U tom trenutku sam mogao da biram, ili da budem prepušten gomili besnih pasa, ili da nekako pokušam da izvuèem ž ivu glavu. Izabrao sam ovo drugo, jer mož da ne bih bio u stanju da sada ili ikada ovo napišem. U tom trenutku sam bio preplavljen ne strahom, nego iskonskim oseæajem manije gonjenja. Bio sam izgubljen u svom telu.

Takav oseæaj a ni približ an nisam nikada u ž ivotu iskusio. Kao lud sam išao ulicom, osvræuæi se i šetajuæi bez jasnog cilja da bi u trenucima dolazio svesti i navodio se ka gradskom prevozu. Ušao sam u stan i shvatio da nemam gde da se sakrijem a pogotovu svoj strah i paniku. Poèeo sam da okreæem telefone, zvao sam Studentski kulturni centar da vidim gde je Milan, Lepa i ostali. Upalio radio da èujem šta se dalje dešava. Nikakve informacije nije bilo. Shvatio sam da nisam više nigde siguran. Èuo sam se sa par ljudi, odahnuo u informaciji da nema mrtvih i èekao da se Milan ili Lepa jave.

U tom trenutku mi kuca gej aktivista Dušan na vrata koji je direktno iz Zagreba došao ispred SKC-a. Glava mu je bila lakše povreðena, ali je generalno bio zdravstveno u redu. U tom trenutku se javio i Milan. Odahnuo sam. On je bio ok. Besni psi su napali i SKC i parada je bila okonèana.

Celu noæ sam imao utisak da æe nas naæi i da je linè neminovan. Shvatio sam da su partizanski filmovi više nego stvarni.

I pored svega sam už asno ponosan na sve što se desilo, na to da mož emo da kaž emo da je parada održ ana.

Ostaje osuda onih koji su sve to izazvali, prvenstveno organizacije kao što su Obraz, Krv i èast, navijaèki klubovi Rada i Crvene Zvezde, ali prvenstveno institucije Srpske pravoslavne crkve èiji su ekstremni pripadnici inicirali pojavu ovog krajnjeg desnièarskog nacionalizma i propagiranja nasilja.

Nama ostaje da se nadamo nekoj sledeæoj proslavi Dana ponosa na koju æe doæi tih 200.000 gay ljudi koji postoje u Beogradu i koje æe proæi u pravom slavljenièkom raspolož enju. Do tada nam preostaje borba sa zakonom, kulturnim institucijama i nama samima.

Ljiljana @ivkovi}, Labris

Druga grupa, od jedanaest uèesnica parade, iz Hrvatske, Slovenije, Vels-a, i iz Srbije, krenula je sa Slavije u 14.30 ulicom Srpskih vladara ka Trgu Republike. Parada je poèela! Nosile smo balone spojene u "gusenicu", zastavu duginih boja, video kameru, foto aparate...

Jedna baka je pitala, Deco da li je to za nešto lepo?! Dvojica - mlaðih muškaraca - su prokomentarisala, Ovo je za peder-bal! Muškarac i ž ena srednjih godina su pitali da li idemo na Trg Republike.

Na uglu ulice Srpskih vladara i General Ž danove zaustavila su nas trojica muškaraca. Devojka koja je nosila zastavu dobila je udarac nogom u stomak, i oteta joj je zastava. Zastavom je uspeo da udari još nekoliko devojaka i pokušavao je da pokida balone. Nasrnuo je i na devojku koja je nosila kameru i pokušala da zabelež i napad. Samo jedan od njih je napadao. Ostavili su nas posle par minuta, izgovarajuæi psovke.

Priprema parade u prostorijama Labrisa, 28. 6. 2001.

Ž ene su poèele da pevaju. Nastavile smo dalje, sa zastavom i balonima.

Na Terazijama smo srele prve TV kamere. Preko puta nas, grupu elegantno obuèenih mladiæa koji mobilnim telefonom najavljuju nas dolazak, i dvojica policajaca. Rekla sam to devojkama do sebe, ali nastavile smo.

Vodila sam raèuna sve vreme šetnje da li nam neko prilazi, da li je otvoren

semafor, da li smo sve u grupi... Kada smo stigle na Terazije pitala sam devojke do sebe da li da pož urim i pogledam kakva je situacija na Trgu... Nisam dobila odgovor.

Stojimo na pešaèkom prelazu i èekamo da se otvori semafor. Plato na Trgu Republike pun je ljudi, i još nikoga ne raspoznajemo. Prilazi nam naša prijateljica feministkinja i zajedno prelazimo ulicu.

Istog trenutka kada smo prešle ulicu videla sam sa leve strane (kod Gradske poslastièarnice) zastave sa orlovima, mrtvaèkim glavama i druge nacionalistièke. Pomislila sam da je prva grupa kod Konja i da treba da im priðemo. Sekund kasnije èulo se, Evo ih! Rekla sam devojkama, Samo polako... Zaustavile smo se. Ostalo mi je u seæanju uplašeno lice moje drugarice. Crni talas se sruèio. Ostala sam nepokretna. Devojka koja je nosila zastavu stala je pored mene, spustila zastavu i rekla, Spustiæu zastavu, sve je u redu, samo mirno... sledeæeg trenutka nje više nije bilo, preko puta sam videla dve drugarice kako trèe ka Domu JNA i rulju za njima. Pored mene su stajale dve devojke, rekla sam im da ostanu tu, a ja sam potrèala u pravcu u kome su trèale i devojke koje sam videla samo na sekund. Zaustavili su me glasovi dve-tri devojke koje su me sustigle, Jebacemo vam majku pedersku i lezbejsku. Zaustavila sam se (Trž ni centar). Sreæem još jednu prijateljicu feministkinju, ali se razdvajamo. Krenula sam u pravcu Makedonske - i srela drugaricu iz Ljubljane - a zatim opet prema Domu JNA. Fotoreporteri su fotografisali nekoga na zemlji. Prišle smo im bliž e. Dve ž ene su podizale sa zemlje isprebijanog i okrvavljenog Igora Dobrièiæa. U meðuvremenu milicajac je ispalio nekoliko hitaca.

Drugarica je uspela da me odvrati od ideje da se vratim na Trg i potraž im ostale ž ene koje su krenule sa nama. Odluèile smo da ih pozovemo iz govornice preko puta Doma omladine. Uspele smo da dobijemo samo jednu. Sa njom je bila grupa ž ena ali nije u tom trenutku smela da izgovara imena jer su još bile u guž vi sa masom koja je bila spremna na linè.

Sele smo u taksi i otišle u Labris da saèekamo i druge ž ene.

Ispred stana je veæ èekala devojka iz Zagreba. Na licu je imala vidne tragove udaraca. Došle su jos dve ž ene. Telefonirala sam i pokušala da saznam šta je sa ostalima. I nas su zvale i pitale za druge ž ene. Sada sam veæ znala za jedan mali broj ž ena da su na sigurnom, da su pri telefonu i da pokušavaju da stupe u kontakt sa drugim ž enama.

Otišle smo do jedne od feministièkih grupa. Tu je veæ bilo više od dvadeset ž ena. Neke su veæ dež urale pored telefona, informisale, belež ile gde se koja grupa ž ena nalazi, koje/i su povreðene/i, kako se oseæaju... U meðuvremenu je pristizalo još ž ena i gej muškaraca, svaka/i sa svojim utiskom i emocijama.

Milan, Gayten – LGBT

U subotu, 30. juna ove godine, probudio sam se sa oseæanjem ushiæenja – znajuæi da odpoèinje istorijski dan u mom ž ivotu i ž ivotu za LGBT populaciju u Jugoslaviji, kao i sve humanistièki orijentisane ljude, ma kako to preozbiljno delovalo. Nakon (prilièno) napornog rada oko organizacije proslave Dana ponosa (organizatori su bile dve organizacije Labris – grupa za lezbejska prava i Gayten-LGBT – Centar za promociju i razvoj LGBT prava, uz podršku Kampanje protiv homofobije, Deve i Queeria), brinuo sam kako æu facilitirati drugu po redu tribinu u programu: "Gej i lezbejska alternativa: Nelagodnost u kulturi", kao i kako æu otpevati gay himnu "I Will Survive" na otvaranju ceremonije. Naravno da sam bio svestan pretnji i moguænosti da doðe do incidentnih situacija, ali sam hrabrio sebe èinjenicom da je naš skup uredno prijavljen policiji i da je ona prihvatila da ga obezbedi, takoðe je bila informisana i o pretnjama koje smo primali/e.

Jedna od pretnji koja je bila najoèitija su bili plakati, kojima je, nekoliko dana pre naše proslave, bio oblepljen Beograd: "Spreèimo širenje hrišæanskog nemorala i perverznjaèku orgiju." Na ovom plakatu ne postoji ime nijedne orga-

nizacije. Toliko o hrabrosti i moralu onih koji su ih smislili i izlepili. Prohrišæanska organizacija "Obraz" (pogledati site: www.obraz.cjb.net i njihov proglas neprijateljima kojima prete i smræu. Na listi neprijatelja su Jevreji, Albanci, Hrvati, Bošnjaci, demokrate, perverznjaci, itd. Srpska pravoslavna crkva se još uvek nije javno odredila prema ovoj organizaciji) je najavila kontramiting u odnosu na našu proslavu, ali zakonski policija to nije mogla da odobri. Obraz je javno odustao od kontramitinga (što ja smatram pokušajem politièko-manevarskog trika) no ostale organizacije i grupe su ostale pri pretnjama. Takoðe, bili/e smo obavešteni/e da su voðe Radikalne stranke pozvale svoje pristalice da onemoguæe našu proslavu.

Mi kao organizatori/ke smo predvideli/e alternativne strategije u sluèaju da doðe do incidenata (pre svega zasnovane na ne-konfliktnoj komunikaciji, kao i plan za promenu pozicija).

Taèno u 15:00h našao sam se sa prijateljicom na Trgu republike u Beogradu, oèekujuæi da vidim zastave boja duge, šarene balone i svoje prijatelje/ice, kao i mnoge LGBT ljude i naše straight prijatelje/ice i podrž avaoce/teljke. Umesto toga na Trgu su se vijorile zastave radikalne stranke i nacionalne, i grupa od preko 1000 (uglavnom) muškaraca je urlala nacionalistièke, fašistièke parole "Pederi su bruka Srbije", "Bož ja bašta ima svašta, a mi smo došli da èupamo korov", "Sve pedere treba pobiti", kao i navijaèke parole koje se obièno izvikuju na fudbalskim utakmicama ("Napred delije"). Uoèio sam transparente sliène sadrž ine, kao i predstavnike/ce organizacije Forum roditelja (ova organizacija je traž ila zabranu naše proslave), predstavnika Srpske pravoslavne crkve, navijaèe fudbalskih timova "Crvena zvezda", "Rad" i "Partizan", mladiæe za koje bi se moglo po obelež jima pretpostaviti da su Skinhedsi (srpska skinheds organizacija "Krv i èast" je u novinama "Nedeljni telegraf" objavila, takoðe, svoju mrž nju i pretnje prema homoseksualcima, Romima, Albancima, Hrvatima i mnogim drugim, èak i prema predsedniku Koštunici), a po uzvicima se dalo pretpostaviti i da su prisutne pristalice organizacija "Obraz", "Sveti Justin" (takoðe prohrišæanska organizacija) i Svetosavske stranke. Policija se nalazila na nekoliko punktova, u oèigledno malom broju, za toliki broj napadaèa. Dok i sama nije bila napadnuta, gotovo da nije reagovala. Kako je bilo moguæe dozvoliti da se pripadnici drugih grupacija (sa vrlo transparentnim obelež jima) okupe na mestu predviðenom za našu proslavu u tolikom broju, šta je policija èekala sa reagovanjem, kakva je bila njihova procena...

Iako sam veæ duž e vreme aktivista za LGBT prava i koordinator organizacije Gayten-LGBT nisam oseæao strah. U nastalom komešanju nakon 15h, grupa od nekoliko stotina muškaraca je u potpunoj egzaltaciji pojurila prema zgradi Narodnog muzeja (koja se

nalazi na Trgu republike) i poèela da besomuèno urla karakteristiène parole i bije nekoliko ljudi. Pokušao sam da priðem, ali je to bilo nemoguæe. Tada mi je postalo jasno da se naša proslava ponosa, ljubavi, razlièitosti i tolerancije pretvara u manijaèki pir fašista, huligana, ekstremnih desnièara i nacionalista. Zajedno sa prijateljicom, takoðe aktivistkinjom Gayten-LGBT, poèeo sam da traž im u svim pravcima ne bih li pronašao prijatelje/ice. Naišao sam na probušenu i izgaž enu gusenicu naèinjenu od raznobojnih balona (napravljenu dan ranije u Labrisu, za našu proslavu) i našu zastavu. Masa napadaèa je i dalje urlala, jurila, tukla i primetio sam da pristiž u novi. Meni je bilo u tom trenutku najvaž nije da pronaðem Lepu, jednu od naših najpoznatijih i najeksponiranijih aktivistkinja za LGBT i ž enska prava, bio sam zabrinut za njen ž ivot i oèajnièki je traž io, probijajuæi se kroz razgoropaðenu gomilu. Utom nastao je stampedo, grupa od više stotina muškaraca je poèela da juri ka Domu vojske Jugoslavije, uoèio sam da su tukli nekoliko mladiæa i ž ena, policija se konaèno ispreèila ispred razularene mase i poèela da puca u vazduh. Video sam kako veliki broj novinara/ki takoðe bež i pred furioznim naletima. Napadaèi su gaðali flašama, jajima, kamenjem, štapovima policiju i graðane/ke koji/e su se zatekle/i u blizini. Bio sam svedok kada je napadaè pogodio kamenom policajca u glavu. Nastao je potpuni haos. Ponovo sam se vratio na Trg gde sam susreo dve prijateljice iz Labrisa, kao i Natašu Kandiæ, iz Fonda za humanitarno pravo. Uspeli smo da mobilnim telefonima dozovemo neke prijatelje/ice i nekoliko nas se okupilo ispred kafea Inex. Èuo sam da je Lepa dobro i da je na sigurnom. Razulareni napadaèi su poèeli da se vraæaju na Trg. Sve vreme su prolaznici/e, u najveæem broju, navijali/e u korist siledž ija i uzvikivali/e parole, tipa: "Ako, tako im i treba", "Ubi pedera" itd.

Utom je nastao novi momenat, vrlo opasan po moj ž ivot. Televizijska ekipa 3Kanala je traž ila nekog kao ž rtvu napada da da intervju, i meni je, nepoznata ž ena, poèela da vièe: "Ajde, daj intervju kao predstavnik organizatora!".

Kasnije sam sa prijateljima/cama shvatio da sam u tom trenutku mogao biti mož da i ubijen, ali se sve završilo dobro po mene. Uspeo sam da objasnim da nisam u stanju da govorim za 3 Kanal i moja prijateljica Tanja, psihološkinja, feministkinja, heteroseksualka, me je upitala da li ja ž elim da ona da intervju kao obièna graðanka. Ostavio sam njoj da donese odluku i video da je poèela da govori pred kamerama. Od trenutka kada sam shvatio do koje mere je policija slabo obezbedila naš skup i koliko je napadaèa prisutno na Trgu i okolnim ulicama, sve svoje prijatelje/ice, na koje sam naišao, i sve koji/e su mi se uèinili/e da su LGBT sam upuæivao da odu kuæi ili da se upute u Studentski kulturni centar, gde je od 17 èasova trebalo da odpoène drugi deo programa (dve tribine, koncert i ž urka). Nakon nekoliko izreèenih reèenica moju prijateljicu su ispred kamera 3 Kanala poèeli da zasipaju jajima, vodom i da pljuju, i pritom je razularena grupa muškaraca poèela da uzvikuje: "Ne mož e to ovde!", "Marš kurvo, idi raðaj decu!", "Bolesni u bolnicu!". Prišlo je nekoliko prijateljica. Sa druge strane, predvoðeni sa nekoliko desetina, napadaèi su krenuli da nas guraju, pljuju i udaraju. Ž ena od preko 70 godina je stala izmeðu napadaèa i nas. Grupa od 4-5 policajaca je stajala na nekoliko metara i nije reagovala. Iako smo poèeli/e da ih molimo da izvrše svoju duž nost èuli smo njihove odgovore: "Što bi mi njih štitili" i slièno. Jedna prijateljica im je prišla i preklinjala ih da nešto uèine. Policajci su ostali na mestu. Masa napadaèa poèinje ponovo da se ujedinjuje i juri ka nama. Pokušavam da sklonim staricu (Lepinu majku uveravam je da je Lepa dobro), vidim da u sred novog, furioznog stampeda fenomenalna Jasmina Tešanoviæ (knjiž evnica, podrž avateljica LGBT pokreta, prijateljica i – ako je to uopšte važ no – heteroseksualka. "Ja sam politièka lezbejka" – J.T.) daje intervju za TV i proziva fašiste, u sledeæoj sceni vidim da su moje prijateljice srušene na pod i okrvavljene. Ponovo nastaje haos, više ne vidim gde su one. Odluèujem da krenem ka SKC-u (16:20). Èuo sam uzvike napadaèa da æe doæi i rasturiti SKC. Èule su se i pretnje bombom. Na putu do SKC-a slušam komentare "obiènih graðana/ki" koji/e su na strani onih koji tuku i zlostavljaju. Utom sreæem Jasminu i Slavicu, i još nekoliko prijateljica, i idemo zajedno ka SKC-u. Neki/e nas pljuju, dobacuju, gurkaju – ovoga puta "obièni/e graðani/ke" jer je najveæi broj napadaèa ostao na Trgu. Dok peške idemo vidimo kako se mladiæi dozivaju i trèe u pravcu Trga, uzvikuju: "Idemo da ih rasturimo". Kada smo došli/e ispred SKC-a, videli smo da je potpuno zatvoren. Bili su postavljeni štitovi na prozore i vrata, spuštene rešetke. Kao predstavnik organizatora traž io sam da uðem, jer je bila i moja obaveza da se pojavim tamo. Pustili su me, nešto kasnije i moje prijateljice. Unutra, gotovo, da nikoga nije bilo osim osoblja SKC-a. Proveravam telefonom prijatelje/ice i saradnice iz Labrisa, èujem da su na sigurnom i da neæe dolaziti u SKC. Ljudi iz SKC-a mi postavljaju pitanja šta æe biti sa programom, pristiž u novinari i neprestano traž e intervjue, kao i odgovore u vezi sa održ avanjem programa. Pokušavam da dobijem telefonom predviðene uèesnike/ce, neki/e ž ele da se probiju kroz masu i doðu, neki/e ne. Pogledom kroz prozor i na osnovu informacija koje dobijam uoèavam da je SKC okupiran od strane napadaèa, skupljenih u razlièite punktove, ali da ovaj put specijalna policija obezbeðuje zgradu. Èuju se pucnji, negde oko 17h u SKC dolazi Tatjana Pavloviæ-Križ aniæ, pravnica Fonda za humanitarno pravo, sa bebom, i pita me kada poèinjemo sa tribinom!!! Ja sam bio potpuno fasciniran njenom podrškom, kao i mnogih drugih prijatelja/ica i podrž avalaca/teljki. Bez

unošenja dramatiènosti, èini mi se, znam da se odvijaju važ ni, istorijski momenti, da više nikada neæe biti isto, da se odvija naš Stonewall. Ponovo pozivam Lepu telefonom i pokušavam da se konsultujem sa njom oko nastavka programa, ona mi odgovara da joj je teško da se kreæe i da odluku sam donesem. Dobijam pozive da izaðem napolje i uvodim neke ljude na sopstvenu odgovornost. Oseæam se kao da sam na okupiranoj ali slobodnoj teritoriji. Napolju razgovaram sa policijom, dobijam obaveštenje da je stigao nadlež ni iz Ministarstva unutrašnjih poslova, koga treba da obavestim o daljem nastavku programa. Neki/e me savetuju da pokušamo da održ imo program, neki/e suprotno, novinari neprestano dolaze i postavljaju pitanja. Pristiž e desetak okrvavljenih i pretuèenih uèesnica/ka "parade". Razmišljam mož emo li odmah da održ imo konferenciju za štampu, uviðam da bi bilo vrlo teško to izvesti. Shvatam da naša publika neæe moæi da uðe, da se napadaèi mogu infiltrirati, dobijam informacije da prate sve koji im se èine sumnjivim, da su napadali ljude daleko od Trga republike, da prete bombama. I konaèno odluèujem, radi zaštite ž ivota svih, oko 17:25 da se otkaž e svaki dalji program, saopštavam to osoblju SKC-a i nadlež nom iz policije, on me ljubazno moli da napustimo zgradu do 18:30 i obeæava da æe policija ostati do tog vremena. Javljam predviðenim uèesnicama/ima da je program otkazan. Oko 18:45 sa prijateljicama se upuæujem u Ž . C. Dobijamo informaciju da je oko 40 graðana/ki teško povreðeno i 8 policajaca. Tamo susreæem prijateljice/e, razmenjujemo prož ivljena iskustva i dileme – da li smo poranili/e sa organizovanjem javne proslave gej muškaraca i lezbejki (LGBT), da li smo bili/e nepromišljeni/e, da li smo zanemarili/e politièku konstelaciju (izruèenje Miloševiæa), neobrazovanost policije kada su u pitanju ljudska prava, pogotovo seksualnih manjina (Naèelnik SUP-a Boško Buha je dao izjavu, citiram: "Naše društvo kao sredina nije sazrelo za takvo iskazivanje nastranosti", èinjenicu da ova zemlja nema javnog/u tuž ioca/teljku niti zakonsku regulativu koja bi štitila naša prava. Ali zar ovo nije bio i naš pokušaj da na sva kršenja naših prava konaèno ukaž emo, da postojimo, da sada i ovde imamo pravo na puno už ivanje svih ljudskih prava, garantovanih meðunarodnim pravnim normama kojih je i Jugoslavija potpisnica.

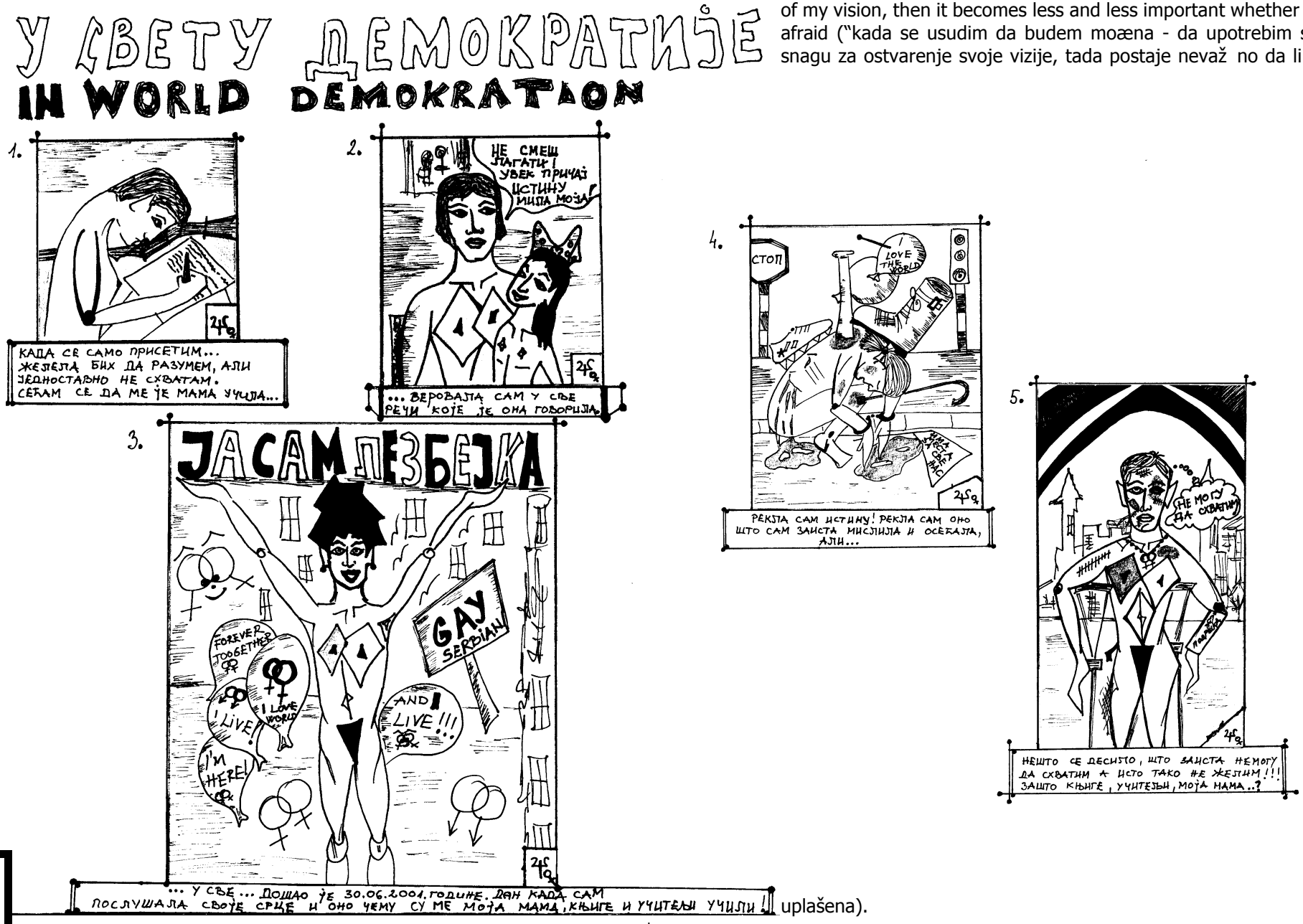
Moja procena se bazirala i na ostvarenim iskustvima: prošle godine smo ostvarili/e projekat "COWN" (u organizaciji umetnika i aktiviste Gayten-LGBT Deivana), i u okviru njega izlož bu "100 godina prava homoseksualaca u Nemaèkoj", ja sam govorio na tribini "Izlazak iz senke" (uz druge govornike/ce) (LGBT identitet i prava), sa Lepom Mlaðenoviæ i Dušanom Maljkoviæem sam drž ao predavanje na Filozofskom fakultetu u Beogradu (naznaèavam za vreme Miloševiæevog rež ima): "Istorija graðanske neposlušnosti gay i lezbejskog pokreta: Visokim potpeticama protiv policijskih pendreka.", glumio u jednoj od prvih gay eksplicitnih predstava u Jugoslaviji "Hissing Sonnets", govorio u TV emisiji, bio sam uèesnik protestnog mitinga povodom uèestalih napada na romsku i LGBT populaciju "Protiv rasizma i homofobije" (napad na Queeriu, SDU) i sve ove aktivnosti su bile javne i publikovane. Nije bilo incidenata. Takoðe, nije potrebno spominjati aktivnosti u okviru naših organizacija.

Sva ova iskustva su mi govorila da je sazrelo vreme i za našu prvu javnu proslavu Dana ponosa, uz sve mere opreza i obezbeðenja. Uostalom zar nije došlo do promene vlasti, zar se ovo društvo ne razvija ubrzano u pravcu demokratizacije?

Da li se povlaèiti pred istim onim grupacijama koje su spravodile nacifikaciju ovog društva, etnièka èišæenja, vodile ratove, raspirivale mrž nju i agresiju, dovele do masovnih grobnica koje se nalaze ispred naših domova?...

Napominjem da je policija u proteklih deset godina uspevala da spreèi preko 100.000 graðana/ki u protestima protiv bivšeg rež ima, a sada nije uspela da zaštiti nas tridesetak. Više nas smo bili/e svedoci/kinje preklinjanja da nešto uèine ali su se oni na to oglušivali. Sama izjava naèelnika koju sam citirao dovoljno govori.

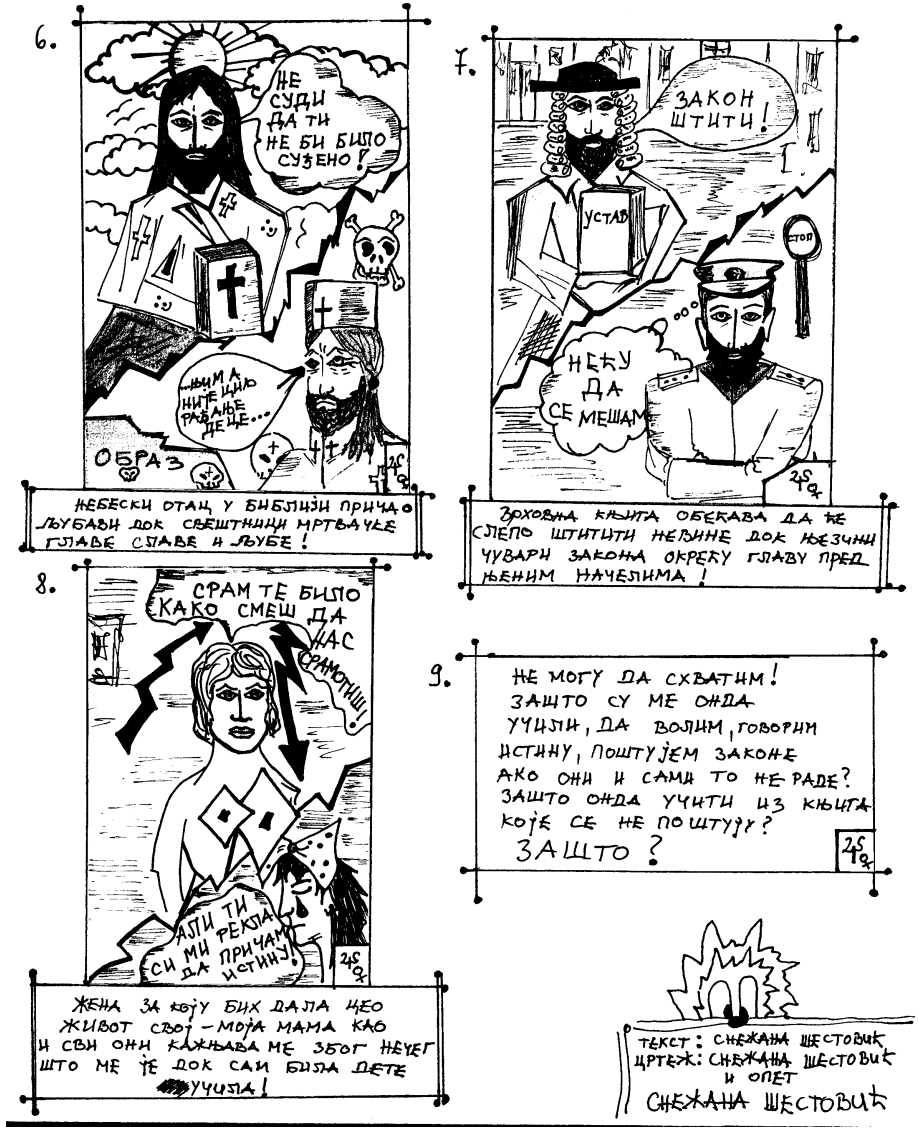
Nakon pisanja saopštenja Gayten-LGBT i Labris-a u Ž . C. sa Lepom i još jednim saradnikom, proveravanja stanja povreðenih, oko ponoæi vratio sam se kuæi. Tada je otpoèeo na nebu raznobojni vatromet, èime je oznaèen kraj koncerta poznatog pevaèa, koji je drž ao koncert na stadionu blizu moje zgrade. Pomislio sam: ironièno – zar ovo nije sjajni završetak našeg Dana ponosa, i pož eleo da se vatrometom završavaju naše proslave ubuduæe. Kada je sve utihnulo, po prvi put sam, posle svega, istinski i duboko osetio strah. Ali se setio da za mene ne postoji alternativa: ž iveti otvoreno i dostojanstveno, sa punim už ivanjem prava i sloboda koja nam svima pripadaju. Podsetio sam se na misli pesnikinje i aktivistkinje za L&G prava Audre Lorde: When I dare to be powerful – to use my strenght in the service

of my vision, then it becomes less and less important whether I am afraid ("kada se usudim da budem moæna - da upotrebim svoju snagu za ostvarenje svoje vizije, tada postaje nevaž no da li sam uplašena).

Kao i moja uèiteljica Louise L. Hay ž elim da uèestvujem u stvaranju sveta u kome je bezbedno voleti se...

Veæ sutradan poèeo sam da organizujem tribinu i konferenciju za štampu (izveštaj o tome sledi :):):))...

[tefa Markunova

Draga velika Katarina one prièe što sam ti isprièala, a tebi su se dopale poèetak i kraj neke nove velike iluzije ili – ili potraga za ljubavlju lezbejskoj, ž enskoj, gde je centralno mesto posedovala mala Katarina, a ja sam ipak bila dovoljno udaljena samo da svedoèim, tako da pišem kao sada, ne utièuæi na sama zbivanja događanja 2 -3 dana - Gej Lezbejske Parade - koja je trebala da se održ i kod "Konja", sa stotinu raznobojnih balona, koje je tako strasno svom silinom svojih mladih pluæa naduvala Nina sa takvom svojom energijom uduvala dah ž ivota celi dan i predveèe joj je pozlilo. Šapnula mi je:" Vrti mi se u glavi. Zlo - mi je. "Ako to kaž e Nina stena, kamen, tada je to vapaj za pomoæ. Bila je na izdisaju. Stotinama raznobojnih veselih balona, udahnuti ž ivot da polete i leteli su tada Nininim dahom ž ivota udisaj i izdisaj pa veselo marširaj, ... da vesela koraènica "Lili Marlen" davno, protutnjala Evropom marširen, veselo marširen u vatri i razaranju - Drang Nach Osten - "Lili Marlen" napisana u Beogradu zaboravila sam ime kompozitora,koji je tada radio u nemaèkom poslanstvu, negde sam proèitala davno bio je kapel majstor kompozitor voleo Srbe, Beograd druž io se s njima zato mu je uspelo da napise takvu koraènicu, ime mu nisam zapamtila, posle toga pozvali su ga u Berlin da tamo piše tako dobru muziku. Naduvani baloni zakrèili predsoblje svih boja samo nema crnih, taj sam veæ nosila kod Ž uc-ih tamo mi je i duša bila crna, a ovi Ninini devojaèki cvetni spremni za sutra za Paradu gej lezbien moglo bi mislim da se koraèa i peva. Lepa: "Mi nemamo pesmu?" Setim se – "Lili Marlen". Preæutim nema smisla izgovoriti sada, pa kaž em:" Da ih vež emo u jedno i takvi Ninini ž ivotni nas podignu i prenesu nebom do "Konja" ili SKC-a - lezbejke lete u nebo - Tako je to koristio Kusturica sa leteæim ribama Arizone. Tako su ponele lezbejkice veselo razdragano Ninine balone, karnevalski ili su baloni njih nosili????? Tako sve veselo Beogradom ulicama, mala srca im pevaju, Sunce sija visoko. Narod prolazi, crveni tramvaji veselo zvone... "Kod Konja" zacrnio se Trg od naroda srbskog... "Kod Konja" su ih doèekali urlajuæi, pevajuæi veprovi (reè pozajmljena od male K.) na zastavama dvoglavi orao razvijenih krila leti, po nebu sve do Ravne Gore, èoveku je potrebna èistoæa duše i razum. Nek leti mislim ja, nebo široko, bog visoko gleda, ima mesta i za Ninine balone i za orlove… Balone su spremno doèekali, nasrnuli da tuku i bi prasak, eksplodirali baloni... "Gomila je vapila za linèovanjem blagosiljana od jednog pravoslavnog popa i "Obraza" poroðenog èeda brižnih roditelja, za brzu upotrebu - èuvanja èistoæe rase - i strahom da im se roðena deca ne zaraze tom zarazom sa Zapada. Tako nesto nema kod nas, takvo majka ne raða!!!!!!!!!!

Ne raða se taèno, ne ž eli se taèno, ljulja se i èuva se i voli se, svoje je i kaž e narod - svoje se meso ne jede. Èovek i nije ž ivotinja da voli ko ž ivotinja. Èovek voli da radi da stvara da ima decu.

Ne - voleti i voleti. N E Æ E biti laž i I bola, a istina i radost æe pobediti. Drugaèije ne mož e da bude.

Idem tako ulicom Srpskih Vladara pored visokih skela spaljenog Jugoslovenskog pozorišta ulicom pustom bez ljudi i saobraæaja ivicom trotoara na svakih nekoliko metara poreðane gomilice kamena, kocki spremile ruke èovekove da udara gaða ubije drugog, a Sunce visoko veselo sija… Dobar ranac moj veliki, sakriva leða, moju sramotu ž uta mrlja od gaðanih jaja i u glavu naravno sedu smešno "staru" pesnièku glavu.

Boli li to malo ili isto kao ovo pripremljeno kamenje za kamenovanje. Èovekova ruka i kamen je ista, kao na Arapskom poluostrvu baèeno na èoveka ubija. Vidim napred blindirana policijska kola pregradila ulicu kod Cvetnog trga i vidim dvojicu u plavim uniformama sa podignutim palicama udaraju po baèenom telu na haubi nije "naš", naši gej muškarci su suncokreti. Ne osvræem se idem negde i ne znam gde, a Sunce se veæ malo spustilo, a ja eto tako došla sam ovamo da ž ivim na zemlji da shvatam ž ivot i nekako mi je milo što tu koraèam u tako drevnom gradu, koji se svašta nagledao i sve izdrž ao i opet ž ivi i ž iveæe narod.

12. X. 2001. god.